

ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

ปริญาณิพนธ์
ของ
จิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
สิงหาคม 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

371.3943
43931
5.9

ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

บทคัดย่อ
ของ
จิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา

สิงหาคม 2546

-h 229300

จิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์. (2546). ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี. ปรินญาณิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการการควบคุม : รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์, อาจารย์ ไมตรี อภิพัฒน์มนตรี.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเกี่ยวกับสภาพความต้องการเรียนกวดวิชา ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา และทักษะของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2545 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้จากการสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 346 คน การวิเคราะห์ข้อมูลได้กระทำโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Logistic regression)

ผลการศึกษาครั้งนี้ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 85.5) มีความต้องการเรียนกวดวิชา โดยรายวิชาที่ต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด คือ วิชาคณิตศาสตร์ และรูปแบบการสอนที่นักเรียนต้องการมากที่สุด คือ รูปแบบการสอนแบบเทคนิคคิดลัด

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านแผนการเรียนวิทย์-คณิต มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ด้านแหล่งข้อมูลการกวดวิชาที่นักเรียนได้รับจากอาจารย์ มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .10 และพบว่าปัจจัยด้านความคาดหวังของนักเรียน เพื่อมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น และมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ผลการศึกษาในส่วนของทักษะของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชา พบว่า ปัจจัยทุกด้านมีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับมาก โดยด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยด้านรูปแบบการสอน ด้านทำเลที่ตั้ง และด้านอัตราค่ากวดวิชา ของโรงเรียนกวดวิชา ตามลำดับ

FACTORS EFFECTED TO DEMAND FOR TUTORIAL STUDY OF STUDENTS STUDYING
IN MATHAYOMSUKSA 4 IN AMPHOR MUANG ,UBONRATCHATHANI

AN ABSTRACT
BY
JITKANJANAN KHANTIWONG

Presented in partial fulfillment of the requirement for the
Master of Economics degree in Economics of Education
at Srinakharinwirot University
August 2003

Jitkanjanan Khantiwong. (2003). *Factors Effected to Demand for Tutorial study of Students Studying in Mathayomsuksa 4 in Amphor Muang, Ubonratchathani*. Master thesis, M. Econ. (Economics of Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assoc. Prof. Dr.Pisamai Jarujittipant, Mr. Maitri Abhibhattanamontri.

This research aimed to study the demand for tutorial study, concerned factors effected to demand for tutorial study and the students, effected to the attitude demand for tutorial study of the students studying in Mathayomsuksa 4 in Amphor Muang, Ubonratchathani in the academic year 2002. In this study, the data were collected by the questionnaires . The percentage, arithmetic mean, standard deviation , and logistic regression were employed for data analysis.

The results of the study were found that (85.5 percent) students demanded for the tutorial study. The subjects that they wanted to study first was mathematics and the type of teaching that they wanted to study was the teaching with short-cut techniques

In the aspect of studying about factors effecting student's demand, the science-maths program positively effected to student's demand, at the .05 significance level. The analysis about the socio-economic factors showed that source of information about tutorial study from teacher positively effected to student's demand for tutorial study at the .10 significance level. The analysis about student's expectation factors was found that expectation for GPA increasing and well understanding increasing effected to student's demand for tutorial study positively at the .05 significance level.

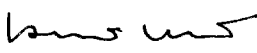
In the aspect of studying about the student attitude for tutorial study, factors highly most of four effected to student's demand for tutorial study. The famous of tutorial school was the highest factor to the student's demand for tutorial study and the type of teaching, the location, and the tutorial fee have effected to student's demand for tutorial study respectively.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

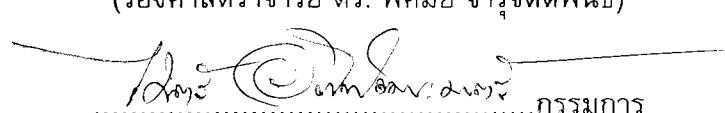
ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

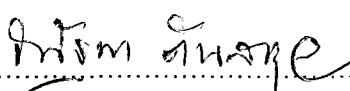
ของ
นางสาว จิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพร หะวานนท์)
วันที่ 26 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2546

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร. พิชัย จารุจิตติพันธ์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ไมตรี อภิพัฒน์มนตรี)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ ดร. ชำรงค์ อุดมไพจิตรกุล)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณัฐภา ตันสกุล)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ โดยได้รับคำแนะนำและคำปรึกษาเป็นอย่างดีจาก รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์ ประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ไมตรี อภิพัฒน์มนตรี กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รวมทั้งคณาจารย์ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกท่านที่ได้ประสาทความรู้ต่าง ๆ ให้ตลอดเวลาที่ผู้วิจัยได้ทำการ ศึกษา ณ มหาวิทยาลัยแห่งนี้ และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่ได้ชี้แนะแนวทางอันเป็นประโยชน์ในการทำปริญญานิพนธ์

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล และผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ดร.ธำรงกานต์ ตันสกุล กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ร่วมดำเนินการสอบปากเปล่า ทำให้ ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตอำเภอเมือง จังหวัด อุบลราชธานี ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบคุณคุณธนวิทย์ บุญสิทธิ์ที่ให้คำแนะนำการใช้ภาษาอังกฤษในปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ และขอขอบคุณเพื่อน ๆ และพี่ ๆ ทุกคน ที่เป็น กำลังใจและให้ความช่วยเหลือแก่ ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ผลประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ คุณพ่อ คุณแม่ ผู้ให้ทุกสิ่ง ทุกอย่างแก่ผู้วิจัย คณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสาทความรู้ต่าง ๆ ให้กับผู้วิจัย รวมทั้งพี่สาว พี่ชาย และพี่สะใภ้ ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจเป็นอย่างดีเสมอมา

จิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	8
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
ข้อมูลการศึกษาของจังหวัดอุบลราชธานี.....	11
แนวคิดเกี่ยวกับการกวดวิชา.....	13
ความหมาย.....	13
ความเป็นมาของการกวดวิชา.....	14
เหตุผลของการกวดวิชา.....	15
ประเภทของการกวดวิชาและลักษณะของการกวดวิชา.....	17
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	18
ทฤษฎีความต้องการ.....	18
ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค.....	20
ทฤษฎีอุปสงค์การศึกษา.....	22
ทฤษฎีอุปสงค์ต่อเนื่อง.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง.....	35
กลุ่มตัวอย่าง.....	36
การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง.....	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3(ต่อ)การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	81
ความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการศึกษา.....	81
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	84
การอภิปรายผล.....	87
ข้อเสนอแนะ.....	102
บรรณานุกรม.....	105
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก.....	111
ภาคผนวก ข.....	114
ภาคผนวก ค.....	129
ภาคผนวก ง.....	138
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	140

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนโรงเรียนกวดวิชาและจำนวนนักเรียนที่เรียนกวดวิชา.....	2
2 รายชื่อโรงเรียนที่เปิดสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี....	12
3 จำนวนประชากรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	36
4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม.....	39
5 การอธิบายค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยแบบโลจิสติก.....	45
6 ตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองแบบโลจิสติก.....	48
7 คะแนนประเมินตัวแปรแผนการเรียน.....	49
8 คะแนนประเมินตัวแปรอาชีพบิดา.....	50
9 คะแนนประเมินตัวแปรอาชีพมารดา.....	50
10 คะแนนประเมินตัวแปรแหล่งข้อมูล.....	51
11 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล.....	55
12 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม.....	56
13 การวิเคราะห์สภาพความต้องการเรียนกวดวิชา รายวิชา และรูปแบบการสอน.....	59
14 การวิเคราะห์ความต้องการเรียนกวดวิชาแยกตามเพศ.....	61
15 การวิเคราะห์ความต้องการเรียนกวดวิชาแยกตามแผนการเรียน.....	62
16 การวิเคราะห์ความต้องการเรียนกวดวิชาแยกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	63
17 ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ในการเรียนกวดวิชา.....	64
18 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการเรียนกวดวิชาแยกตามประสบการณ์ในการกวดวิชา.....	65
19 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการเรียนกวดวิชาแยกตามประสบการณ์ ในการเรียนกวดวิชาและเหตุผลที่เรียนกวดวิชา.....	66
20 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบจำลอง.....	67
21 ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนดในแบบจำลอง.....	68
22 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบจำลองโดยใช้การทดสอบของ โฮสเมอร์และเลเมโซว์.....	69
23 ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ในการทดสอบของโฮสเมอร์และเลเมโซว์.....	70
24 ผลการวิเคราะห์การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก.....	71

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
25 สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา.....	76
26 ผลการวิเคราะห์ทัศนะของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่ส่งผลต่อ ความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	78
27 ทัศนะของนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการสอนของโรงเรียนเดิม.....	101

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการเรียนกวดวิชา.....	8
2 กรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการเรียนกวดวิชา.....	9
3 กรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับทักษะของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา.....	10

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษานับเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคนให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพของประเทศและเป็นเครื่องมือในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม จากสถิติการศึกษาของประเทศที่พัฒนาแล้วชี้ให้เห็นว่าระดับการศึกษาของประชากร มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 1) ดังนั้นการที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมอารยประเทศได้นั้น ต้องอาศัยการศึกษาเพราะการศึกษาก็คือ การปูพื้นฐานให้พลเมืองของประเทศในการพัฒนาด้านอื่น ๆ โดยการศึกษาที่เปรียบเสมือนว่าเป็นแหล่งผลิตคนให้เป็นทรัพยากร ที่เปรียบพร้อมทั้งความรู้ คุณธรรม รู้จักการวิเคราะห์และสังเคราะห์ รู้จักพัฒนาและเสียสละเพื่อประโยชน์แก่ตนเองและประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันสังคมไทยมีค่านิยมที่ให้ความสำคัญกับปริญญาบัตร โดยเฉพาะปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยของรัฐบาลที่มีชื่อเสียง โดยเชื่อว่าการมีศึกษาที่สูงนั้นจะทำให้มีชีวิตที่ดีขึ้น เนื่องจากมีโอกาสในการทำงานที่ดี มีชื่อเสียง มีรายได้สูงและได้รับการยกย่องและยอมรับจากสังคม ดังนั้นผู้ปกครองจึงส่งเสริมและสนับสนุนให้บุตรหลานของตนเข้ารับการศึกษาระดับที่สูงขึ้น ซึ่งกาญจนา ชูครุวงศ์ และ ช่อม มงคล (2526 : 65) ได้กล่าวว่า นักเรียนและผู้ปกครองมีค่านิยมต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะการศึกษาระดับอุดมศึกษานี้มีโอกาสที่จะได้ประกอบอาชีพที่มีศักดิ์ศรี และเป็นที่ยกย่องและยอมรับของสังคม ทำให้นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญส่วนใหญ่ มุ่งหวังที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา แต่เนื่องจากความสามารถของรัฐบาลในการให้การศึกษาระดับอุดมศึกษามีการจำกัดจำนวนในการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อได้จำกัด ทำให้เกิดการเรียนกวดวิชาขึ้นโดยการกวดวิชานั้นจะเน้น การจัดการเรียนการสอนเพื่อการสอบเข้าคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา ดังเช่น ในปี การศึกษา 2545 มีจำนวนผู้สมัครสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากถึง 130,000 คน แต่มหาวิทยาลัยสามารถที่จะรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อได้เพียงจำนวน 77,000 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 59 (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2545 : 2) เนื่องจากความสามารถในการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามีจำกัด และสืบเนื่องมาจากวิกฤติเศรษฐกิจเมื่อ 2 กรกฎาคม 2540 ส่งผลให้ผู้ปกครองสนับสนุนให้บุตรหลานของตนไปเรียนกวดวิชามากขึ้นเนื่องจากต้องการให้บุตรหลานของตนได้เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่เป็นสถาบันการศึกษาของรัฐบาล เพราะสามารถทำให้ผู้ปกครองประหยัดค่าใช้จ่ายในการศึกษาได้เป็นจำนวนมากกว่าที่จะให้บุตรหลานเข้าศึกษา

ต่อในสถานศึกษาของเอกชนได้เป็นอย่างมาก จึงทำให้การเรียนกวดวิชากลายเป็นกิจกรรมยอดนิยม จากการสำรวจของศูนย์วิจัยกสิกรไทยเกี่ยวกับกิจกรรมในช่วงปิดเทอม ปี 2541 ของเด็กอายุ 7-15 ปี พบว่ากิจกรรมที่ได้รับความนิยมมากเป็นอันดับที่ 1 ก็คือการเรียนรู้พิเศษ และการเรียนกวดวิชา เพื่อที่จะเตรียมความพร้อมในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (สานปฏิรูป. 2542 : 4) จากที่กล่าวมาข้างต้นเห็นได้ว่าการเรียนกวดวิชาเป็นกิจกรรมที่นิยมของนักเรียนและผู้ปกครองโดยพิจารณาได้จากจำนวนโรงเรียนกวดวิชาที่เพิ่มขึ้นและจำนวนนักเรียนที่เรียนกวดวิชาเพิ่มขึ้น ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนโรงเรียนกวดวิชาและจำนวนนักเรียนที่เรียนกวดวิชา

ปีการศึกษา และสถานที่	จำนวนโรงเรียน(แห่ง)	จำนวนนักเรียน(คน)
2528		
กรุงเทพฯ	131	28,562
ภูมิภาค	46	3,186
รวม	171	31,748
2542		
กรุงเทพฯ	246	88,963
ภูมิภาค	326	58,130
รวม	572	147,093
2543	คาดว่าจะเพิ่มขึ้นอีก 30 แห่ง	200,000

ที่มา : ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2544). *การกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย*.
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

การทราบข้อมูลความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนในด้านรายวิชา ด้านรูปแบบการสอน และการทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาดังมีปัจจัยดังนี้ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม และปัจจัยด้านความคาดหวังของนักเรียนรวมถึงการทราบถึงปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในทัศนะของนักเรียนกับความต้องการเรียนกวดวิชา น่าจะเป็นประโยชน์ในการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาได้อย่างคุ้มค่า ต่อผู้ประกอบการ ผู้ต้องการลงทุนในธุรกิจการกวดวิชาและโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามปกติหรือโรงเรียนเดิม ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้เลือกจังหวัดอุบลราชธานีเป็นกรณีศึกษาเนื่องจากว่าจังหวัดอุบลราชธานี เป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการศึกษา

ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาชั้นนำของรัฐบาล และเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งเดียวภายในเขตจังหวัดใกล้เคียงอาทิเช่น อานางเจริญ ศรีสะเกษ มุกดาหาร สุรินทร์ เป็นต้น และเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานีมีโรงเรียนกวดวิชาประมาณ 15 แห่ง มีนักเรียนที่เรียนกวดวิชาประมาณ 2,500 คน และอาจารย์สอนกวดวิชาประมาณ 100 คน และมีโรงเรียนที่เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายรวม 14 โรงเรียน และการศึกษาในครั้งนี้ได้เลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นกรณีศึกษาเนื่องจากเป็นนักเรียนระดับชั้นแรกของระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาจะพิจารณาผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความต้องการเรียนกวดวิชาว่ามีความต้องการเรียนกวดวิชาอย่างน้อยเพียงใด รวมถึงรายวิชาที่ต้องการเรียนกวดวิชาและรูปแบบการสอนกวดวิชาที่ต้องการเป็นอย่างไรและอย่างน้อยเพียงใด และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานีว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี และศึกษาทัศนะของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานีว่าเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
3. เพื่อศึกษาทัศนะของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

ความสำคัญของการวิจัย

สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาได้อย่างคุ้มค่าทั้งในโรงเรียนปกติและโรงเรียนกวดวิชา และใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการลงทุนในธุรกิจการกวดวิชาในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานีได้ และธุรกิจการกวดวิชาในเขตอำเภอเมือง จ.อุบลราชธานี ที่ดำเนินกิจการอยู่แล้วก็สามารถนำผลจากการวิจัยไปปรับปรุงพัฒนา ธุรกิจการกวดวิชาให้สามารถตอบสนองความต้องการของการของกลุ่มเป้าหมายได้ และ

สำหรับโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามปกติ หรือโรงเรียนเดิมสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน เนื้อหาวิชา และหลักสูตรการเรียนการสอน
ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2545 เป็นจำนวน 2,537 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดกรมสามัญศึกษาและสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2545 เป็นจำนวน 346 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาในความมุ่งหมายของการวิจัยที่ 1

ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

1. ความต้องการเรียนกวดวิชา
 - 1.1 ต้องการเรียนกวดวิชา
 - 1.2 ไม่ต้องการเรียนกวดวิชา
2. รายวิชาที่ต้องการเรียนกวดวิชา
3. รูปแบบการสอนกวดวิชาที่ต้องการ

ตัวแปรที่ศึกษาในความมุ่งหมายของการวิจัยที่ 2

ตัวแปรอิสระ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล
 - 1.1 เพศ
 - 1.2 แผนการเรียน
 - 1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม
 - 2.1 อาชีพบิดา
 - 2.2 อาชีพมารดา
 - 2.3 รายได้รวมของบิดามารดาต่อเดือน
 - 2.4 แหล่งข้อมูล

3. ปัจจัยด้านความคาดหวัง

3.1 ความคาดหวังด้านความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

3.2 ความคาดหวังด้านการมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น

3.3 ความคาดหวังด้านความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น

3.4 ความคาดหวังด้านโอกาสในการประกอบอาชีพตามที่คาดหวัง

ตัวแปรตาม คือ ความต้องการเรียนกวดวิชาหรือไม่ต้องการเรียนกวดวิชา

ตัวแปรที่ศึกษาในความมุ่งหมายของการวิจัยที่ 3

ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

1. ปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในทัศนะของนักเรียน

1.1 ความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา

1.2 วิธีการสอน

1.3 ค่ากวดวิชา

1.4 ทำเลที่ตั้ง

2. ความต้องการเรียนกวดวิชาหรือไม่ต้องการเรียนกวดวิชา

นิยามศัพท์เฉพาะ

การเรียนกวดวิชา

หมายถึง การเรียนนอกเหนือเวลาเรียนตามปกติและเนื้อหาที่เรียนไม่ใช่เนื้อหาใหม่ และจัดสอนโดยโรงเรียนกวดวิชา

ความต้องการเรียนกวดวิชา

หมายถึง ความต้องการเรียนหรือไม่ต้องการเรียนกวดวิชา โดยความต้องการเรียนกวดวิชาพิจารณาเป็น 2 ประเด็นคือ ความต้องการเรียนกวดวิชาด้านรายวิชาที่ต้องการซึ่งประกอบด้วย วิชาฟิสิกส์ วิชาภาษาอังกฤษ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาเคมี วิชาสังคม วิชาชีววิทยา วิชาภาษาไทย วิชาภาษาฝรั่งเศส และวิชาภาษาญี่ปุ่น และความต้องการเรียนกวดวิชาด้านรูปแบบการสอนที่ต้องการซึ่งประกอบด้วยการสอนแบบเน้นการทำแบบฝึกหัด การสอนแบบเน้นการทำข้อสอบ การสอนแบบเทคนิคคิดลัด การสอนแบบเทคนิคในการเชื่อมโยงเนื้อหาในแต่ละบทเรียน

แผนการเรียน

หมายถึง สายการเรียนที่นักเรียนเลือกเรียนโดยแต่ละสายการเรียนจะประกอบด้วยรายวิชาต่าง ๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดแบ่งได้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ)

1. แผนการเรียนวิทย์-คณิต

2. แผนการเรียนศิลป์คำนวณ

3. แผนการเรียนรู้ศิลปะภาษา

4. แผนการเรียนรู้อื่น ๆ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

หมายถึง ผลการเรียนรู้หรือเกรดเฉลี่ยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จ.อุบลราชธานี เฉพาะภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545

อาชีพของบิดา

หมายถึง กิจกรรมที่ประกอบเป็นประจำและสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการนั้นของบิดาของนักเรียน แบ่งได้ 7 ประเภทคือ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2526 : 10)

1. รับราชการ
2. ค้าขาย
3. พนักงานรัฐวิสาหกิจ
4. พนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน
5. เจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว
6. เกษตรกร
7. อื่น ๆ

อาชีพของมารดา

หมายถึง กิจกรรมที่ประกอบเป็นประจำและสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการนั้นของมารดาของนักเรียน แบ่งได้ 7 ประเภทคือ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2526 : 10)

1. รับราชการ
2. ค้าขาย
3. พนักงานรัฐวิสาหกิจ
4. พนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน
5. เจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว
6. เกษตรกร
7. อื่น ๆ

รายได้รวมของบิดามารดาต่อเดือน

หมายถึง จำนวนเงินรายได้ที่เป็นตัวเงินที่ได้รับจริงจากการประกอบอาชีพของบิดาและมารดาของนักเรียนรวมกันรายเดือน

แหล่งข้อมูล

หมายถึง บุคคลหรือสื่อที่ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชาประกอบด้วย ผู้ปกครอง เพื่อน รุ่นพี่ อาจารย์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ ป้ายโฆษณา แผ่นพับ

ปัจจัยด้านความคาดหวัง

หมายถึง ความคาดหวังของนักเรียนในด้านความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย การมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น และโอกาสในการประกอบอาชีพตามที่คาดหวัง

ความคาดหวังด้านความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

หมายถึง ความคาดหวังว่าการเรียนกวดวิชาจะทำให้ผู้เรียนสามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้

ความคาดหวังด้านการมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น

หมายถึง ความคาดหวังว่าการเรียนกวดวิชาจะทำให้ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น

ความคาดหวังด้านความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น

หมายถึง ความคาดหวังว่าการเรียนกวดวิชาจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น

ความคาดหวังด้านโอกาสในการประกอบอาชีพตามที่คาดหวัง

หมายถึง ความคาดหวังว่าการเรียนกวดวิชาจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสนในการประกอบอาชีพที่ตนคาดหวังสูงขึ้น

ความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา

หมายถึง การเป็นที่รู้จักในด้านชื่อเสียงของอาจารย์สอนกวดวิชาและด้านสถิตินักเรียนที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้

รูปแบบการสอน

หมายถึง วิธีการสอนของโรงเรียนกวดวิชา แบ่งได้ดังนี้ การสอนแบบเน้นการทำแบบฝึกหัด การสอนแบบเน้นการทำข้อสอบ การสอนแบบเทคนิคคิดลัด การสอนแบบเทคนิคในการเชื่อมโยงเนื้อหาในแต่ละบทเรียน

อัตราค่ากวดวิชา

หมายถึง ค่าลงทะเบียนในการกวดวิชาต่อรายคอร์ส

ทำเลที่ตั้ง

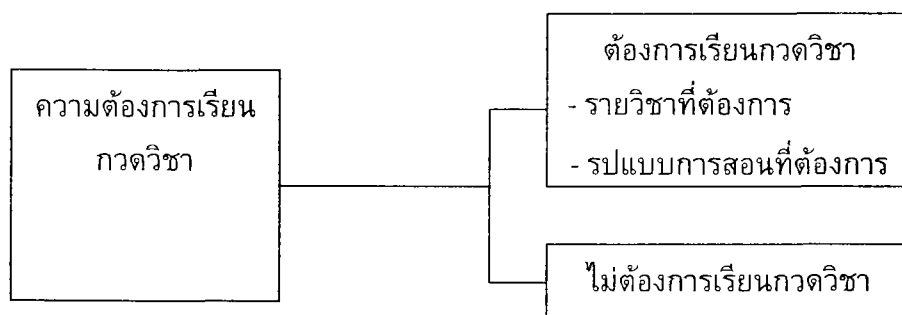
หมายถึง ความเหมาะสมของสถานที่ตั้งโรงเรียนกวดวิชาในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ด้านการคมนาคมไปมาสะดวก มีที่จอดรถสะดวก ใกล้แหล่งชุมชน ใกล้ศูนย์การค้า

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ได้ดำเนินการโดยมีกรอบแนวคิด 3 กรอบด้วยกัน โดยกรอบแนวคิดที่ 1 (ภาพประกอบ 1) คือกรอบแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการเรียนกวดวิชาว่ามีความต้องการเรียนกวดวิชาหรือไม่มีความต้องการเรียนกวดวิชา และถ้าต้องการเรียนกวดวิชาแล้วมีความต้องการเรียนกวดวิชาในรายวิชาใดและต้องการเรียนกวดวิชาที่มีรูปแบบการสอนแบบใด โดยเขียนสรุปได้ดังกรอบแนวคิดในการวิจัยที่ 1

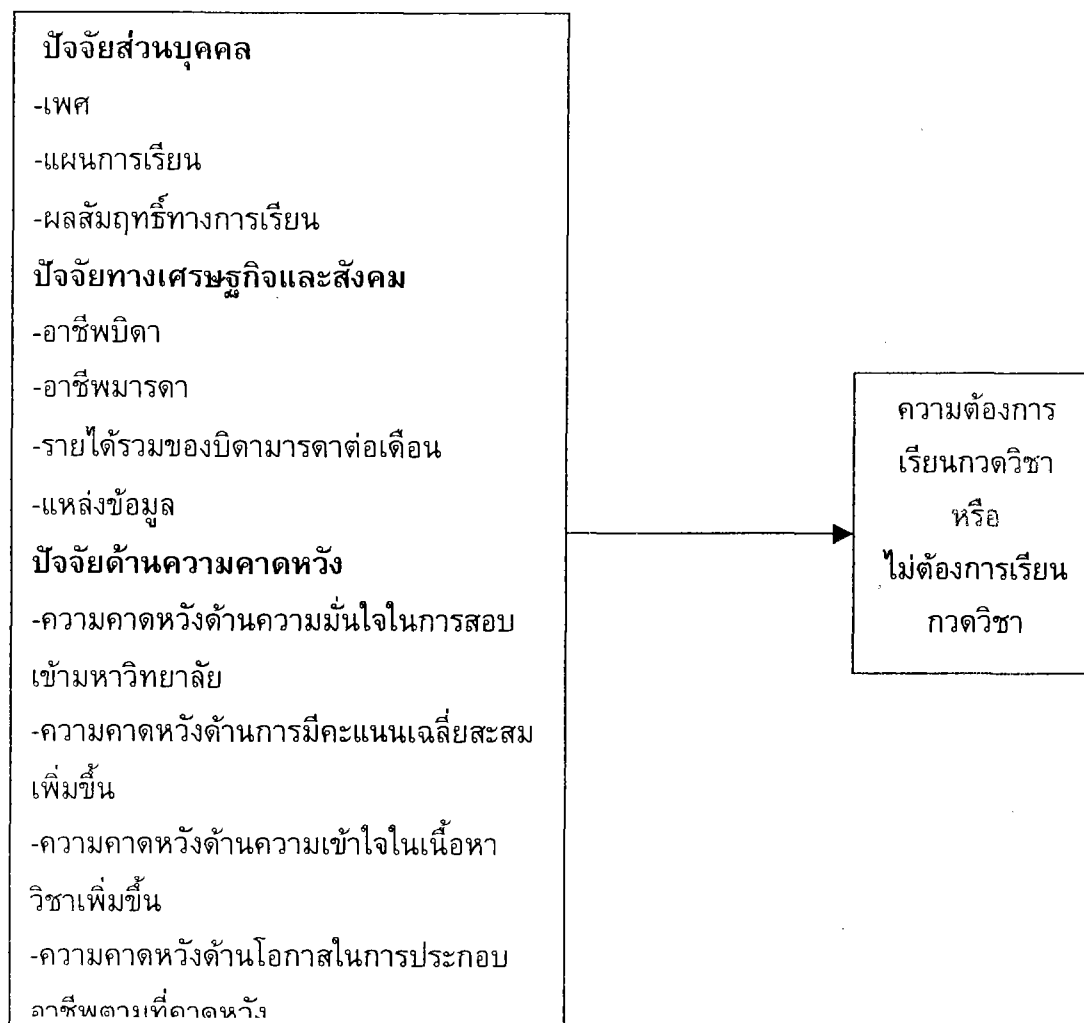
กรอบแนวคิดที่ 2 (ภาพประกอบ 2) คือกรอบแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาซึ่งมีปัจจัยดังต่อไปนี้ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งประกอบด้วย เพศ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมประกอบด้วย อาชีพบิดา อาชีพมารดา รายได้รวมของบิดามารดาต่อเดือน แหล่งข้อมูล และปัจจัยด้านความคาดหวัง ประกอบด้วย ความคาดหวังด้านความมั่นใจในการสอบสอบเข้ามหาวิทยาลัย ความคาดหวังด้านการมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น ความคาดหวังด้านความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น และความคาดหวังด้านโอกาสในการประกอบอาชีพตามที่คาดหวัง ซึ่งมีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี โดยเขียนสรุปได้ดังกรอบแนวคิดในการวิจัยที่ 2

กรอบแนวคิดที่ 3 (ภาพประกอบ 3) คือกรอบแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ในด้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย ด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา ด้านรูปแบบการสอน ด้านอัตราค่ากวดวิชา และด้านทำเลที่ตั้ง เขียนสรุปได้ดังกรอบแนวคิดในการวิจัยที่ 3

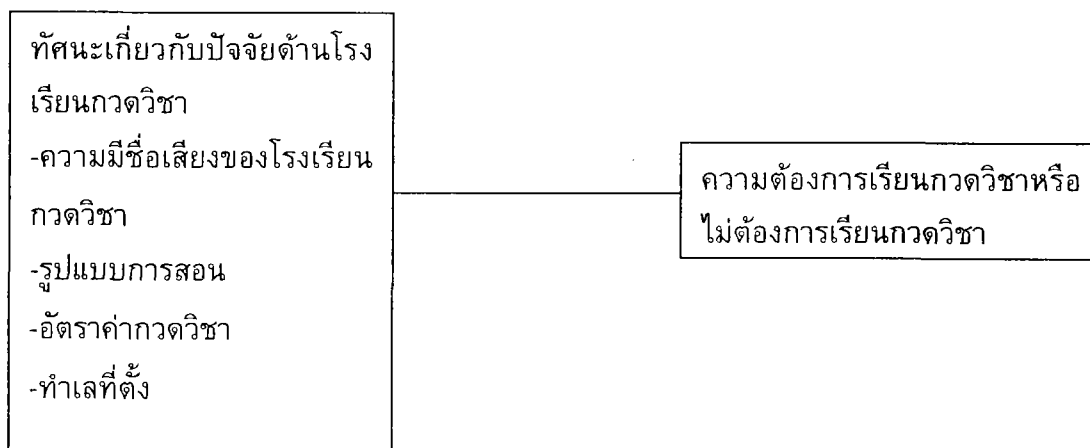
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการเรียนกวดวิชา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับทักษะของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา

สมมติฐานในการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม และปัจจัยด้านความคาดหวังของผู้เรียนมีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ซึ่งได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

1. ข้อมูลการศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี
2. แนวคิดเกี่ยวกับการทววิชา
3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ข้อมูลการศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี

ในการศึกษาครั้งนี้จะทำการศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เฉพาะเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี มีโรงเรียนที่เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษาจำนวน 10 โรงเรียน และโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาจำนวน 4 โรงเรียน ดังตาราง 2.1 ที่แสดงรายชื่อโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

**ตาราง 2 รายชื่อโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัด
อุบลราชธานี**

โรงเรียน	ชาย	หญิง	รวม
เบญจมะมหาราช	343	417	760
นารีนุกูล	216	419	635
ปทุมพิทยาคม	98	157	255
ศรีปทุมพิทยาคม	115	175	290
หนองบ่อสามัคคีวิทยา	12	21	33
หนองขอนวิทยา	12	20	31
พระวอพระตาวิทยานุสรณ์	40	46	86
นารีนุกูล 2	29	46	73
ประทุมวรราชวิทยา	7	9	16
ราชประชานุเคราะห์ 32	31	56	87
สมเด็จ	17	16	33
อาเวมารีอา	14	49	63
อุบลวิทยากร	14	4	18
อัสสัมชัญอุบลราชธานี	69	87	156
รวม	1,018	1,519	2,537

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัดอุบลราชธานีมีโรงเรียนกวดวิชาในเขตอำเภอเมืองทั้งหมด 15 แห่งได้แก่

1. โรงเรียนโพธิ์ทองวิทยา
2. โรงเรียนราตรีวิทยา
3. โรงเรียนเอนกวิทยา
4. โรงเรียนชาญศิริอนุสรณ์
5. โรงเรียนกวดวิชาอุบล (MAX)
6. โรงเรียนประพันธ์วิทยา
7. โรงเรียนกวดวิชานรินทร์วิทยา

8. โรงเรียนสุรพจน์วิทยา
9. โรงเรียนกวดวิชาศรีทอง
10. โรงเรียนอบลกิจศึกษา
11. โรงเรียนกวดวิชาอบลทวีปัญญา
12. โรงเรียนรัชดาวิทยาอบลราชธานี
13. โรงเรียนกวดวิชาสุนะพัฒน์
14. โรงเรียนกวดวิชาแสงสิริวิทยา
15. โรงเรียนเสริมสิริวิทยา

2. แนวคิดเกี่ยวกับการกวดวิชา

2.1 ความหมาย

การกวดวิชา

เทอดศักดิ์ คงเดช (2543 : 70) กล่าวว่า คำว่า “กวด” หมายถึงทำให้แน่น ทำให้เร็ว ให้ทัน การกวดวิชาจึงแฝงความหมายที่ต้องเร่งรัด ต้องเข้มข้นในการเรียนรู้

สุพัฒน์ สุขมุลลันต์ (2530 : 39) กล่าวว่า “กวดวิชา” คือการเรียนอะไรก็ตามที่คิดว่าตนเองขาดหรือยังไม่พร้อม เพื่อให้ตนเองเรียนทันผู้อื่นหรือมากกว่าผู้อื่น ซึ่งใครก็สามารถเรียนได้ โดยที่ผู้เรียนจะเรียนอ่อน เรียนปานกลาง หรือเรียนเก่งก็ย่อมได้

อภิชัย พันธเสน (2530 : 14) ได้ให้ความหมายของการกวดวิชาว่า การกวดวิชามิใช่เป็นการศึกษาเล่าเรียนที่มีเนื้อหาใหม่ แต่เป็นการเน้นเนื้อหาในบางส่วน เรื่องบางตอนของเนื้อเรื่องทั้งหมด ที่ได้ศึกษาแล้ว แต่ผู้สอนหรือผู้กวดวิชาให้ความสนใจเข้าใจ หรือจำได้เป็นพิเศษ โดยเพื่อหวังผลว่าความรู้เหล่านั้นจะเกิดประโยชน์โดยตรงในทันทีหรือในอนาคตอันใกล้ต่อผู้เข้ารับการกวดวิชา ดังนั้นการกวดวิชาจึงมีลักษณะแตกต่างกันจากการศึกษาทั่วไปที่เพิ่มพูนความรู้อย่างกว้าง ๆ แต่เป็นการศึกษาที่มีเป้าหมายที่แน่นอน นั่นก็คือใช้ในการประกอบการแข่งขัน

กมล สุตประเสริฐ (2526 : 1) ได้ให้ความหมายการกวดวิชา หมายถึงการกวดวิชาคนที่เรียนอ่อนให้เก่งขึ้น

สรุปว่า การกวดวิชา หมายถึงการเรียนนอกเหนือเวลาเรียนตามปกติและเนื้อหาที่เรียนไม่ใช่เนื้อหาใหม่ โดยที่ใครก็สามารถเรียนได้ไม่ว่าจะเป็นคนที่มีผลการเรียนอ่อน ผลการเรียนปานกลาง หรือผลการเรียนสูง และผู้ที่มาเรียนกวดวิชาทุกคนล้วนหวังผลจากการเรียนกวดวิชาว่าจะเกิดประโยชน์กับผู้เรียนกวดวิชาโดยตรงในทันที หรือไม่ก็ในเวลาอันใกล้

โรงเรียนกวตวิชา

ตามความเข้าใจของบุคคลโดยทั่วไปโรงเรียนกวตวิชา หมายถึงโรงเรียนสอนเสริม สอนซ่อม สำหรับนักเรียนที่อ่อนบางวิชาและเป็นที่สอนเพิ่มเนื้อหาวิชาให้เข้มข้นกว่าในชั้นเรียนปกติ และสำหรับนักเรียนที่ต้องการเพิ่มความมั่นใจในตนเองเพื่อการเรียนต่อระดับสูงต่อไป แต่ความหมายที่แท้จริงของโรงเรียนกวตวิชาตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 หมายถึงโรงเรียนเอกชนประเภทหนึ่งในหกประเภทตามมาตรา 15(2) แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน หมายถึงโรงเรียนที่จัดตั้งโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกวตวิชาบางวิชาตามหลักสูตรวิชาสามัญของกระทรวงศึกษาธิการตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา มีวิธีการดำเนินการแตกต่างจากโรงเรียนเป็นครั้งคราว (ก้านทิพย์ ชาติวงศ์. 2539 : 13)

2.2 ความเป็นมาของการกวตวิชา

การกวตวิชาเกิดขึ้นเมื่อใด ไม่มีหลักฐานชัดเจน แต่มีผู้กล่าวไว้ว่า การกวตวิชาเริ่มต้นในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช โดยชาวจีนที่มีฐานะดีนิยมจ้างครูจีนมาสอนภาษาจีนที่บ้านให้แก่บุตรหลานก่อนที่จะไปศึกษาต่อที่ประเทศจีน หลังจากนั้นก็ไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจน (ก้านทิพย์ ชาติวงศ์ : 13) ส่วนมานะ ตริยาภิวัฒน์ (2542 : 10-11) กล่าวถึงความเป็นมาของการกวตวิชาว่า เกิดเนื่องจากนักเรียนที่ใช้เวลานอกเหนือจากการเรียนตามปกติแล้วมาเรียนพิเศษ หรือเรียนกวตวิชา นั่นคือกลุ่มนักเรียนที่เรียนอ่อน หรือว่าขาดเรียนจนเรียนไม่ทันเพื่อน ดังนั้นผู้สอนพิเศษให้ก็คือครูที่สอนในชั้นเรียนปกติ โดยจะสอนเหมือนกับที่ถ่ายทอดให้กับนักเรียนในชั้นเรียน เพียงแต่การเรียนพิเศษนั้นจำกัดอยู่ในกลุ่มเล็ก ๆ ทำให้ผู้เรียนสามารถรับการถ่ายทอดได้มากกว่าในชั้นเรียนปกติ และความมุ่งหมายของการกวตวิชาก็เพื่อที่จะมุ่งให้นักเรียนเหล่านี้มีความรู้เท่าทันเพื่อนในชั้นเรียนปกติ ต่อมาได้มีการพัฒนาการสอนพิเศษให้กับนักเรียนทั่วไปในชั้นเรียนปกติรวมถึงนักเรียนที่เรียนอยู่ในเกณฑ์ดีด้วย ในช่วงต้นของการสอนพิเศษแก่นักเรียนที่เรียนอ่อนหรือขาดเรียนจนทำให้เรียนไม่ทันเพื่อน ครูส่วนใหญ่จะไม่เรียกเก็บเงินค่าสอนพิเศษเพราะต้องการให้นักเรียนของตนเรียนทันเพื่อนในชั้นเรียน มากกว่าที่จะมุ่งหาเงินจากการสอนพิเศษให้กับนักเรียน แต่ต่อเมื่อสภาพสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป ทำให้คนไทยได้ให้ความสำคัญกับเงินเป็นอย่างมากเพราะเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีพ จากการสอนพิเศษแก่นักเรียนที่เรียนอ่อนจึงได้พัฒนากลายเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างรายได้ให้กับครูด้วยเหตุผลที่ว่า เป็นค่าเสียเวลารวมถึงการสอนพิเศษแก่นักเรียนที่เรียนเก่งและนักเรียนที่เรียนอยู่ในเกณฑ์ปกติด้วย ต่อมาจึงมีนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ รับจ้างสอนกวตวิชาเพื่อหารายได้พิเศษ ไพบุลย์ จันทยศ (2530 : 21) กล่าวว่าเงินเดือนของครูที่ได้รับไม่พอใช้ ครูจึงต้องหารายได้เสริมจากการสอน เพราะทำอย่างอื่นก็ไม่มีค่าตอบแทน เมื่อถนัดแต่การสอนก็หารายได้จากการสอนกวตวิชา เมื่อคำนวณแล้วเป็นรายได้ที่ค่อนข้างมาก ได้มากกว่าเงินเดือนที่

รัฐบาลให้หลายเท่า สามารถที่จะผ่อนรถยนต์ ผ่อนบ้านจัดสรรได้ แล้วครูคนไหนที่ไม่อยากสอนกวดวิชา

เมื่อการแข่งขันทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้นทั้งด้านความสามารถในการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีจำกัด และคนให้ความสำคัญกับการศึกษามากขึ้น ทำให้การกวดวิชาแบบเดิมที่เป็นการสอนแบบกลุ่มเล็ก ๆ ไม่เพียงพอและไม่สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้จึงทำให้เกิดโรงเรียนกวดวิชาขึ้นซึ่งเป็นโรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งขึ้นตาม พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ เมื่อพ.ศ. 2497 จัดเป็นโรงเรียนเอกชนประเภทการศึกษานอกระบบหรือ สช.15(2) เมื่อมีผู้ต้องการเรียนกวดวิชาเพิ่มมากขึ้นก็ทำให้เกิดโรงเรียนกวดวิชาเพิ่มมากขึ้นตามมาด้วย ซึ่งสายจิตลิลิต (2537 : 1) ได้กล่าวว่า ตั้งแต่ ปีพ.ศ.2512 กระทรวงศึกษาธิการ ไม่เห็นความจำเป็นที่จะอนุญาตให้เปิดโรงเรียนกวดวิชาเพิ่มเพราะจะทำให้ เป็นการเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายให้ผู้ปกครองสิ้นเปลือง แต่ก็ไม่สามารถทำให้ความนิยมในการเรียนกวดวิชาลดลงได้

อภิชาติ เสรณ์วิชัยกิจการ (2544 : 65) กล่าวว่า น่ายินดีที่ทราบว่า กระทรวงศึกษาธิการ ให้ความสนใจเรื่องการกวดวิชา จึงได้ออกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชนประเภทกวดวิชา ปีพ.ศ. 2544 เพื่อให้เกิดหลักประกันคุณภาพมาตรฐาน การเรียนการสอนและค่าธรรมเนียมการเรียนตลอดจนด้านอาคาร สถานที่ การจัดห้องเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนต้องคืนเงินค่าเรียนให้แก่ผู้เรียนตามสัดส่วนที่กำหนด ในกรณีที่ผู้เรียนนั้นมีเหตุจำเป็นไม่สามารถเข้าเรียนได้

2.3 เหตุผลของการเรียนกวดวิชา

การเตรียมตัวให้พร้อมเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่จะสอบเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นนั้น ซึ่งการเตรียมความพร้อมสำหรับผู้จะสอบเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นนั้นบางคนมีวิธีการเตรียมตัว เตรียมความพร้อมต่างกัน เช่นบางคนเลือกที่จะเรียนกวดวิชา เลือกที่จะศึกษาทบทวนด้วยตนเอง หรือเลือกที่จะให้เพื่อนที่เก่งตัวให้ เป็นต้น สุวัฒน์ สุขมลสันต์ (2530 : 39-42) ได้กล่าวถึงเหตุผลที่คนนิยมเรียนกวดวิชาประกอบด้วยเหตุผลทางวิชาการ เหตุผลทางด้านสติปัญญา และจิตวิทยา เหตุผลเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอน เหตุผลจากการถูกบังคับทางสังคม ดังมีรายละเอียดดังนี้

เหตุผลทางวิชาการ

1. เพื่อต้องการแก้ไขข้อบกพร่อง ข้อผิดพลาด หรือชดเชยความรู้ที่ขาดหายไป เพื่อที่จะเรียนให้ทันเพื่อนร่วมชั้น นอกจากนี้ อภิชาติ เสรณ์วิชัยกิจการ (2544 : 64) กล่าวว่า ถึงแม้การเรียนกวดวิชาจะมีผลเสียหลายอย่างแต่ถ้าคิดในทางกลับกัน ว่าหากการเรียนกวดวิชาของเด็กได้ผลดีก็จะช่วยให้เด็กเข้าใจในวิชาที่ตนเรียนอ่อนดีขึ้น สอบผ่าน ก็น่าจะคุ้มค่า

2. เพื่อต้องการเรียนเพื่อหาวิชาเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่เรียนแล้วในหลักสูตรเพื่อให้ตนมีความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้น

3. เพื่อต้องการเรียนเนื้อหาเพิ่มเติมเพื่อที่จะสามารถเรียนลัดไปเรียนชั้นหรือหลักสูตรที่สูงกว่า

4. เพื่อต้องการทบทวน ตรวจสอบ เนื้อหาต่าง ๆ ที่ตนเรียนหรือรู้อยู่แล้ว เพื่อให้แม่นยำมากขึ้นในการสอบเลื่อนในระดับที่สูงขึ้นไป หรือตำแหน่งที่สูงกว่า ดังที่ อภิชัย พันธเสน (2530 : 18) ได้กล่าวว่า ถ้าจะกล่าวโดยภาพรวม ๆ แล้วการศึกษาเกือบทุกระดับต้องอาศัยการทบทวนวิชาเพื่อจะนำไปสู่ระดับการศึกษาที่สูงขึ้นไป

5. เพื่อต้องการเรียนปูพื้นฐานความรู้ บางอย่างที่มีการเรียนรู้เป็นลำดับขั้น เพื่อให้สามารถเรียนรู้ เนื้อหา ที่ยากยิ่งขึ้นได้

เหตุผลทางด้านสติปัญญาและจิตวิทยา

1. เนื่องจากสติปัญญาของผู้เรียนแตกต่างกัน ทำให้การเรียนรู้ได้มากน้อยต่างกัน ในเวลาที่เท่ากัน

2. เนื่องจากความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้ผู้เรียนมีวิธีการเรียนรู้ เจตคติและแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน จึงทำให้เรียนรู้ได้มากน้อยต่างกันในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

เหตุผลเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอน

1. เนื่องจากการตั้งจุดประสงค์ในการเรียนตั้งไว้สูงมากเกินไป ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้ประสบผลสำเร็จ

2. จุดประสงค์ในการเรียนการสอนไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลมากเท่าที่ควรหลักสูตรไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างทางสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของผู้เรียนที่แตกต่างกันมากเท่าที่ควร ทำให้ผู้เรียนมีปัญหาในการเรียนหรือเข้าใจความแตกต่างเหล่านี้

3. วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนในแต่ละชั้น และในแต่ละระดับมีมากมายและแยกย่อยมากเกินไป

4. หลักสูตรการสอนไม่สอดคล้องกับการวัดและประเมินผลของสถานศึกษาที่ผู้เรียนต้องการจะทำการศึกษาต่อไป ส่วนสมุณดา พรหมบุญ (2545 : 3) ได้เสนอแนวทางการจัดสอบคัดเลือกระบบใหม่ให้สอดคล้องกับหลักสูตรกระทรวงศึกษาขั้นพื้นฐาน

5. หลักสูตรกำหนดให้โรงเรียนสอนในสิ่งที่เป็นไปได้ หรือเป็นไปได้น้อยมากในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการให้เรียนตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม และให้มีการเรียนซ่อมในกรณีที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน เพราะว่าในทางปฏิบัติโรงเรียนส่วนมากไม่อาจทำได้ เนื่องจากหลายสาเหตุ เช่น ขาดห้องเรียนที่จะใช้สำหรับสอนซ่อม ขาดอุปกรณ์การสอน เป็นต้น

เหตุผลจากการถูกบังคับทางสังคม

การแข่งขันกันทางการศึกษา เนื่องจากความสามารถในการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มีจำกัด และตำแหน่งหน้าที่การงานก็มีจำกัด ประยูร ศรีประสาธน์ (2530 : 64-65) กล่าวว่า ผู้เรียนกวดวิชาส่วนมากมาจากครอบครัวที่มีฐานะดี บิดามารดามีการศึกษาดี จึงอยากที่จะให้บุตรหลานของตนมีการศึกษาดี หรือฐานะดีเช่นเดียวกับพ่อแม่ จึงได้พยายามทุกวิถีทางเพื่อที่จะให้บุตรหลานของตนได้เรียนในสถาบันการศึกษาที่ดีมีชื่อเสียง จึงให้เรียนกวดวิชาเพิ่มเติมเพื่อที่จะสามารถสอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาในสาขาที่จะทำให้หางานทำง่าย และเป็นอาชีพที่เป็นที่ยอมรับนับถือในสังคม ค่านิยมที่ยกย่องคนเก่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่เรียนเก่ง สังคมมีความเห็นอกเห็นใจกับการเป็นนักเรียนนอก จึงมีการเรียนกวดวิชากันมากเพื่อให้สามารถ สอบชิงทุนได้ จากการเกิดการเรียนรู้แบบ อาจเกิดจากผู้ปกครองที่ชักจูง เคี้ยวเข็ญ เพราะกลัวว่าจะทำให้เรียนแข่งขันหรือสอบแข่งขันสู้กับผู้อื่นไม่ได้ เพราะว่าคนอื่น ๆ ก็เรียนกวดวิชากันทั้งนั้น หรือเรียนเพราะเป็นแพชั่น นอกจากนี้ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2530 : 70) กล่าวว่าสาเหตุที่ไปเรียนกวดวิชา ก็คือต้องการเรียนตามเพื่อน และเรียนให้มีความรู้มากขึ้นเพื่อที่ตนเองจะได้เป็นผู้ชนะในการเรียนหรือการสอบแข่งขัน

2.4 ประเภทของการกวดวิชาและลักษณะของการกวดวิชา

พอดู สุวรรณทัต (2530 : 52-53) ได้จำแนกโรงเรียนกวดวิชาออกเป็นประเภทได้ 3 ประเภทดังนี้

1. ประเภทเรียนลัด โรงเรียนประเภทนี้ผู้เรียนต้องการเรียนเพื่อที่จะได้ไปสมัครสอบเทียบความรู้
2. ประเภทเฉพาะกาล โดยโรงเรียนประเภทนี้จะเปิดสอนเฉพาะเวลา หรือเฉพาะกิจ ส่วนใหญ่จะเป็นปิดภาคเรียนฤดูร้อน สอดคล้องกับ ประยูร ศรีประสาธน์ และวิไล ศิริชุมแสง (2526 : 60) ได้จำแนกโรงเรียนกวดวิชาที่กวดวิชาในช่วงก่อนการสอบคัดเลือก (ในช่วงฤดูร้อน) ผู้เข้าเรียนในโรงเรียนประเภทนี้ส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนที่มาจากต่างจังหวัด
3. ประเภทกวดวิชาตลอดปี โดยโรงเรียนประเภทนี้เปิดสอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนเสริมในวิชาที่ตนเรียนอ่อน หรือไม่เข้าใจดีพอ และเพื่อเป็นความรู้สะสมที่จะใช้สอบแข่งขันต่อในระดับที่สูงขึ้น ส่วนประยูร ศรีประสาธน์ และวิไล ศิริชุมแสง (2526 : 60) ได้จำแนกโรงเรียนกวดวิชาว่าโรงเรียนกวดวิชาที่เปิดสอนตลอดปี ผู้เข้าเรียนในโรงเรียนประเภทนี้ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนในส่วนกลาง

ลักษณะของการกวดวิชา

ประยูร ศรีประสาธน์ (2530 : 60-61) ได้แบ่งลักษณะของการเรียนกวดวิชาในลักษณะของการเรียนกวดวิชาเพื่อผลประโยชน์ของการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ได้เป็น 5 ลักษณะดังนี้คือ

1. การเรียนกวดวิชาโดยการจ้างครูมาสอนที่บ้าน โดยส่วนใหญ่ลักษณะนี้มักจะเป็นการเรียนเสริมวิชาที่ผู้เรียนมีผลการเรียนไม่ค่อยดี หรือเป็นการเพิ่มพูนวิชาที่จะเป็นประโยชน์ต่อการสอบคัดเลือกได้แก่วิชาที่เกี่ยวกับภาษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ผู้ที่จะทำหน้าที่สอนวิชาเหล่านี้มาจากหลายแหล่ง เช่น อาจจะเป็นนักศึกษา ครูอาจารย์ในโรงเรียน หรืออาจารย์จากมหาวิทยาลัย เป็นต้น

2. การเรียนในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนตลอดปี สถานศึกษากวดวิชานี้ อาจจะจัดที่สถานศึกษาบางแห่งที่มีชื่อเสียง หรือจัดที่สถานกวดวิชาที่สร้างขึ้นโดยเฉพาะ แนวการสอนก็จะเป็นการเตรียมตัวผู้เรียนเพื่อสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ รวมทั้งการเฉลยข้อสอบและการแก้งข้อสอบด้วย

3. การเรียนในสถานกวดวิชาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบเป็นการกวดวิชาที่มีลักษณะการติวเข้มที่เป็นการเฉลยข้อสอบ และแก้งข้อสอบเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนในต่างจังหวัดที่มีโอกาสเรียนกวดวิชาตลอดปีเหมือนเด็กในกรุงเทพ

4. การเรียนกวดวิชาในโรงเรียนของตนโดยเฉพาะในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพ หรือโรงเรียนประจำจังหวัดต่าง ๆ จะเปิดสอนกวดวิชาเพื่อการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาให้แก่นักเรียนของตน โดยจะเริ่มสอนตั้งแต่ภาคเรียนที่สองของปีการศึกษา เพื่อให้ นักเรียนสอบเข้าเรียนต่อได้ก็จะเป็นการสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนอีกด้วย

5. ลักษณะของการสอบ Pre-Entrance เพื่อเป็นการทดสอบความรู้ก่อนการสอบเข้ามหาวิทยาลัยจริง ซึ่งอาจจะมีการจัดทำโดยคณะนิสิตนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ หรือสถาบันที่จัดตั้งขึ้นเพื่อทำการทดสอบความรู้ดังกล่าวนี้ ซึ่งปัจจุบันลักษณะการสอบ Pre-Entrance นี้ได้รับความนิยมค่อนข้างมากในปัจจุบัน

3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

3.1 ทฤษฎีความต้องการ

ความต้องการของมนุษย์เป็นผลให้เกิดพฤติกรรมที่แสดงออกมาทั้งที่สังเกตเห็นได้ (Overt Behavior) และพฤติกรรมที่ปกปิดไม่สามารถสังเกตเห็นได้ ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการของมาสโลว์ (Maslow) ได้ชี้ให้เห็นถึงความต้องการเกิดจากการที่มนุษย์ถูกกระตุ้นให้กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากความปรารถนาเพื่อที่จะตอบสนองความต้องการของตน โดยได้แบ่งลำดับความต้องการไว้ 5 ขั้นดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (The Physiological Needs) คือความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ความต้องการทางด้านร่างกายนี้เป็นความต้องการที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตอยู่ได้ ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ และยารักษาโรค เป็นต้น ดังนั้นเพื่อการดำรงชีวิตให้อยู่ได้ ทำให้มนุษย์ต้องหาสิ่งเหล่านี้มาเพื่อตอบสนองความต้องการของตน

2. ความต้องการด้านความปลอดภัย (The Safety Needs) ถ้าความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองจนพอใจแล้ว ก็จะทำให้เกิดความต้องการขั้นต่อไปนั่นคือ ความต้องการด้านความปลอดภัย เช่น ความปลอดภัย ความมั่นคง ได้รับการคุ้มครองจากกฎหมาย เป็นต้น

3. ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม และความต้องการความรัก (The Belongingness and Love Needs) ถ้าความต้องการทางด้านร่างกาย และความต้องการด้านความปลอดภัย ได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว ความต้องการความรัก ความรักใคร่ และความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อจะทำให้รู้สึกว่าคุณค่าตนเองไม่ได้อยู่คนเดียวอย่างอ้างว้าง โดดเดี่ยว

4. ความต้องการที่จะได้รับความยกย่องนับถือจากผู้อื่น (The Esteem Needs) มนุษย์เราทุกคนในสังคมล้วนแล้วแต่มีความต้องการขั้นนี้ ต้องการได้รับความยกย่อง นับถือจากบุคคลอื่น ต้องการที่จะมีชื่อเสียงเกียรติยศ เมื่อทำงานประสบความสำเร็จ

5. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จตามความที่อยากจะทำสำเร็จทุกสิ่งทุกอย่างตามความปรารถนา และหลังจากที่มนุษย์ได้รับการตอบสนองความต้องการทั้ง 4 ขั้นครบถ้วนแล้ว มนุษย์ยังมีความต้องการที่สูงขึ้นไปอีก คือที่จะประสบความสำเร็จดังที่ใฝ่ฝันไว้ทุกประการ (Maslow. 1970 : 35-46)

เมอร์เรย์ (Murray) กล่าวว่ามนุษย์สามารถที่จะมีความต้องการด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านสูง ในขณะเดียวกันก็อาจจะมีความต้องการด้านอื่น ๆ ต่ำก็ได้ และสามารถแบ่งแยกมนุษย์ได้เป็นกลุ่ม ๆ ตามปริมาณความต้องการ ซึ่งแต่ละคนจะมีความต้องการที่แตกต่างกัน ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มต่าง ๆ กันได้ดังนี้

- กลุ่มคนที่ต้องการความสำเร็จ ชอบที่จะฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับความสำเร็จเพื่อให้อยู่ในมาตรฐานระดับสูง ชอบเอาชนะผู้อื่น เชื่อว่าจะประสบความสำเร็จ
- กลุ่มคนที่ชอบแสดงออก มีความสามารถดึงดูดความสนใจจากผู้อื่นได้สร้างความประทับใจให้กับคนอื่น เป็นคนรักความสนุก และตื่นเต้น
- กลุ่มคนที่ชอบออกคำสั่ง ชอบที่จะจัดการวางแผนต่าง ๆ ชอบจัดระบบต่าง ๆ ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นต้น (Franken. 1998 : 15-16) ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีอีอาร์จีของแอลเดอร์เฟอร์ (Alderfer) แต่ทฤษฎีอีอาร์จีเพิ่มเติมความต้องการมีชีวิตอยู่ (Existence Needs) (Alderfer. 1972 : 18-25)

ความต้องการทางการศึกษา

ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์จะทำหน้าที่สนับสนุนความต้องการทางการศึกษาโดยจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลเรียนรู้ ความต้องการทางการศึกษาได้มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษาไว้ดังนี้

โนลล์ (Knowles) กล่าวว่า ความต้องการทางการศึกษา (Education Needs) คือสิ่งที่บุคคลควรที่จะได้เรียนรู้ เพื่อที่จะส่งผลดีสำหรับตัวเอง ผลดีสำหรับองค์กร หรือ ผลดีต่อสังคม ดังนั้น ความต้องการทางการศึกษาก็คือช่องว่างระหว่างระดับสมรรถนะของตนในปัจจุบันกับระดับสมรรถนะที่สูงกว่าเพื่อที่จะให้ตนสามารถกระทำการใด ๆ ได้สำเร็จ (Knowles. 1970 : 85-86) ซึ่งสอดคล้องกับไพฑูรย์ โพธิ์สาร (2527 : 40) โดยที่ความต้องการทางการศึกษาอาจกำหนดจากตัวบุคคลเองหรือจากสถาบัน หรือสังคมที่บุคคลเป็นสมาชิกอยู่ คูมส์ (Coombs) ได้แบ่งความต้องการทางการศึกษาของบุคคลได้ดังนี้

- ด้านการศึกษาทั่วไปหรือความรู้พื้นฐาน ได้แก่ การอ่านออกเขียนได้ การคิดเป็น เป็นต้น
- ด้านการศึกษาเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ในครอบครัว อนามัย โภชนาการ การวางแผนครอบครัว เป็นต้น
- ด้านการศึกษาเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของชุมชน ได้แก่ ความเข้าใจในการเมือง การปกครองท้องถิ่น
- ด้านการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพ ได้แก่ ความรู้ และ ทักษะเฉพาะในการประกอบอาชีพที่สัมพันธ์กับความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและความต้องการทางสังคมเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิต (Coombs. 1974 : 5)

จากทฤษฎีดังกล่าวนี้ สามารถนำมาสรุปเป็นสมมติฐานได้ดังนี้ ปัจจัยด้านความคาดหวังของผู้เรียน มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งประกอบด้วย ความคาดหวังด้านความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ความคาดหวังด้านการมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น ความคาดหวังด้านโอกาสในการประกอบอาชีพตามที่คาดหวัง

3.2 ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค

การแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์นั้นย่อมมีสาเหตุ หรือเพื่อตอบสนองความต้องการของตนทั้งที่แสดงออกที่สามารถสังเกตได้ และพฤติกรรมที่ปกปิดไม่สามารถสังเกตเห็นได้ พฤติกรรมผู้บริโภคเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมมนุษย์ ซึ่งธงชัย สันติวงษ์ (2535 : 25) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค ซึ่งสอดคล้องกับยูทรีนา ธรรมเจริญ (2530 : 2) ว่าพฤติกรรมผู้บริโภค

หมายถึง กิจกรรมและขบวนการตัดสินใจของบุคคลในอันที่จะประเมินผลและให้ได้มาซึ่งการใช้สินค้า จากการศึกษาความต้องการเรียนกวดวิชาเปรียบเสมือนการศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภค การที่จะศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคได้รับความพึงพอใจนั้น ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538 : 10) ได้กล่าวว่าเป้าหมายของผู้บริโภคก็คือการได้รับความพึงพอใจจากการบริโภคสินค้าและบริการทำได้โดยใช้คำถามช่วยในการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคคือ 6Ws และ 1H ประกอบดังนี้

Who? - ลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย

What?- สิ่งที่ต้องการ

Why? -ทำไมจึงซื้อ

Who?- ใครมีส่วนเกี่ยวข้องในการตัดสินใจ

Where?- จะซื้อได้ที่ไหน

When?- จะซื้อเมื่อใด

How?- จะซื้อได้อย่างไร

ปัจจัยที่สำคัญมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ที่ผู้ขายหรือว่าผู้ผลิตจะต้องค้นหาว่าลักษณะของผู้บริโภค และความรู้สึกลึกซึ้งได้รับอิทธิพลจากสิ่งใดบ้าง ศุภร เสรีรัตน์ (2544 : 24) ได้อธิบายถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค สอดคล้องกับบอดุลย์ จาตุรงค์กุล (2543 : 22) และเสรี วงษ์มณฑา (2542 : 46) ซึ่งประกอบด้วยดังนี้

อิทธิพลของพลังทางสังคมและกลุ่ม

- วัฒนธรรม
- วัฒนธรรมย่อย
- ชั้นทางสังคม
- กลุ่มอ้างอิง
- ครอบครัวและครัวเรือน
- สถานการณ์

อิทธิพลของพลังทางจิตวิทยา

- การจูงใจ
- การรับรู้
- การเรียนรู้
- บุคลิกภาพ
- ทักษะ

สรุปจากทฤษฎีดังกล่าว สามารถนำมาสรุปเป็นสมมติฐานได้ดังนี้ ปัจจัยทางเศรษฐกิจซึ่ง

ประกอบด้วย อาชีพ บิดามารดา รายได้รวมของบิดามารดาต่อเดือน แหล่งข้อมูล มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

3.3 ทฤษฎีอุปสงค์การศึกษา

ธารรงค์ อุดมไพจิตรกุล (2544 : 2) ได้ให้ความหมายของอุปสงค์การศึกษาว่า หมายถึงความต้องการของผู้เรียนที่จะพัฒนาคุณภาพของตนเองตามเป้าหมายที่วางไว้ หรือความต้องการของสังคมที่จะพัฒนาคุณภาพของประชาชนตามเป้าหมายที่วางไว้ และได้แบ่งอุปสงค์การศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ซึ่งสอดคล้องกับบุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531 : 158-160) ดังนี้

- การศึกษาเป็นสินค้าพิเศษที่ไม่สร้างเฉพาะความพึงพอใจให้แก่ผู้บริโภค หากยังเป็นการลงทุนเพื่อผลตอบแทนไม่ทางใดก็ทางหนึ่งอีกด้วยในอนาคต แม้ผู้เรียนจะไม่เปิดเผยว่าความต้องการเข้ารับการศึกษานำความรู้ไปประกอบอาชีพ หรือเพื่อผลตอบแทนในอนาคต หรือเพื่อชื่อเสียงเกียรติยศของตน

- การศึกษาเป็นการบริโภค เพื่อตอบสนองความต้องการในสิ่งที่ตนสนใจ หรืออยากรู้ หรือต้องการหาคำตอบ

สุปรียา ควรเดชะคุปต์ (2529 : 78-82) ได้กล่าวถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการศึกษา ประกอบด้วย รายได้ของบิดาและมารดา ค่าเสียโอกาส อาชีพของบิดามารดา ขนาดของครอบครัว การย้ายถิ่น บุญพุ่ม เสนารักษ์ (163-169) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์สำหรับการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายปัจจัย ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ และการเมือง ได้แก่ ระดับรายได้ อัตราค่าเล่าเรียน ราคาสินค้าอื่นที่เกี่ยวข้อง จำนวนประชากร รสนิยมหรือทัศนคติของประชากร กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา นโยบายการศึกษาของรัฐ ประเพณี ฯลฯ ส่วนธารรงค์ อุดมไพจิตรกุล (2544 : 4) ได้วิเคราะห์ถึงปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การศึกษาได้ดังนี้

- จากการวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดอุปสงค์ของการศึกษาได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

- ผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา
- ความสำคัญของทรัพยากรมนุษย์เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป

ศุภชัย พานิชภักดิ์ (ธารรงค์ อุดมไพจิตรกุล. 2544 : 7-8 ; อ้างอิงจากศุภชัย พานิชภักดิ์. ม.ป.ป.) ได้ศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์ของการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับธารรงค์ อุดมไพจิตรกุลแต่ได้เพิ่มเติมดังนี้

- การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร
- นักเรียนที่เรียนในระดับที่ต่ำกว่าต้องการศึกษาต่อ
- ระดับการนำการศึกษาไปใช้ประโยชน์ได้

ส่วนสาเหตุที่เกิดอุปสงค์ของการศึกษา อัมพร วิจิตรพันธ์ (2520 : 26-28) ได้กล่าวว่าเกิดจากสาเหตุหลายประการดังนี้

- เพื่อที่จะได้มีความรู้ ในสิ่งที่ยังไม่รู้ หรือหาคำตอบไม่ได้
- เพื่อที่จะสามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ในการประกอบอาชีพ
- เพื่อจะได้ร่วมกิจกรรมทางสังคม โดยหวังว่าจะมีคุณสมบัติเป็นหัวหน้าในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่สังคมได้ อยากทำตนให้เป็นประโยชน์แก่สังคม
- การศึกษาเป็นประเพณี ทำให้เด็กทุกคนต้องไปโรงเรียน
- เนื่องจากฐานะทางเศรษฐกิจ ของผู้ปกครอง หากผู้ปกครองมีรายได้สูงก็จะส่งเสริมให้บุตรหลานของตนได้เรียนหนังสือในระดับที่สูง
- เพื่อรายได้หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับเมื่อศึกษาจน เมื่อการศึกษาสูงขึ้นรายได้หรือผลตอบแทนย่อมสูงขึ้นตามไปด้วย
- การยอมรับนับถือของสังคม ผู้ที่มีการศึกษาย่อมได้รับการยกย่อง และนับถือจากสังคม

สังคม ส่วนธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล (2544 : 2-3) ได้กล่าวเพิ่มเติมดังนี้

- เพื่อเตรียมกำลังคนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
- สร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- เตรียมความพร้อมด้านปัจจัยพื้นฐานทางสังคม
- สร้างช่องทางโอกาสแก่ผู้มีการศึกษา
- การศึกษาส่งผลโดยตรงต่อการเพิ่มผลผลิต

สรุปจากทฤษฎีดังกล่าว สามารถนำมาสรุปเป็นสมมติฐานได้ดังนี้ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยทางสังคม และปัจจัยความคาดหวังของผู้เรียน มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

3.4 ทฤษฎีอุปสงค์ต่อเนื่อง

อุปสงค์ต่อเนื่องได้มีนักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์หลายท่านได้อธิบายความหมายดังนี้

ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล (2) กล่าวว่า อุปสงค์ของการศึกษาเป็นอุปสงค์ต่อเนื่อง เนื่องจากการเกิดอุปสงค์การศึกษาของประชาชนนั้นก็เพื่อที่ต้องการให้ตนมีคุณภาพขึ้นมาก่อนแล้วจึงเกิดอุปสงค์ของการศึกษาตามมา

สมยศ นาวิการ (ณัชชา ประกฤติพงษ์. 2545 : 20 ; อ้างอิงจากสมยศ นาวิการ. 2542 : 99) ได้ให้ความหมายของอุปสงค์ต่อเนื่องว่าเป็นฟังก์ชันของสินค้าบางอย่างจะมีตัวแปรอิสระของอุปสงค์สินค้าอย่างอื่นรวมเข้าไว้ด้วยกัน

เฮนรีและเฮย์เนส (Henry and Haynes) ได้กล่าวว่าอุปสงค์ต่อเนื่อง เป็นความต้องการในสินค้าชั้นกลาง ที่อาจจะเป็นวัตถุดิบ ชิ้นส่วน อุปกรณ์ หรือบริการที่ใช้ในการผลิตต่อไป (Henry and Haynes, 1978 : 75-78.)

พินไดค์และรูบินเฟลด์ (Pindyck and Rubinfeld) กล่าวว่าอุปสงค์ต่อเนื่องมีลักษณะเหมือนเส้นโค้งสำหรับสินค้าขั้นสุดท้ายที่มีผลลัพธ์จากกระบวนการผลิต เส้นโค้งสำหรับปัจจัยของการผลิตเป็นเส้นที่ทอดลงข้างล่าง จากความต้องการปัจจัยการผลิตจะขึ้นอยู่กับขนาดผลผลิตของบริษัทที่มีผลผลิตและต้นทุนของปัจจัยที่นำเข้ามาผลิต (Pindyck and Rubinfeld, 2001 : 502)

สรุปจากทฤษฎีดังกล่าว สามารถนำมาสรุปเป็นสมมติฐานได้ดังนี้ คือปัจจัยด้านความคาดหวังของเรียนด้านโอกาสในการประกอบอาชีพตามที่คาดหวัง มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาข้อมูลและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศสำหรับเรื่องความต้องการเรียนกวดวิชา มีจำนวนค่อนข้างน้อย ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาและนำข้อมูลการวิจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องและใกล้เคียงนำเสนอ ซึ่งผลการวิจัยที่นำเสนอจะเป็นแนวทางต่อการตั้งสมมติฐานและชี้ให้เห็นว่าปัจจัยใดบ้างมีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา โดยมีรายละเอียดของการศึกษาดังต่อไปนี้

งานวิจัยในประเทศด้านปัจจัยส่วนบุคคล

เพศ

กองสถิติและวิเคราะห์การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2526 : 10) ทำการศึกษาเรื่องการกวดวิชากับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอุดมศึกษา พบว่า กลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหญิงส่วนใหญ่เรียนกวดวิชาในขณะที่นักเรียนชายส่วนใหญ่ไม่เรียนกวดวิชา และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนเข้าศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนหญิงมีโอกาสเข้าศึกษาในโรงเรียนที่มีความนิยมมากได้สูงกว่านักเรียนชาย ส่วนกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาพบว่า นักศึกษาชายส่วนใหญ่เรียนกวดวิชาในขณะที่นักศึกษาหญิงส่วนใหญ่ไม่เคยเรียนกวดวิชาและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักศึกษา กับประเภทของอุดมศึกษาที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อพบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา นักศึกษาชายมีโอกาสเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยจำกัดรับมากในขณะที่นักศึกษาหญิงมีโอกาสเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิดและวิทยาลัยเอกชนได้มากกว่า

ยุพา วีระไวทยะ และคณะ (2532 : 140) ได้ศึกษาเรื่อง การประสานสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษากับอุดมศึกษา พบว่าการกวดวิชาในปี 2531 มีจำนวนผู้สมัครสอบ 89,979 คน มีผู้ผ่านการกวดวิชาทั้งสิ้นคิดเป็นร้อยละ 57 และผู้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ผ่านการกวดวิชาคิดเป็นร้อยละ 67 และพบว่าเพศหญิงกวดวิชามากกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอมรรัตน์ ถาวรานุรักษ์ (2534 : A-B) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องการใช้สารนิเทศเพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 6 และพบว่าเพศหญิงมีผู้ปกครองที่จัดหาหนังสือคู่มือเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย และให้เรียนกวดวิชาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่าเพศชาย และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมควร นาวิระ (2543 : 64) ซึ่งศึกษาการกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดพิจิตร พบว่าเพศมีความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุการกวดวิชา และเพศหญิงเรียนกวดวิชามากกว่าเพศชาย และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจำเนียร สุขสง (2543 : 66) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาส : กรณีศึกษาอำเภอเมืองจังหวัดสตูล พบว่า ปัจจัยเพศมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกสายวิชาของนักเรียน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของธวัชชัย บุญมี (2542 : 93) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษาเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่และอำเภอใกล้เคียง พบว่า เพศเป็นปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของศรารัตน์ ศิริพันธ์ (2544 : 110) ซึ่งได้ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโทด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศของบัณฑิตด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศสถาบันศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพฯ และพบว่า ปัจจัยเพศเป็นปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท

แผนการเรียน

สุภาภรณ์ พลนิกร และคณะ (2540 :83-85) ได้ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมของนักเรียนในการเรียนกวดวิชาเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนที่เรียนกวดวิชาส่วนใหญ่จะเรียนแผนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ส่วนผลงานวิจัยของธวัชชัย บุญมี (2542 : 93) ศึกษาพบว่าปัจจัยแผนการเรียนมีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนกวดวิชา ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมหวัง นุชเอี่ยม (2543 : 71) ซึ่งได้ศึกษาการกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า แผนการเรียนมีความสัมพันธ์กับสาเหตุการเรียนกวดวิชา และนักเรียนแผนวิทยาศาสตร์เรียนกวดวิชามากที่สุดและสอดคล้องกับผลงานวิจัยของศศิธร คำผล (2543 : 78)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กองสถิติและวิเคราะห์การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2526 : 13) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนเข้าศึกษาต่อ พบว่าผลการเรียนเดิมของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการเข้าศึกษาในโรงเรียนที่มีความนิยมมากหรือปานกลาง นักเรียนที่ผลการเรียนตั้งแต่ร้อยละ 76 ขึ้นไปเข้าศึกษาในโรงเรียนที่มีความนิยมมากได้สูง ในขณะที่นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับร้อยละ 54-70 เข้าศึกษาในโรงเรียนที่มีความนิยมปานกลางได้มาก และพบว่าผลการเรียนเดิมในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์กับการเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมเดิมตั้งแต่ 2.51 ขึ้นไปเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยจำกัดได้มากกว่านักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมเดิม 2.50 หรือต่ำกว่าเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิดและวิทยาลัยเอกชนได้มาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวัชรระ ตาคำชัย (2543 : 84) ผลงานวิจัยของชัตติยา อุซชิน (2543 : 69) ผลงานวิจัยของกนกพร นิลแพทย์ (2543 : 70) และผลงานวิจัยของจุฬาลักษณ์ ธนะวัฒน์ (2543 : 89) ทำการศึกษาค้นคว้าถึงด้านความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับสาเหตุการกวดวิชา พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2544 : 35) ได้ศึกษาเรื่องการกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย และพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีการกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในช่วง 3.51-4.00 จะมีอัตราการกวดวิชามากที่สุดคือร้อยละ 79.2 ผลงานวิจัยของจิตติมา อัจฉริยกุล (2544 : 88) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพฯ พบว่าปัจจัยผลการเรียนมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของศรารณ ศิริพันธ์ (2544 : 106) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศของบัณฑิตด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพฯ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโทด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-2.50 นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงมีความต้องการศึกษาต่อในระดับสูง ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของเสาวลักษณ์ ลิ้มปิชาติ (2544 : 85) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพที่เป็นและไม่เป็นวัฒนธรรมทางอาชีพตามเพศ ศึกษากรณีนักศึกษาหญิงระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพฯ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพที่เป็นและไม่เป็นวัฒนธรรมทางอาชีพตามเพศ

และไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของรัชชัย บุญมี (2542 : 93) โดยศึกษาพบว่า ปัจจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนกวดวิชา

สรุปจากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นนี้ สามารถสรุปเป็นสมมติฐานได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลอันประกอบด้วย เพศ แผนการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

งานวิจัยในประเทศปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

อาชีพอิตา

กองสถิติและวิเคราะห์การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2526 : 10) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดาของนักเรียนกับประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนเข้าศึกษาต่อ พบว่า อาชีพของบิดามีส่วนสัมพันธ์กับการเข้าศึกษาในโรงเรียนที่มีความนิยมมากหรือปานกลาง นักเรียนที่มีบิดามีอาชีพรับราชการและเป็นเจ้าของกิจการส่วนตัวมีโอกาสเข้าศึกษาในโรงเรียนที่มีความนิยมมากได้สูง ในทางกลับกันนักเรียนที่บิดามีอาชีพเกษตรกรหรือประมงเข้าศึกษาในโรงเรียนที่มีความนิยมมากได้น้อย และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดาของนักศึกษา กับประเภทอุดมศึกษาที่นักศึกษาต่อ พบว่า อาชีพของบิดามีความสัมพันธ์กับการเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา นักศึกษาที่บิดามีอาชีพค้าขาย พนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชนและเจ้าของผู้ประกอบการส่วนตัว เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยจำกัดรับได้มาก ในขณะที่นักศึกษาที่บิดามีอาชีพเกษตรกรหรือประมงเข้า ศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิดและวิทยาลัยเอกชนได้มาก ส่วนผลงานวิจัยของยุพา วีระไวทยะ และคณะ (2532 : 142) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง การประสานสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษากับอุดมศึกษา และพบว่า ผู้ที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้มาจากครอบครัวที่มีบิดามีอาชีพต่างกัน และในบรรดาผู้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้คือผู้ที่ผ่านการกวดวิชา และผู้ที่ไม่มีบิดาประกอบอาชีพกรรมกรมีการกวดวิชาน้อยที่สุดคือร้อยละ 38.1 ในขณะที่ผู้ที่บิดามีอาชีพประเภทอื่น ๆ (ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน เจ้าของกิจการ) อยู่ระหว่างร้อยละ 69-70 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของรัชชัย บุญมี (2542 : 93) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า อาชีพของบิดามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับต่ำ ส่วนผลงานวิจัยของไพฑูรย์สินลาร์ตัน (2544 : 80) ได้ศึกษาเรื่องการกวดวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของไทย พบว่านักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพรับราชการมีการกวดวิชาสูงกว่าอาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 77.7 ส่วนบิดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรหรือประมงจะกวดวิชาเพียงร้อยละ 28.2 ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของจิตติมา อัจฉริยกุล (2544 : 89) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และพบว่า อาชีพของบิดาไม่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา

ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของวุฒิมงคล เอียดศรีชาย (2543 : 89) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับปวส. พบว่า อาชีพของผู้ปกครองนักศึกษาไม่ได้เป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของเสาวลักษณ์ ลิ้มพิชาติ (2544 : 87) ศึกษาด้านอิทธิพลของบิดาต่อการเลือกอาชีพที่เป็นและไม่เป็นวัฒนธรรมตามเพศ พบว่าบิดาไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพที่เป็นและไม่เป็นวัฒนธรรมทางอาชีพตามเพศ และไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของณัชชา ประกฤตพงษ์ (2545 : 60) ศึกษาสถานภาพเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับชั้นที่สูงขึ้น ณ สถาบันภาษา เขตกรุงเทพฯ พบว่าอาชีพบิดาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับที่สูงขึ้น

อาชีพมารดา

กองสถิติและวิเคราะห์การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2526 : 11) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพมารดาของนักเรียนกับประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนเข้าศึกษาต่อ พบว่าอาชีพของมารดามีส่วนสัมพันธ์กับการเข้าศึกษาในโรงเรียนที่มีความนิยมมากหรือปานกลางนักเรียนที่มารดารับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานบริษัทเอกชนมีโอกาสเข้าศึกษาในโรงเรียนที่มีความนิยมมากได้สูง ในทางกลับกันนักเรียนที่มารดามีอาชีพเกษตรกรหรือประมงเข้าศึกษาในโรงเรียนที่มีความนิยมมากได้น้อย และได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของมารดาของนักศึกษา กับประเภทของอุดมศึกษาที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อพบว่าอาชีพของมารดามีความสัมพันธ์กับการเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา นักศึกษาที่มารดามีอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน และเจ้าของธุรกิจส่วนตัวเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยจำกัดรับได้มาก ในขณะที่นักศึกษาที่มารดามีอาชีพค้าขาย และเกษตรกรหรือประมงเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิดและวิทยาลัยเอกชนได้มาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของธวัชชัย บุญมี (2542 : 93) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าอาชีพมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจิตติมา อัจฉริยกุล (2544 : 89) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า อาชีพมารดาไม่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของศรารณ ศิริพันธ์ (2544 : 113) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโทด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า อาชีพของผู้ปกครองเป็นปัจจัยที่

ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของณัชชา ประกฤตพงษ์ (2545 : 60) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับที่สูงขึ้น ณ สถาบันภาษาเซตกรุงเทพฯ พบว่า อาชีพมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับที่สูงขึ้น

รายได้รวมของบิดามารดาต่อเดือน

กองสถิติและวิเคราะห์การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2526 : 11) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้รวมของครอบครัวของนักเรียนกับประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนเข้าศึกษาต่อ พบว่ารายได้รวมของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนเข้าศึกษาต่อ โดยที่นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้สูงจะมีแนวโน้มเข้าศึกษาในโรงเรียนที่มีความนิยมมาก ส่วนนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำจะมีแนวโน้มเข้าในโรงเรียนที่มีความนิยมปานกลาง และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้รวมของครอบครัวของนักศึกษา กับประเภทของอุดมศึกษาที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อ พบว่ารายได้รวมของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับประเภทอุดมศึกษา โดยที่นักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้สูง มีแนวโน้มเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยจำกัดรับได้มาก ส่วนนักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำจะมีแนวโน้มเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยจำกัดรับได้น้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของยุพา วีระไวทยะ และคณะ (2532 : 143) ได้ศึกษาเรื่อง การประสานสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษากับอุดมศึกษา และพบว่า ผู้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้สูงกว่วิชามากกว่าผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่าโดยผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ตั้งแต่ 14,000 บาทขึ้นไปมีผู้กว่วิชามากถึงร้อยละ 79.3 ในขณะที่ผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาท กว่วิชาเพียงร้อยละ 36.7 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของชาญวิทย์ กลิ่นเลขา (2539 : 148) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า การตัดสินใจของนักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพมีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้ปกครอง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจิตมา อัจฉริยกุล (2544 : 89) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า รายได้ต่อเดือนของครอบครัวมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของรัชชัย บุญมี (2542 : 93) และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจุฬารัตน์ ปิ่นทำนุก (2545 : 88) ศึกษาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ต่อการเข้าศึกษาโรงเรียนภาษาอังกฤษและโรงเรียนคอมพิวเตอร์ พบว่า ปัจจัยด้านรายได้มีผลต่อการกำหนดอุปสงค์ต่อการเข้าศึกษาโรงเรียนภาษาอังกฤษและโรงเรียนคอมพิวเตอร์ ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนกวดวิชา และไม่

สอดคล้องกับผลงานวิจัยของณัฏฐา ประกฤตพงษ์ (2545 : 60) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับชั้นที่สูงขึ้น พบว่า รายได้ต่อเดือนของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับที่สูง

แหล่งข้อมูล

สายจิต ลิลิต (2537 : 77) ได้ศึกษากลยุทธ์การตลาดของโรงเรียนกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ด้านโรงเรียนกวดวิชา พบว่าด้านการส่งเสริมการตลาดให้ความสำคัญต่อการประชาสัมพันธ์โดยเพื่อนหรือรุ่นพี่แนะนำ การแจกใบปลิว/แผ่นพับ และการแจ้งสื่อนักเรียนที่สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ ตามลำดับ ส่วนด้านปัจจัยที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้ในการตัดสินใจเลือกเรียนในโรงเรียนกวดวิชา ด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่าให้ความสำคัญการประชาสัมพันธ์โดยเพื่อนหรือรุ่นพี่แนะนำการแจกใบปลิว/แผ่นพับและโฆษณาตามลำดับ ส่วนผลงานวิจัยของรัชชัย บุญมี (2542 : 93-97) ได้ศึกษาความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายด้านแหล่งข้อมูลการกวดวิชาที่ต้องการทราบมากที่สุดคือ จากคนที่เคยเรียนกวดวิชามาก่อน และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนกวดวิชา พบว่า ปัจจัยด้านจิตวิทยามีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ พิจารณารายด้านได้แก่ด้านการจูงใจจากสื่อโฆษณาเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา คิดเป็นร้อยละ 64.95 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของณัฐวุฒิ เนาวประติษฐ์ (2528 :75) ศึกษาการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพประมงหลังจบการศึกษาภาคบังคับ : กรณีศึกษานุตรชาวประมง อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช และพบว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบอาชีพประมง เนื่องจากเพื่อนจะประกอบอาชีพประมงหลังจบการศึกษาภาคบังคับ จึงทำให้ตนเองตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพประมงตามเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของบรรชร กล้าหาญ (2541 : 63-65) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนของนักศึกษาโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาซึ่งประกอบด้วยลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ต่อกลุ่มเพื่อนและในประเด็นของระดับความสนิทสนมและผูกพันระหว่างนักศึกษากับเพื่อนในเรื่องต่าง ๆ พบว่าจะให้การเชื่อถือในคำแนะนำของเพื่อนทุกเรื่องร้อยละ 61.4 โดยเฉพาะเกี่ยวกับการเลือกแผนการเรียนพบว่า เพื่อนจะมีส่วนสำคัญต่อการเลือกแผนการเรียนของนักศึกษาในระดับสูงคิดเป็นร้อยละ 18.2 ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของทวีชัย วิริยะโกศล (2541 : 171) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความคาดหวังทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 1 พบว่า ปัจจัยสิ่งแวดล้อมประกอบด้วยประเภทของโรงเรียน อิทธิพลจากเพื่อน อิทธิพลจากบ้าน อิทธิพลจากโรงเรียน อิทธิพลจากชุมชน ไม่ส่งผลต่อความคาดหวังทางการศึกษาของนักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อมและไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของณัฏฐา ประกฤตพงษ์ (2545 : 62) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียน

ภาษาญี่ปุ่นในระดับชั้นที่สูง พบว่า ประเภทสื่อหรือโฆษณาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับที่สูงขึ้น โดยที่ผู้เรียนได้รับข้อมูลหรือคำแนะนำจากบุคคลมีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.1 และได้รับข้อมูลและคำแนะนำจากสื่อประเภทอื่น ๆ มีสัดส่วนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 2.5

สรุปจากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นนี้ สามารถสรุปเป็นสมมติฐานได้ว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมประกอบด้วย อาชีพบิดา อาชีพมารดา รายได้รวมของบิดามารดาต่อเดือน และแหล่งข้อมูล มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

งานวิจัยในประเทศปัจจัยด้านความคาดหวังของผู้เรียน

ความคาดหวังด้านความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

กองสถิติและวิเคราะห์การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2526 : 13) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกวดวิชากับประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนเข้าศึกษาต่อ พบว่าการกวดวิชามีความสัมพันธ์กับการเข้าศึกษาในโรงเรียนที่มีความนิยมมากหรือปานกลาง นักเรียนที่เรียนกวดวิชาเข้าศึกษาในโรงเรียนที่มีความนิยมมากได้สูง ในทางกลับกันนักเรียนที่ไม่เรียนกวดวิชาเข้าศึกษาในโรงเรียนที่มีความนิยมปานกลางได้มาก ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนกวดวิชากับประเภทอุดมศึกษา พบว่าการเรียนกวดวิชามีความสัมพันธ์กับการเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษานักศึกษาที่เคยเรียนกวดวิชามาก่อน เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยจำกัดรับได้มาก ในขณะที่นักศึกษาที่เคยเรียนกวดวิชาเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิดและวิทยาลัยเอกชนได้มาก ส่วนผลงานวิจัยของยุพา วีระไวทยะ และคณะ (2532 : 147) ได้ศึกษาเรื่อง การประสานสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษากับอุดมศึกษา พบว่า ผู้กวดวิชามีความเห็นว่าเนื้อหาวิชาที่ตนกวดวิชามีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาของข้อสอบคัดเลือกในระดับมากและปานกลางคิดเป็นร้อยละ 31 และ 59.7 และในทำนองเดียวกันสำหรับความเห็นต่อการกวดวิชาที่จะก่อให้เกิดความพร้อมและความมั่นใจในการสอบคัดเลือก พบว่าผู้กวดวิชาที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้มีความเห็นว่ามียู่ในระดับมากและปานกลางคิดเป็นร้อยละ 32.5 และ 56.2 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอมรรัตน์ ถาวรานุรักษ์ (2534 : A-C) ศึกษาพบว่า เหตุผลในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนคือทำให้รู้แนวข้อสอบในการสอบเอนทรานซ์ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของศิริ ศรีนวลฟูตะ (2535 : 87) ศึกษาตัวแปรที่จำแนกความสำเร็จของนักเรียนในเขตภาคเหนือในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ประเภทโครงการพิเศษ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนกวดวิชา ส่วนนักเรียนที่เรียนกวดวิชามีโอกาสในการสอบคัดเลือกได้มากที่สุด และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของชิตชนก เชิงเชาว์ สุวิมล เขี้ยวแก้ว และเจริญพร แก้วละเอียด (2542 : 299) ได้ศึกษาเชิงคุณภาพเรื่องค่านิยมที่มีผล

ต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และพบว่า ปัจจัยจากตัวนักเรียนเองทำให้นักเรียนเรียนกวดวิชา โดยเชื่อว่าการเรียนกวดวิชาจะช่วยให้ตนเองมีความพร้อมมากขึ้นสำหรับการสอบแข่งขัน รวมถึงการเลือกคณะ/สาขาวิชา ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยการเลือกคณะที่มีความนิยมสูงจึงจำเป็นต้องเรียนกวดวิชา สอดคล้องกับผลงานวิจัยของธวัชชัย บุญมี (2542 : 99) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนกวดวิชา พบว่า ปัจจัยด้านจิตวิทยามีความสัมพันธ์ในระดับต่ำพิจารณาเป็นรายด้านคือด้านความเชื่อที่ว่าการเรียนกวดวิชาจะทำให้มีโอกาสสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้มากขึ้น และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของปริญญ์ แก้วไทรนันท์ (2544 : 88) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนกวดวิชา : ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย กรุงเทพฯ และพบว่า เหตุผลในการเรียนกวดวิชาอันดับหนึ่งคือเพื่อเตรียมตัวในการสอบเอนทรานซ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2544 : 78)

ความคาดหวังด้านการมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น

ทวีชัย วิริยะโกศล (2541 : 172) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความคาดหวังทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 1 พบว่าปัจจัยผลสัมฤทธิ์ส่วนบุคคลอันประกอบด้วยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทศนคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ส่งผลทางตรงต่อความคาดหวังทางการศึกษาของนักเรียน และไม่มีความสัมพันธ์ในลักษณะเชิงเหตุและผลซึ่งกันและกันกับความคาดหวังทางการศึกษาของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวัชร าคำชัย (2543 : 84) ศึกษาสาเหตุการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ต้องการให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2544 : 78) ซึ่งได้ศึกษาจุดมุ่งหมายในการกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนมีความมุ่งหมายเพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้นร้อยละ 69

ความคาดหวังด้านความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น

กองสถิติและวิเคราะห์การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2526 : 7) ศึกษาเหตุผลของการเรียนกวดวิชาและความคิดเห็นในเรื่องการกวดวิชาในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่านักเรียนที่เรียนกวดวิชาให้เหตุผลของการกวดวิชาคือช่วยทบทวนวิชาที่เรียนมารองจากความเชื่อว่าจะทำให้สอบคัดเลือกได้ ส่วนกลุ่มระดับอุดมศึกษาก็เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของยุพา วีระไวทยะ และคณะ (2532 : 143) ผลงานวิจัยของอมรรัตน์ ถาวรานุรักษ์ (2534 : A-C) และผลงานวิจัยของธวัชชัย บุญมี (2542 : 99) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนกวดวิชาพบว่า ปัจจัยด้านจิตวิทยามีความสัมพันธ์ในระดับต่ำพิจารณาเป็นรายด้านด้านความเชื่อที่ว่าการเรียนกวดวิชาจะทำให้มีความรู้มากกว่าการเรียนตามปกติ ซึ่งสอดคล้องกับผล

งานวิจัยของวัชร คำชัย (2543: 84) ผลงานวิจัยของปริญญา แก้วไทรนันท์ (2544 : 89) และผลงานวิจัยของไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2544 : 78) และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจุฬารัตน์ ปิ่นทำนุก (2545 : 89) ซึ่งได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอุปสงค์ต่อการเข้าศึกษาโรงเรียนภาษาอังกฤษและโรงเรียนคอมพิวเตอร์เอกชนในกรุงเทพฯ พบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์ที่เหมือนกันคือความต้องการมีทักษะ

ความคาดหวังด้านโอกาสในการประกอบอาชีพตามที่คาดหวัง

ณัชชา ประกฤติพงษ์ (2545 :62) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับที่สูงขึ้น กรณีศึกษา ณ สถาบันภาษาเซตกรุงเทพฯ ผลที่ได้สอดคล้องกันคือความคาดหวังต่อการมีงานทำในภาคเอกชน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับที่สูงขึ้น และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจุฬารัตน์ ปิ่นทำนุก (2545 : 81) ศึกษาพบว่าปัจจัยความชำนาญและเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์

สรุปจากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นสามารถนำมาสรุปเป็นสมมติฐานได้ว่าปัจจัยด้านความคาดหวังของผู้เรียนประกอบด้วย ความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย การมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น และโอกาสในการประกอบอาชีพตามที่คาดหวัง ที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

งานวิจัยในประเทศปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชา

ความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา

สุภาภรณ์ พลนิกรและคณะ (2540 : 83-85) ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมของนักเรียนในการเรียนกวดวิชาเพื่อเข้ามหาวิทยาลัยพบว่า ปัจจัยสำคัญที่นักเรียนใช้ในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาคือเลือกเพราะว่าอาจารย์มีชื่อเสียงสอนเก่ง มีนักเรียนสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้จำนวนมาก

รูปแบบการสอน

สายจิต ลิลิต (2537 : 71) ศึกษาปัจจัยที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ใช้ในการตัดสินใจเลือกเรียนในโรงเรียนกวดวิชาพบว่า ให้ความสำคัญการแนะนำเทคนิควิธีการแก้ปัญหาโจทย์ ผลงานวิจัยของชิตชนก เชิงเชาว์ สุวิมล เขียวแก้ว และเจริญพร แก้วละเอียต (2542 :276-299) ได้ศึกษาเชิงคุณภาพเรื่องค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ด้านเทคนิคการสอนในโรงเรียนกวดวิชาจะสอนให้เก่งข้อสอบอย่างมีหลักการแม้ว่าจะไม่ได้ทำให้ได้รับความรู้ในเนื้อหามากนักแต่อย่างน้อยก็เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนโดยตรง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมควร นาวิระ (2543 : 65) ด้านเทคนิคการสอนและวิธีสอนให้เข้าใจง่ายเป็นสาเหตุของการเรียนกวดวิชา และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กนกพร นิลแพทย์

(2543 : 74) และผลงานวิจัยของศศิธร คำผล (2543 : 80) ชัตติยา อุษชิน (2543 : 67) จุฬาลักษณ์ วัฒนะ (2543 : 88) สมหวัง นุชเอี่ยม (2543 : 71) และวัชรระ ตาคำชัย (2543 : 84)

ค่ากวดวิชา

สายจิต ลิลิต (2537 : 78) ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การตลาดของโรงเรียนกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าด้านค่าเล่าเรียนกวดวิชาเป็นปัจจัยที่ทำให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้ในการตัดสินใจเลือกเรียนในโรงเรียนกวดวิชาคือจะทำการเปรียบเทียบกับโรงเรียนกวดวิชาอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวิริยะ ฤาชัยพาณิชย์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าปัจจัยด้านค่าเรียน มีผลต่อการตัดสินใจในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจุฬารัตน์ ปิ่นทำนุก(2545 : 89) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอุปสงค์ต่อการเข้าศึกษาโรงเรียนภาษาอังกฤษและโรงเรียนคอมพิวเตอร์เอกชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ค่าเล่าเรียนมีผลต่อการกำหนดอุปสงค์ในทางตรงกันข้ามคือถ้าค่าเล่าเรียนลดลงอุปสงค์ต่อการเข้าศึกษาจะมากขึ้นสอดคล้องกับผลงานวิจัยของณัชชา ประกฤติพงษ์ (2545 : 62)

ทำเลที่ตั้ง

สายจิต ลิลิต (2537 : 72) ศึกษาปัจจัยที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ใช้ในการตัดสินใจเลือกเรียนในโรงเรียนกวดวิชาพบว่า ด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน โดยให้ความสำคัญอยู่ในแหล่งชุมชน เดินทางไปมาสะดวกการจราจรไม่ติดขัด และมีที่จอดรถสะดวก เรียงตามลำดับ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2545 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 2,537 ดังตาราง 3 แสดงจำนวนประชากรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

ตาราง 3 จำนวนประชากรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

โรงเรียน	จำนวน
เบญจมะมหาราช	760
นารีนุกูล	635
ปทุมพิทยาคม	255
ศรีปทุมพิทยาคาร	290
หนองบ่อสามัคคีวิทยา	33
หนองขอนวิทยา	32
พระวอพระตาวิทยานุสรณ์	86
นารีนุกูล	73
ประทุมวรราชวิทยา	16
ราชประชานุเคราะห์	87
สมเด็จพระ	33
อาเวมารีอา	63
อุบลวิทยากร	18
อัสสัมชัญอุบลราชธานี	156
รวม	2,537

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี

กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการคำนวณโดยใช้สูตรดังนี้ (Yamane. 1973 : 886)

$$n = \frac{N}{1 + Ne}$$

เมื่อ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนประชากร

e แทน ระดับความคลาดเคลื่อน

จากจำนวนประชากรได้แก่จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2545 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี 2,537 คน กำหนดให้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.05 แทนค่าต่าง ๆ ลงในสูตรก็จะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{2,537}{1+2,537(0.05)^2}$$

ประมาณ 346 คน

เพราะฉะนั้นในการวิจัยครั้งนี้จะทำการสุ่มตัวอย่างจำนวน 346 ตัวอย่าง คือจะทำการศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 346 คน

การสุ่มตัวอย่าง (Sampling)

ในการวิจัยครั้งนี้ จะทำการสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2545 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญ และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ทั้งหมด 2,537 คน โดยวิธีการการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ ซึ่งมีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

ขั้นที่ 1 ทำการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ตามจำนวนโรงเรียนได้เป็น 14 กลุ่มดังนี้

1. โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช
2. โรงเรียนนารีนุกูล
3. โรงเรียนปทุมพิทยาคม
4. โรงเรียนศรีปทุมพิทยาคาร
5. โรงเรียนหนองบ่อสามัคคีวิทยา
6. โรงเรียนหนองขอนวิทยา
7. โรงเรียนพระวอพระตาวิทยานุสรณ์
8. โรงเรียนนารีนุกูล
9. โรงเรียนประทุมวารราวิทยา
10. โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 32
11. โรงเรียนสมเด็จ

12. โรงเรียนอาเวมารีอา
13. โรงเรียนอุบลวิทยากร
14. โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี

ขั้นที่ 2 เมื่อแบ่งจำนวนเป็นกลุ่มต่าง ๆ แล้ว ก็จะทำให้การสุ่มนักเรียนแต่ละกลุ่มโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) คือจับสลากเลขประจำตัวนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของแต่ละโรงเรียน ซึ่งได้จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน โดยใช้สูตรดังนี้ (ธีรวุฒิ เอกะกุล. 2544 : 140)

$$n_i = n \left[\frac{N_i}{N} \right]$$

เมื่อ N แทน จำนวนประชากร
 n แทน กลุ่มตัวอย่าง
 N_i แทน ประชากรของแต่ละกลุ่ม
 n_i แทน กลุ่มตัวอย่างของแต่ละกลุ่ม

จากการคำนวณได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนในแต่ละกลุ่มได้ดังตาราง 4 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม

ตาราง 4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม

โรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
เบญจมะมหาราช	760	104
นารีนุกูล	635	87
ปทุมพิทยาคม	255	35
ศรีปทุมพิทยาคาร	290	40
หนองบ่อสามัคคีวิทยา	33	4
หนองขอนวิทยา	32	4
พระวอพระตาวิทยานุสรณ์	86	12
นารีนุกูล	73	10
ประทุมวรราชวิทยา	16	2
ราชปรระทานนุเคราะห์	87	12
สมเด็จ	33	4
อาเวมารีอา	63	9
อุบลวิทยากร	18	2
อัสสัมชัญอุบลราชธานี	156	21
รวม	2,537	346

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อการศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) มีรูปแบบดังนี้

2.1 แบบสอบถามปลายปิด (Closed Form) มีลักษณะเหมือนข้อสอบ มีข้อความซึ่งเป็นคำถาม และมีคำตอบที่กำหนดไว้เรียบร้อยแล้วให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบข้อใดข้อหนึ่งที่ตรงตามที่เป็นจริงเกี่ยวกับผู้ตอบ จำนวนตัวเลือกที่ให้เลือกตอบมีหลายลักษณะคือ

2.1.1 Check list เป็นแบบสอบถามที่มีตัวเลือกให้ตอบเช่น

เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2.2 แบบสอบถามปลายเปิด (Opened Form) เป็นแบบสอบถามที่ไม่กำหนดคำตอบไว้แน่นอนแต่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบตอบได้อย่างอิสระ เช่น

ผลการเรียนเฉลี่ย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545.....

2.3 Rating scale หรือแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่าหรือประมาณค่าหรือมาตราจัดอันดับโดยจะมีเกณฑ์ในการวัด เช่น ท่านคิดว่าการเรียนกวดวิชาจะทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้หรือไม่ในระดับใด เห็นด้วยในระดับใด แล้วมีระดับคะแนนให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบตามช่องที่เหมาะสม

2.4 โครงสร้างของแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 เป็นคำชี้แจงของแบบสอบถาม เป็นการชี้แจงวัตถุประสงค์ของการต้องการข้อมูลจากแบบสอบถามโดยผู้วิจัยได้ชี้แจงให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจว่าต้องการข้อมูลไปทำอะไร คำตอบนั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างไรบ้าง มีความสำคัญแก่ผู้วิจัยอย่างไร

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระที่จะศึกษา เช่น เพศ อายุ แผนการเรียน เป็นต้น

ส่วนที่ 3 เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือเรื่องที่ศึกษา ซึ่งก็คือตัวแปรตามที่ต้องการศึกษาซึ่งจะมีทั้งคำถามแบบปลายปิด แบบปลายเปิด โดยจะถามเกี่ยวกับความต้องการและปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา รวมถึงข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของนักเรียน

2.5 ขั้นตอนในการเตรียมแบบสอบถาม ดังนี้

- ศึกษาค้นคว้าจากงานวิชาการต่าง ๆ อันได้แก่ ตำรา เอกสารและบทความทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวบรวมข้อมูลที่ต้องการในการวิจัย แล้วพิจารณาเกี่ยวกับหัวข้อปัญหาและจุดมุ่งหมาย พิจารณาเกี่ยวกับรูปแบบที่จะใช้ว่าจะใช้แบบปลายปิดหรือแบบปลายเปิด
- จากนั้นก็นำไปร่างแบบสอบถาม เขียนข้อคำถามต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับหัวข้อปัญหาและจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้
- ตรวจสอบแบบสอบถามฉบับร่าง เพื่อปรับปรุงแก้ไข โดยทำใน 2 ระดับดังนี้
- ตรวจสอบด้วยตนเอง เป็นการตรวจสอบการใช้ถ้อยคำและการใช้ประโยคว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่ ตรวจสอบการเรียงลำดับข้อคำถาม ดูว่าสับสนหรือไม่
- ตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นการให้ช่วยตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง ดูว่าคำถามต่าง ๆ สอดคล้องกับหัวข้อปัญหาและจุดมุ่งหมายที่ศึกษาหรือไม่ และประเด็นต่าง ๆ ที่ถามครอบคลุมหรือไม่ เมื่อตรวจสอบแล้วก็นำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับคำแนะนำ

2.6 นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดสอบ (Pre – test or Tryout) ซึ่งในที่นี้ได้ทำการทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 คน โดยผู้วิจัยเลือกทำการทดสอบแบบสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในอำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งทำการทดสอบที่โรงเรียน

ลือคำหาญวารินชำราบ เพื่อนำไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.89

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

เมื่อสร้างเครื่องมือแบบสอบถามที่จะใช้ในการศึกษาวิจัยเบื้องต้นแล้วจะนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างทดสอบเครื่องมือก่อน (Pre – test or Tryout) แล้วนำผลที่ได้จากการทดสอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบสอบถามก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้จะอาศัยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา การหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรครอนบัค สูตรที่ใช้คือ (Cronbach, 1970 : 160-161)

$$\alpha K = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S^2 X_i}{S^2 X_t} \right]$$

เมื่อ αK คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

k คือ จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

$S_{x_i}^2$ คือ คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

$S_{x_t}^2$ คือ คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำการรวบรวมข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถามโดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการสุ่มไว้ แล้วนำผลดังกล่าวมาทำการประมวลผล โดยที่ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนที่วางไว้และนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปเก็บข้อมูลกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2545 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 346 ชุด โดยผู้วิจัยจะไปเก็บข้อมูลเอง โดยเก็บยังโรงเรียนต่าง ๆ ที่ระบุไว้แล้วข้างต้น

4. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลจากการแจกแบบสอบถามแล้ว จากนั้นก็จะเป็นขั้นตอนจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

4.1 ตรวจสอบแบบสอบถามว่ามีความครบถ้วนถูกต้อง

4.2 นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาแปลงค่า แล้วบันทึกในตารางบันทึกข้อมูล (Coding Table)

4.3 นำข้อมูลที่ได้นำไปวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows Version 10.0 (Statistical Package for the Social Sciences Version 10.0) วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าทางสถิติต่าง ๆ ได้แก่

4.4 ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ยเลขคณิต

4.5 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อวัดการกระจายของข้อมูล

4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

4.7 ทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยใช้สถิติต่าง ๆ

4.8 การวัดระดับตัวแปร โดยใช้วิธี Rating Scale ซึ่งวัดค่าโดยให้คะแนนประเมินดังนี้

มากที่สุด	5 คะแนน
มาก	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน
ไม่มีผล	0 คะแนน

เกณฑ์ประเมินผลระดับอิทธิพล โดยใช้เกณฑ์ประเมิน จากสูตรต่อไปนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 8-11)

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ช่วงคะแนน}} \\
 &= \frac{5 - 0}{6} \\
 &= 0.83
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{เกณฑ์ประเมิน} &= \text{ระดับคะแนน} + 0.83 \\
 &= 0.00 + 0.83 = 0.83 \\
 &= 0.83 + 0.83 = 1.66 \\
 &= 1.66 + 0.83 = 2.49 \\
 &= 2.49 + 0.83 = 3.32 \\
 &= 3.32 + 0.83 = 4.15 \\
 &= 4.15 + 0.83 = 5.00
 \end{aligned}$$

เกณฑ์ในการประเมินผลระดับอิทธิพล โดยพิจารณาจากแบบสอบถามด้านทัศนะของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.16 – 5.00 หมายถึง มีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.33 – 4.15 หมายถึง มีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.32 หมายถึง มีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.67 – 2.49 หมายถึง มีผลหรืออิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 0.84 – 1.66 หมายถึง มีผลหรืออิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 0.00 – 0.83 หมายถึง ไม่มีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา

4.9 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

4.9.1 สถิติพรรณนา หรือ สถิติภาคบรรยาย (Descriptive Statistic) ซึ่งเป็นการอธิบายให้เห็นคุณลักษณะต่าง ๆ ของตัวแปรอิสระ

ร้อยละ (Percentage) ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นว่าในแต่ละข้อนั้นมีจำนวนมากน้อยเพียงใด เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ค่าความถี่ของรายการนั้น} * 100}{\text{ความถี่ของรายการทั้งหมด}}$$

การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง (Measure of Central Tendency) ได้แก่
ค่าเฉลี่ยเลขคณิตหรือมัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic Mean) (ล้วน สายยศ และ
อังคณา สายยศ. 2536 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N แทน จำนวนข้อมูล

การวัดการกระจาย ได้แก่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้
สำหรับวัดการกระจายของข้อมูล คำนวณได้จากสูตร (ชัยสิทธิ์ เจริญมีประเสริฐ. มปป : 93)

$$S.D. = \frac{\sqrt{N(\sum X^2) - (\sum X)^2}}{N(N-1)}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
N แทน จำนวนตัวอย่าง

4.9.2 สถิติอนุมาน หรือสถิติอ้างอิง (Inferential Statistics) ซึ่งเป็นการสรุปข้อ
เท็จจริงของข้อมูลทั้งหมด ในลักษณะการประมาณค่า (Estimation) เพื่ออธิบายลักษณะต่าง ๆ ของ
ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

4.9.2.1 การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis)
เป็นการวิเคราะห์การถดถอย กรณีตัวแปรตามมีค่าเพียงสองค่า (Dichotomous Dependent
Variable) เพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา โดยการวิเคราะห์
การถดถอยแบบโลจิสติก เป็นการวิเคราะห์จากสมการ (1) (Allison. 1999 : 184)

$$\log (p/1-p) = A + B_1x_1 + B_2x_2 + \dots + B_nx_n \quad \dots\dots\dots(1)$$

เมื่อ p แทน ความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์หนึ่ง ๆ (Prob_{event})
1 - p แทน ความน่าจะเป็นที่จะไม่เกิดเหตุการณ์หนึ่ง ๆ (Prob_{no event})

หลักในการวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติกในการวิจัยครั้งนี้ มีวิธีการดังนี้

การประมาณการสัมประสิทธิ์การถดถอย (Logistic Coefficient Estimation)

ในการประมาณการสัมประสิทธิ์การถดถอยแบบโลจิสติก สามารถทำได้โดยการเปรียบเทียบสัดส่วนความน่าจะเป็นของการเกิดขึ้นของเหตุการณ์หนึ่ง ๆ กับความน่าจะเป็นของการไม่เกิดเหตุการณ์นั้น ซึ่งอัตราส่วนนี้เรียกว่า อัตราส่วนความน่าจะเป็น (Odds Ratio) ซึ่งสามารถคำนวณได้จากสูตรนี้ (Hair and others. 1998 : 278)

$$\text{Prob}_{(\text{event})} / \text{Prob}_{(\text{no event})} = e^z \quad \dots\dots\dots(2)$$

เมื่อ $\text{Prob}_{(\text{event})}$ แทน ความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์หนึ่ง ๆ

$\text{Prob}_{(\text{no event})}$ แทน ความน่าจะเป็นที่จะไม่เกิดเหตุการณ์หนึ่ง ๆ

Z แทน สมการถดถอย $A + B_1x_1 + \dots + B_nx_n$

จากสมการที่ 2 เป็นสมการที่ได้จากการถอดล็อก (Antilog) สมการ (1) ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยที่ได้แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรอิสระแต่ละตัวส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามมากน้อยเพียงใดและในทิศทางใด ซึ่งการอธิบายค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเป็นไปตามตาราง 5

ตาราง 5 การอธิบายค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยแบบโลจิสติก

ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Logistic Coefficient)	ค่า Antilog	ค่า Odds Ratio	การอธิบายผล
$\beta > 0$	มีค่ามากกว่า 1	มีค่าเพิ่มขึ้น	X ส่งผลต่อ Y ในทิศทางเดียวกัน
$\beta < 0$	มีค่าน้อยกว่า 1	มีค่าลดลง	X ส่งผลต่อ Y ในทิศทางตรงกันข้าม
$\beta = 0$	มีค่าเท่ากับ 0	ไม่เปลี่ยนแปลง	X ไม่ส่งผลต่อ Y

การประเมินความเหมาะสมของแบบจำลอง (Assessing the Goodness-of-Fit of the Estimated Model)

การพิจารณาความเหมาะสมของแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา เป็นการทดสอบเพื่อดูว่าแบบจำลองหรือสมการถดถอยที่ใช้ มีความเหมาะสมในการใช้อธิบายผลของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีต่อความต้องการเรียนกวดวิชามากน้อยเพียงใด โดยมีสถิติในการทดสอบดังนี้ (Hair and others. 1998 : 280 – 281; Gujarati. 1999 : 446 – 450)

1. การทดสอบค่าล็อกไลเคิลฮูด (Log Likelihood)
2. การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2 Test)
3. การทดสอบของโฮสเมอร์และเลเมโชว์ (Hosmer and Lemeshow Test)
4. สัมประสิทธิ์แห่งการกำหนด (Coefficient of Determination)

1. การทดสอบค่าล็อกไลเคิลฮูด (Log Likelihood) เป็นการทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลองวิธีหนึ่งด้วยวิธีการหาค่าล็อกไลเคิลฮูดสูงสุด (Method of Maximum Likelihood : ML) คำนวณได้จากการนำค่า -2 คูณด้วยค่าล็อกไลเคิลฮูด (Likelihood Value) เขียนสั้น ๆ ว่า $-2LL$ ซึ่งแบบจำลองที่มีความเหมาะสมมากที่สุด คือแบบจำลองที่มีค่าล็อกไลเคิลฮูดน้อยที่สุด

2. การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2 Test) เป็นการทดสอบการลดลงของค่าล็อกไลเคิลฮูด (The Reduction for the Log Likelihood Value) โดยแบบจำลองจะมีความเหมาะสม โดยมีหลักในการตั้งสมมติฐานดังนี้

$H_0 : \beta = 0$ (ตัวแปรอิสระไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้)

$H_1 : \beta \neq 0$ (ตัวแปรอิสระสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้)

เพราะฉะนั้น แบบจำลองจะมีความเหมาะสมเมื่อค่านัยสำคัญจากการคำนวณ (p-value) มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่ตั้งไว้ จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าตัวแปรอิสระในแบบจำลองมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม

3. การทดสอบของโฮสเมอร์และเลเมโชว์ (Hosmer and Lemeshow Test) เป็นวิธีการทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลองโดยการทดสอบแบบแบ่งกลุ่มตัวอย่าง (Classification Test) จำนวน 10 กลุ่ม แล้วหาความแตกต่างระหว่างค่าสังเกตหรือค่าที่แท้จริง (Observed or Actual Value) กับค่าคาดหวังหรือค่าพยากรณ์ (Expected or Predicted Value) ซึ่งแบบจำลองจะมีความเหมาะสมมากเมื่อค่าความแตกต่างดังกล่าวมีค่าน้อย

4. สัมประสิทธิ์แห่งการกำหนด (Coefficient of Determination) เป็นการทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลอง (Overall Model Fit) โดยค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดของการวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติกจะมีลักษณะคล้ายกับค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดของการวิเคราะห์การถดถอยทั่วไป ซึ่งค่านี้จะแสดงถึงความสามารถของตัวแปรอิสระทั้งหมดของแบบจำลองที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม ซึ่งโดยทั่วไปแล้วค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดในการวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติกที่นิยมใช้กัน ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดของแมคแฟดเดน (McFadden R^2) ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดของแมดดาลา (Maddala R^2) ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดของค็อกซ์และสเนลล์ (Cox & Snell R^2) ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดของนาเกลเคิร์ก (Nagelkerke R^2) และค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดเทียม (Pseudo R^2) ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดของ Nagelkerke, Cox & Snell และค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดเทียม โดยเฉพาะค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดเทียมเป็นค่าที่ได้จากการคำนวณเองจากสูตร

$$\text{Pseudo } R^2 = \frac{-2LL_{\text{null}} - (-2LL_{\text{model}})}{-2LL_{\text{null}}}$$

เมื่อ $-2LL_{\text{null}}$ แทน ค่าล็อกไลค์ลิตีในแบบจำลองประมาณการ
 $-2LL_{\text{model}}$ แทน ค่าล็อกไลค์ลิตีในแบบจำลองเต็มรูปแบบ

การทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การถดถอย (Testing for Significant of the Coefficient)

ในการทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การถดถอยในแบบจำลองโลจิสติก สามารถทดสอบได้โดยใช้ค่าสถิติวาลด์ (Wald Statistic) เป็นค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบว่า ตัวแปรอิสระแต่ละตัวสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามหรือไม่ โดยค่าสถิติวาลด์ของตัวแปรใดมีค่าสูงแสดงถึงความสามารถในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้มาก

ตัวแปรและการกำหนดตัวแปรในแบบจำลองแบบโลจิสติก

ตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองแบบโลจิสติก (Logit Model) แสดงดังตาราง 6

ตาราง 6 ตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองแบบโลจิสติก

ตัวแปรอิสระ			ตัวแปรตาม
ปัจจัยส่วนบุคคล	ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม	ปัจจัยด้านความคาดหวัง	
1. เพศ	1. อาชีพบิดา	1. ด้านความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย	ความต้องการเรียนกวดวิชา
2. แผนการเรียน	2. อาชีพมารดา	2. ด้านการมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น	
3. เกรดเฉลี่ย	3. แหล่งข้อมูล	3. ด้านความเข้าใจในเนื้อหาเพิ่มขึ้น	
		4. ด้านโอกาสในการประกอบอาชีพตามที่คาดหวัง	

จากตาราง 6 แสดงตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองแบบโลจิสติก ซึ่งตัวแปรอิสระแบ่งออกตามปัจจัยที่สำคัญ 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม และปัจจัยด้านความคาดหวัง และตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียน

การวัดตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ตามตาราง 6 มีการวัดโดยการให้คะแนนประเมิน ดังนี้

1. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ความต้องการเรียนกวดวิชา ให้คะแนนประเมิน ดังนี้

ความต้องการเรียนกวดวิชา	คะแนนประเมิน
ต้องการเรียนกวดวิชา	1
ไม่ต้องการเรียนกวดวิชา	0

2. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ ตัวแปรที่คาดว่าจะจะเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา ประกอบด้วย

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย

เพศ (SEX) หมายถึง ลักษณะทางกายภาพทางร่างกายของผู้เรียน มีการวัด ดังนี้

เพศ	คะแนนประเมิน
ชาย	0
หญิง	1

แผนการเรียน (PRO) หมายถึง สายการเรียนที่นักเรียนเลือกศึกษา มีการวัดดังตาราง 7

ตาราง 7 คะแนนประเมินตัวแปรแผนการเรียน

แผนการเรียน	คะแนนประเมิน (เรียนแผนการเรียนนี้)	คะแนนประเมิน (เรียนแผนการเรียนอื่น)
แผนการเรียนวิทย์-คณิต (PRO1)	1	0
แผนการเรียนศิลป์-คำนวณ (PRO2)	1	0
แผนการเรียนศิลป์-ภาษา (PRO3)	1	0

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (AVG) หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนภาคการเรียน ปีการศึกษา 2545 ค่าของตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ

2.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วย

อาชีพบิดา (OCF) หมายถึง กิจกรรมที่ประกอบเป็นประจำและสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบกิจกรรมนั้นของบิดาของนักเรียน มีการวัดดังตาราง 8

ตาราง 8 คะแนนประเมินตัวแปรอาชีพบิดา

อาชีพบิดา	คะแนนประเมิน (บิดาประกอบอาชีพนี้)	คะแนนประเมิน (บิดาประกอบอาชีพอื่น)
รับราชการ (OFC1)	1	0
ค้าขาย (OFC2)	1	0
พนักงานรัฐวิสาหกิจ (OFC3)	1	0
ประกอบธุรกิจส่วนตัว (OFC4)	1	0
ลูกจ้างบริษัทเอกชน (OFC5)	1	0

อาชีพมารดา (OCM) หมายถึงกิจกรรมที่ประกอบเป็นประจำและสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบกิจกรรมนั้นของมารดาของนักเรียน มีการวัดดังตาราง 9

ตาราง 9 คะแนนประเมินตัวแปรอาชีพมารดา

อาชีพมารดา	คะแนนประเมิน (มารดาประกอบอาชีพนี้)	คะแนนประเมิน (มารดาประกอบอาชีพอื่น)
รับราชการ (OMC1)	1	0
ค้าขาย (OMC2)	1	0
พนักงานรัฐวิสาหกิจ (OMC3)	1	0
ประกอบธุรกิจส่วนตัว (OMC4)	1	0
ลูกจ้างบริษัทเอกชน (OMC5)	1	0

รายได้รวมของบิดามารดาต่อเดือน (INC) หมายถึงจำนวนเงินรายได้ที่เป็นตัวเงินที่ได้รับจริงจากการประกอบอาชีพของบิดาและมารดาของนักเรียนรวมกัน ค่าของตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นตัวแปรเชิงปริมาณมีหน่วยวัดเป็นบาทต่อเดือน

แหล่งข้อมูลข่าวสาร (INF) หมายถึงบุคคล หรือสื่อที่ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา มีการวัดดังตาราง 10

ตาราง 10 คะแนนประเมินตัวแปรแหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูล	คะแนนประเมิน (ได้รับข้อมูลจากแหล่งนี้)	คะแนนประเมิน (ได้รับข้อมูลจากแหล่งอื่น)
เพื่อน (INF1)	1	0
รุ่นพี่ (INF2)	1	0
พ่อแม่ (INF3)	1	0
อาจารย์ (INF4)	1	0
แผ่นพับ (INF5)	1	0
ป้ายโฆษณา (INF6)	1	0

2.3 ปัจจัยด้านความคาดหวัง ประกอบด้วย

ด้านความคาดหวัง (EXP) หมายถึง ความคาดหวังจากการเรียนกวดวิชาเพื่อให้บรรลุผลดังที่คาดหวัง ประกอบด้วยความคาดหวังด้านความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย (EXP1) ความคาดหวังด้านการมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น (EXP2) ความคาดหวังด้านความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น (EXP3) และความคาดหวังด้านโอกาสในการประกอบอาชีพตามที่คาดหวัง (EXP4)

รูปแบบฟังก์ชันที่ใช้ในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรตามและตัวแปรอิสระที่สามารถหาฟังก์ชันความต้องการเรียนกวดวิชาได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 YT_j = & a + b_1SEX_j + b_2PRO1_j + b_3PRO2_j + b_4PRO3_j + b_5AVG_j + b_6OCF1_j + \\
 & b_7OCF2_j + b_8OCF3_j + b_9OCF4_j + b_{10}OCF5_j + b_{11}OCM1_j + b_{12}OCM2_j + \\
 & b_{13}OCM3_j + b_{14}OCM4_j + b_{15}OCM5_j + b_{16}INC_j + b_{17}INF1_j + b_{18}INF2_j + \\
 & b_{19}INF3_j + b_{20}INF4_j + b_{21}INF5_j + b_{22}INF6_j + b_{23}EXP1_j + b_{24}EXP2_j + \\
 & b_{25}EXP3_j + b_{26}EXP4_j + e
 \end{aligned}$$

a แทน ค่าคงที่ (Constant)

$b_1, b_2, \dots, b_{26}$ แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ

e แทน ค่าความคลาดเคลื่อน (Error Term)

i	แทน	นักเรียนแต่ละราย
SEX _i	แทน	เพศ
PRO1 _i	แทน	แผนการเรียนวิทย์-คณิต
PRO2 _i	แทน	แผนการเรียนศิลป์คำนวณ
PRO3 _i	แทน	แผนการเรียนศิลป์ภาษา
AVG _i	แทน	เกรดเฉลี่ยสะสม
OCF1 _i	แทน	นักเรียนที่บิดามีอาชีพรับราชการ
OCF2 _i	แทน	นักเรียนที่บิดามีอาชีพค้าขาย
OCF3 _i	แทน	นักเรียนที่บิดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ
OCF4 _i	แทน	นักเรียนที่บิดามีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว
OCF5 _i	แทน	นักเรียนที่บิดามีอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน
OCM1 _i	แทน	นักเรียนที่มารดามีอาชีพรับราชการ
OCM2 _i	แทน	นักเรียนที่มารดามีอาชีพค้าขาย
OCM3 _i	แทน	นักเรียนที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ
OCM4 _i	แทน	นักเรียนที่มารดามีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว
OCM5 _i	แทน	นักเรียนที่มารดามีอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน
INC _i	แทน	รายได้ (บาท/เดือนของบิดามารดาารวมกัน)
INF1	แทน	นักเรียนที่ได้รับข้อมูลจากเพื่อน
INF2	แทน	นักเรียนที่ได้รับข้อมูลจากรุ่นพี่
INF3	แทน	นักเรียนที่ได้รับข้อมูลจากพ่อแม่
INF4	แทน	นักเรียนที่ได้รับข้อมูลจากอาจารย์
INF5	แทน	นักเรียนที่ได้รับข้อมูลจากแผ่นพับ
INF6	แทน	นักเรียนที่ได้รับข้อมูลจากรุ่นป้าโยม
EXP1	แทน	ความคาดหวังด้านความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย
EXP2	แทน	ความคาดหวังด้านการมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น
EXP3	แทน	ความคาดหวังด้านความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น
EXP4	แทน	ความคาดหวังด้านโอกาสในการประกอบอาชีพตามที่คาดหวัง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะเป็นการแสดงผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล โดยจะมีเนื้อหา ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล
2. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี โดยแบ่งเนื้อหาในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สภาพความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ทัศนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่ส่งผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา

2 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ประกอบการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งแทนค่าต่าง ๆ ดังนี้

X	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean)
N	แทน	จำนวนนักเรียน
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
R ²	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนด (Coefficient of Determination)
Nagelkerke R ²	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดของ Nagelkerke
Cox & Snell R ²	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดของ Cox & Snell

YT = 1	แทน	จำนวนนักเรียนที่ต้องการเรียนกวดวิชา
YT = 0	แทน	จำนวนนักเรียนที่ไม่ต้องการเรียนกวดวิชา
O	แทน	ค่าสังเกต (Observed)
E	แทน	ค่าคาดหวัง (Expected)
IO - EI	แทน	ค่าสัมบูรณ์ส่วนต่างของค่าสังเกตกับค่าคาดหวัง
χ^2	แทน	ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square)
Wald	แทน	ค่าสถิติวาลด์ (Wald Statistics)
p-value	แทน	ค่านัยสำคัญจากการคำนวณ
a	แทน	ค่าคงที่ (Constant)
b	แทน	สัมประสิทธิ์การถดถอย (Logistic Coefficient)
e	แทน	ตัวคลาดเคลื่อน (Error Term)
df	แทน	องศาแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
α	แทน	ค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้หรือค่าวิกฤต (Critical Value)
LR	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสัมประสิทธิ์การถดถอยในแบบจำลอง
Exp	แทน	ค่าอัตราส่วนความน่าจะเป็นที่ถดถอยแล้ว (Antilog of the Odds Ratio)
H0	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H1	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .10
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05
ns	แทน	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ผลสรุปดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการสำรวจข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 346 คน ได้ผลดังตาราง 11 และ 12

ตาราง 11 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

หัวข้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1. เพศ		
ชาย	133	38.4
หญิง	213	61.6
รวม	346	100.0
2. แผนการเรียน		
วิทย์ – คณิต	233	67.3
ศิลป์ – คำนวณ	40	11.6
ศิลป์ – ภาษา	39	11.3
อื่น ๆ	34	9.8
รวม	346	100.0
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
0.00 – 1.00	0	0.0
1.01 – 2.00	75	21.7
2.01 – 3.00	176	50.9
3.01 – 4.00	95	27.5
รวม	346	100.0

ตาราง 11 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ เพศ แผนการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังนี้

เพศ นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 213 คน (คิดเป็นร้อยละ 61.6) และเพศชาย จำนวน 133 คน (คิดเป็นร้อยละ 38.4)

แผนการเรียน นักเรียนส่วนใหญ่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต จำนวน 233 คน (คิดเป็นร้อยละ 67.3) รองลงมาเรียนแผนศิลป์-คำนวณ จำนวน 40 คน (คิดเป็นร้อยละ 11.6) แผนศิลป์-ภาษา จำนวน 39 คน (คิดเป็นร้อยละ 11.3) ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.01-3.00 มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 176 คน (คิดเป็นร้อยละ 50.9) รองลงมามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 3.01-4.00 จำนวน 95 คน (คิดเป็นร้อยละ 27.5) และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 1.01-2.00 จำนวน 75 คน (คิดเป็นร้อยละ 21.7) ตามลำดับ

ตาราง 12 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม

	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1. อาชีพบิดา		
รับราชการ	182	52.6
ค้าขาย	29	8.4
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	19	5.5
เจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว	74	21.4
พนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน	14	4.0
อื่น ๆ	28	8.1
รวม	346	100.0
2. อาชีพมารดา		
รับราชการ	129	37.3
ค้าขาย	41	11.8
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	2.3
เจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว	109	31.5
พนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน	24	6.9
อื่น ๆ	35	10.2
รวม	346	100.0

ตาราง 12 (ต่อ)

	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
3. รายได้รวมของบิดามารดาต่อเดือน (บาท)		
ต่ำกว่า 10,000	36	10.4
10,001-15,000	63	18.2
15,001-20,000	37	10.7
20,001-25,000	67	19.4
25,001-30,000	21	6.1
30,001-35,000	23	6.6
35,001-40,000	13	3.8
40,001-45,000	16	4.6
45,001-50,000	24	6.9
50,001-55,000	11	3.2
55,001-60,000	8	2.3
60,001-65,000	8	2.3
65,001-70,000	15	4.3
มากกว่า 70,001 ขึ้นไป	4	1.2
รวม	346	100.0
4. แหล่งข้อมูล		
เพื่อน	157	45.4
รุ่นพี่	25	7.2
พ่อแม่	27	7.8
อาจารย์	40	11.6
ผ่านพับ	62	17.9
ป้ายโฆษณา	29	8.4
อื่น ๆ	6	1.7
รวม	346	100.0

ตาราง 12 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ อาชีพบิดา อาชีพมารดา รายได้รวมบิดา มารดาต่อเดือน และแหล่งข้อมูลการกวตริชา ดังนี้

อาชีพบิดา บิดานักเรียนประกอบอาชีพรับราชการมากที่สุด จำนวน 182 คน (คิดเป็นร้อยละ 52.6) รองลงมาบิดาประกอบอาชีพเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว จำนวน 74 คน (คิดเป็นร้อยละ 21.4) และบิดาประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 29 คน (คิดเป็นร้อยละ 8.4) ตามลำดับ

อาชีพมารดา มารดานักเรียนประกอบอาชีพรับราชการมากที่สุด จำนวน 129 คน (คิดเป็นร้อยละ 37.3) รองลงมาบิดาประกอบอาชีพเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ๆ จำนวน 109 คน (คิดเป็นร้อยละ 31.5) และมารดาประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 41 คน (คิดเป็นร้อยละ 11.8) ตามลำดับ

รายได้รวมของบิดามารดาต่อเดือน รายได้รวมของบิดามารดาต่อเดือนของนักเรียนส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 20,001 - 25,000 บาท จำนวน 67 คน (คิดเป็นร้อยละ 19.4) รองลงมา มีรายได้ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท จำนวน 63 คน (คิดเป็นร้อยละ 18.2) และมีรายได้ระหว่าง 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 37 คน (คิดเป็นร้อยละ 10.7) ตามลำดับ

แหล่งข้อมูล นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลการกวตริชาจากเพื่อนมากที่สุด จำนวน 157 คน (คิดเป็นร้อยละ 45.4) รองลงมาได้รับข้อมูลการกวตริชาจากแผ่นพับ/ใบปลิว จำนวน 62 คน (คิดเป็นร้อยละ 17.9) และได้รับข้อมูลการกวตริชาจากอาจารย์ จำนวน 40 คน (คิดเป็นร้อยละ 11.6) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สภาพความต้องการเรียนกวตริชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

จากการวิเคราะห์ความต้องการเรียนกวตริชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเรียนกวตริชามากน้อยเพียงใด สาเหตุที่ไม่ต้องการเรียน ต้องการเรียนกวตริชาในวิชาใดบ้าง จำนวนเท่าใด และรูปแบบการสอนกวตริชาที่ต้องการเป็นอย่างไร นอกจากนี้จากการศึกษากลุ่มตัวอย่าง ทำให้ทราบถึงประสบการณ์ในการเรียนกวตริชาของนักเรียน ดังข้อมูลตาราง 13 -19

ตาราง 13 การวิเคราะห์สภาพความต้องการเรียนกวดวิชา

	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1. ความต้องการเรียนกวดวิชา		
ต้องการ	296	85.5
ไม่ต้องการ	50	14.5
รวม	346	100.0
2. วิชาที่ต้องการเรียน		
คณิตศาสตร์	176	59.5
ฟิสิกส์	64	21.6
เคมี	13	4.4
ชีววิทยา	3	1.0
ภาษาไทย	1	0.3
ภาษาอังกฤษ	24	8.1
สังคมศึกษา	3	1.0
ภาษาฝรั่งเศส	8	2.7
ภาษาญี่ปุ่น	4	1.4
รวม	296	100.0
3. รูปแบบการสอนที่ต้องการ		
การสอนแบบเน้นการทำแบบฝึกหัด	68	23.0
การสอนแบบเน้นการทำข้อสอบ	71	23.9
การสอนแบบเทคนิคคิดลัด	79	26.7
การสอนแบบเทคนิคในการเชื่อมโยงเนื้อหา	78	26.4
รวม	296	100.0

ตาราง 13 (ต่อ)

	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
4. สาเหตุที่ไม่ต้องการเรียนกวดวิชา		
ผู้ปกครองไม่สนับสนุน	7	14.0
มั่นใจว่าตนเองมีความรู้เพียงพอแล้ว	5	10.0
คิดว่าสิ้นเปลือง	15	30.0
เสียเวลาทำกิจกรรมอื่น	11	22.0
คิดว่าเรียนในโรงเรียนเพียงพอแล้ว	12	24.0
รวม	50	100.0

ตาราง 13 แสดงการวิเคราะห์สภาพความต้องการเรียนกวดวิชา รายวิชา และรูปแบบการสอน สาเหตุที่ไม่ต้องการเรียนกวดวิชา จากกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ความต้องการเรียนกวดวิชา นักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการเรียนกวดวิชา จำนวน 296 คน (คิดเป็นร้อยละ 85.5) และนักเรียนที่ไม่ต้องการเรียนกวดวิชา จำนวน 50 คน (คิดเป็นร้อยละ 14.5)

รายวิชาที่ต้องการเรียน นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการเรียนกวดวิชาในรายวิชาคณิตศาสตร์ มากที่สุด จำนวน 176 คน (คิดเป็นร้อยละ 59.5) รองลงมาต้องการเรียนในรายวิชาฟิสิกส์ จำนวน 64 คน (คิดเป็นร้อยละ 21.6) และต้องการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 24 คน (คิดเป็นร้อยละ 8.1) ตามลำดับ

รูปแบบการสอนที่ต้องการ นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการรูปแบบการสอนแบบเทคนิคคิดลัด จำนวน 79 คน (คิดเป็นร้อยละ 26.7) รองลงมาต้องการรูปแบบการสอนแบบเทคนิคในการเชื่อมโยงเนื้อหา จำนวน 78 คน (คิดเป็นร้อยละ 26.4) และต้องการรูปแบบการสอนแบบเน้นการทำข้อสอบ จำนวน 71 คน (คิดเป็นร้อยละ 23.9) และต้องการรูปแบบการสอนแบบเน้นการทำแบบฝึกหัด จำนวน 68 คน (คิดเป็นร้อยละ 23) ตามลำดับ

เหตุผลที่ไม่ต้องการเรียนกวดวิชา นักเรียนที่ไม่ต้องการเรียนกวดวิชาให้เหตุผลที่ไม่ต้องการเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่คือสิ้นเปลือง จำนวน 15 คน (คิดเป็นร้อยละ 30) รองลงมาให้เหตุผลว่าคิดว่าเรียนในโรงเรียนเพียงพอแล้ว จำนวน 12 คน (คิดเป็นร้อยละ 24) และให้เหตุผลว่าเสียเวลาทำกิจกรรมอื่น จำนวน 11 คน (คิดเป็นร้อยละ 22) ตามลำดับ

ตาราง 14 การวิเคราะห์ความต้องการเรียนกวดวิชาแยกตามเพศ

เพศ	ความต้องการเรียนกวดวิชา		รวม
	ต้องการ	ไม่ต้องการ	
ชาย	106 (30.6)	27 (7.8)	133 (38.4)
หญิง	190 (54.9)	23 (6.5)	213 (61.6)
รวม	296 (85.5)	50 (14.5)	346 (100.0)

ตาราง 14 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการเรียนกวดวิชาแยกตามเพศ พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี เพศหญิงมีความต้องการเรียนกวดวิชามากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงมีความต้องการเรียนกวดวิชา จำนวน 190 คน (คิดเป็นร้อยละ 54.9) และเพศชายมีความต้องการเรียนกวดวิชา จำนวน 106 คน (คิดเป็นร้อยละ 30.6)

ตาราง 15 การวิเคราะห์ความต้องการเรียนกวดวิชาแยกตามแผนการเรียน

แผนการเรียน	ความต้องการเรียนกวดวิชา		รวม
	ต้องการ	ไม่ต้องการ	
วิทย์-คณิต	212 (61.3)	21 (6.1)	233 (67.3)
ศิลป์-คำนวณ	33 (9.5)	7 (2.0)	40 (11.6)
ศิลป์-ภาษา	32 (9.2)	7 (2.0)	39 (11.2)
อื่น ๆ	19 (5.5)	15 (4.4)	34 (9.9)
รวม	296 (85.5)	50 (14.5)	346 (100.0)

ตาราง 15 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการเรียนกวดวิชาแยกตามแผนการเรียน พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ที่เรียนแผนวิทย์-คณิตมีความต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด จำนวน 212 คน (คิดเป็นร้อยละ 61.3) รองลงมาเป็นนักเรียนที่เรียนแผนศิลป์-คำนวณ จำนวน 33 คน (คิดเป็นร้อยละ 9.5) เป็นนักเรียนที่เรียนแผนศิลป์-ภาษา จำนวน 32 คน (คิดเป็นร้อยละ 9.2) และเป็นนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนอื่น ๆ จำนวน 19 คน (คิดเป็นร้อยละ 5.5) ตามลำดับ

ตาราง 16 การวิเคราะห์ความต้องการเรียนกวดวิชาแยกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ความต้องการเรียนกวดวิชา		รวม
	ต้องการ	ไม่ต้องการ	
1.01-2.00	58 (16.8)	17 (4.9)	75 (21.7)
2.01-3.00	154 (44.5)	22 (6.4)	176 (50.9)
3.01-4.00	84 (24.3)	11 (3.2)	95 (27.5)
รวม	296 (85.5)	50 (14.5)	346 (100.0)

ตาราง 16 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการเรียนกวดวิชาแยกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.01-3.00 มีความต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด จำนวน 154 คน (คิดเป็นร้อยละ 44.5) รองลงมาเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 3.01-4.00 จำนวน 84 คน (คิดเป็นร้อยละ 24.3) และเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 1.01-2.00 จำนวน 58 คน (คิดเป็นร้อยละ 16.8) ตามลำดับ

ตาราง 17 ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ในการเรียนกวดวิชา

	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1. ประสบการณ์ในการเรียนกวดวิชา		
เคยเรียน	284	82.1
ไม่เคยเรียน	62	17.9
รวม	346	100.0
2. วิชาที่เคยเรียน		
คณิตศาสตร์		
ฟิสิกส์	262	77.5
เคมี	190	54.9
ชีววิทยา	142	41.0
ภาษาไทย	41	11.2
ภาษาอังกฤษ	68	19.7
สังคมศึกษา	147	42.5
ภาษาฝรั่งเศส	52	15.0
ภาษาญี่ปุ่น	11	3.2
	12	3.5
3. ช่วงเวลาที่เคยเรียนกวดวิชา		
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	28	9.9
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	17	6.0
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	62	21.8
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	4	1.4
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	52	18.3
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	121	42.6
รวม	284	100.0

ตาราง 17 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ในการเรียนกวดวิชา วิชาที่เคยเรียน ช่วงเวลาที่เคยเรียนกวดวิชา จากกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ประสบการณ์ในการเรียนกวดวิชา นักเรียนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเรียนกวดวิชาจำนวน 284 คน (คิดเป็นร้อยละ 82.1) และไม่มีประสบการณ์ในการเรียนกวดวิชา จำนวน 62 คน (คิดเป็นร้อยละ 17.9)

วิชาที่เคยเรียน นักเรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่ เคยเรียนวิชาคณิตศาสตร์มากที่สุด จำนวน 262 คน (คิดเป็นร้อยละ 77.5) รองลงมาเคยเรียนวิชาฟิสิกส์ จำนวน 190 คน (คิดเป็นร้อยละ 54.9) และเคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 147 คน (คิดเป็นร้อยละ 42.5) ตามลำดับ

ช่วงเวลาที่เคยเรียนกวดวิชา นักเรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่ เรียนกวดวิชาช่วงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เทอมที่ 1 จำนวน 121 คน (คิดเป็นร้อยละ 42.6) รองลงมาเคยเรียนในช่วงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 62 คน (คิดเป็นร้อยละ 21.8) และเคยเรียนในช่วงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 52 คน (คิดเป็นร้อยละ 18.3) ตามลำดับ

ตาราง 18 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการเรียนกวดวิชาแยกตามประสบการณ์ในการเรียนกวดวิชา

ประสบการณ์การเรียน กวดวิชา	ความต้องการเรียนกวดวิชา		รวม
	ต้องการ	ไม่ต้องการ	
ไม่เคยเรียน	36 (12.2)	26 (52.0)	62 (64.2)
เคยเรียน	260 (87.8)	24 (48)	284 (135.8)
รวม	296 (100)	50 (100)	346 (200)

ตาราง 18 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการเรียนกวดวิชาแยกตามประสบการณ์ในการเรียนกวดวิชา จากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งพบว่า นักเรียนที่มีความต้องการเรียนกวดวิชา จำนวน 296 คน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่เคยเรียนกวดวิชามาก่อน จำนวน 260 คน (คิดเป็นร้อยละ 87.8) และเป็น

นักเรียนที่ไม่เคยเรียนกวดวิชามาก่อนแต่มีความต้องการเรียนกวดวิชา จำนวน 36 คน (คิดเป็นร้อยละ 12.2) ส่วนนักเรียนที่ไม่ต้องการเรียนกวดวิชา จำนวน 50 คน ไม่เคยเรียนกวดวิชา จำนวน 26 คน (คิดเป็นร้อยละ 52) และเคยเรียนกวดวิชามาก่อน จำนวน 24 คน (คิดเป็นร้อยละ 48)

ตาราง 19 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการเรียนกวดวิชาแยกตามประสบการณ์ในการเรียนกวดวิชาและเหตุผลที่เรียนกวดวิชา

เหตุผลที่เรียนกวดวิชา	ประสบการณ์การเรียนกวดวิชา (จำนวนคน)	ร้อยละ
1. เพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย	105	40.4
2. เพื่อทบทวนเนื้อหาวิชา	80	30.8
3. เพื่อเพิ่มเกรดเฉลี่ย	60	23.1
4. บิดามารดาให้เรียน	6	2.3
5. เพื่อการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	7	2.6
6. ต้องการพบเพื่อนต่างสถาบัน	2	0.8
7. ต้องการออกไปเที่ยวนอกบ้าน	0	0.0
รวม	260	100.0

ตาราง 19 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการเรียนกวดวิชาแยกตามประสบการณ์ในการเรียนกวดวิชาและเหตุผลที่เรียนกวดวิชา จากกลุ่มตัวอย่างพบว่า นักเรียนที่มีความต้องการเรียนกวดวิชาและเคยมีประสบการณ์ในการเรียนกวดวิชา จำนวน 260 คน ให้เหตุผลในการเรียนกวดวิชาว่าเพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากที่สุด จำนวน 105 คน (คิดเป็นร้อยละ 40.4) รองลงมาให้เหตุผลว่าเพื่อทบทวนเนื้อหาวิชา จำนวน 80 คน (คิดเป็นร้อยละ 30.8) และให้เหตุผลว่าเพื่อเพิ่มเกรดเฉลี่ย จำนวน 60 คน (คิดเป็นร้อยละ 23.1) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทำการวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก (Logistic Regression) โดยได้ดำเนินการออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบจำลองมี 4 วิธี ดังนี้

1. การทดสอบค่าลอกลีคลี่ฮูด (Log Likelihood)
2. การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2 Test)
3. การทดสอบของโฮสเมอร์และเลเมโชว์ (Hosmer and Lemeshow Test)

สัมประสิทธิ์แห่งการกำหนด (Coefficient of Determination)

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก (Logistic Regression) โดยใช้วิธีการตัดตัวแปรออกจากแบบจำลองทีละตัว (Backward Stepwise Likelihood Ratio)

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบจำลอง เพื่อทดสอบว่าแบบจำลองที่ได้มีความเหมาะสมในการอธิบายอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อตัวแปรตามหรือไม่ ซึ่งการทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลอง สรุปผลได้ดังตาราง 20 - 23

ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบจำลอง

ลำดับขั้น (Step)	-2 Log Likelihood (-2LL)	χ^2	p-value
1	211.755	74.086	.000
2	211.769	74.007	.000
3	211.834	73.879	.000
4	211.962	73.629	.000
5	212.212	73.420	.000

ตาราง 20 แสดงผลการวิเคราะห์แบบจำลองโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก ซึ่งจากตารางแสดงค่าลอกลีคลี่ฮูดของแบบจำลอง ซึ่งจะเห็นได้ว่า ค่าลอกลีคลี่ฮูดตั้งแต่ในลำดับขั้นที่

1 ถึงลำดับชั้นที่ 5 มีค่าเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และมีนัยสำคัญทางสถิติทุกลำดับชั้น และค่าล็อกไลเคิลีฮูดในลำดับชั้นที่ 1 มีค่าต่ำสุดคือ 211.755

และจากการทดสอบด้วยสถิติไคสแควร์ พบว่า ค่าไคสแควร์มีค่าลดลงเรื่อย ๆ เมื่อลดจำนวนปัจจัยลงทีละตัว ดังนั้นแบบจำลองในลำดับชั้นที่ 1 มีความเหมาะสมมากที่สุดเพราะมีค่าไคสแควร์สูงสุด คือ 74.086

จากการวิเคราะห์ความสามารถในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามโดยดูจากสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนด ได้ผลสรุปดังตามตาราง 21

ตาราง 21 ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนดในแบบจำลอง

สัมประสิทธิ์แห่งการกำหนด (Coefficient of Determination)		
Cox & Snell R^2	Nagelkerke R^2	Pseudo R^2
.193	.343	.274

ตาราง 21 แสดงค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดของ Cox & Snell ,Nagelkerke และสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดเทียม ซึ่งมีค่าเท่ากับ .193, .343 และ .274 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรอิสระในแบบจำลองมีความสามารถในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้ประมาณร้อยละ 19.3, 34.3 และ 27.4 ตามลำดับ

จากผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดดังกล่าว สรุปได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดของแบบจำลองโลจิสติก มีค่าอยู่ระหว่าง .193 ถึง .343 ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยต่าง ๆ ในการศึกษาครั้งนี้มีความสามารถในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของความต้องการในการเรียนกวดวิชาได้ร้อยละ 19.3 ถึง 34.3

และจากการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบจำลองโดยใช้วิธีการของโฮสมเมอร์และเลเมโซว์ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 22 และ 23

ตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบจำลองโดยใช้การทดสอบของโฮสเมอร์และเลเมโชว์

กลุ่มที่	YT = 1		IO-EI	YT = 0		IO-EI	รวม Total
	ค่าสังเกต	ค่าคาดหวัง		ค่าสังเกต	ค่าคาดหวัง		
	Observed	Expected		Observed	Expected		
1	21	21.015	0.015	14	13.985	0.015	35
2	11	9.460	1.540	24	25.540	1.540	35
3	2	6.071	4.071	33	28.929	4.071	35
4	5	4.238	0.762	30	30.762	0.762	35
5	4	3.091	0.909	31	31.909	0.909	35
6	1	2.493	1.493	34	32.507	1.493	35
7	5	1.783	3.217	30	33.217	3.217	35
8	1	1.064	0.064	34	33.936	0.064	35
9	0	0.595	0.595	35	34.405	0.595	35
10	0	0.191	0.191	31	30.809	0.191	31
รวม	50			296			346

ตาราง 22 แสดงผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบจำลอง (Model Fit Test) โดยใช้ตารางการจรรยาเพื่อใช้ในการทดสอบของโฮสเมอร์และเลเมโชว์ (Contingency Table for Hosmer and Lemeshow Test) เพื่อทดสอบว่าแบบจำลองโลจิสติกมีความเหมาะสมหรือไม่

จากการทดสอบของโฮสเมอร์และเลเมโชว์ จะเห็นได้ว่า ค่าสังเกตและค่าคาดหวังในแต่ละกลุ่มที่ทำการทดลอง ไม่ว่าจะเป็นในกลุ่มของนักเรียนที่ต้องการและไม่ต้องการเรียนกวดวิชา มีค่าต่างกันเพียงเล็กน้อย ตัวอย่างเช่น ในกลุ่มที่ 1 ค่าสังเกตของเหตุการณ์ที่นักเรียนต้องการเรียนกวดวิชา มีค่าเท่ากับ 21 และค่าคาดหวังของเหตุการณ์ที่นักเรียนต้องการเรียนกวดวิชา มีค่าเท่ากับ 21.015 ซึ่งผลต่างระหว่างค่าสังเกตและค่าคาดหวังมีค่าเท่ากับ 0.015 หรือในกรณีเหตุการณ์ที่นักเรียนไม่ต้องการเรียนกวดวิชา ในกลุ่มที่ 1 ค่าสังเกตและค่าคาดหวังของเหตุการณ์ มีค่าต่างกัน

0.015 ซึ่งการที่ผลต่างดังกล่าวมีค่าน้อยแสดงให้เห็นว่า แบบจำลองโลจิสติกนี้มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการอธิบายอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตามได้

ตาราง 23 ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ในการทดสอบของโฮสเมอร์และเลเมโชว์

ขั้นที่ (Step)	χ^2	p-value
1	11.975	.512

ตาราง 23 แสดงการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ในการทดสอบของโฮสเมอร์และเลเมโชว์ เพื่อยืนยันว่าแบบจำลองมีความเหมาะสมหรือไม่ โดยมีสมมติฐานดังนี้

$H_0 : \beta = 0$ (ตัวแปรอิสระไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้)

$H_1 : \beta \neq 0$ (ตัวแปรอิสระสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้)

พบว่า ค่าไคสแควร์ที่ได้มีค่าเท่ากับ 11.975 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 ($p\text{-value} = .512$) จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ตัวแปรอิสระหรือปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้สามารถใช้ในการทำนายการเปลี่ยนแปลงความต้องการเรียนกวดวิชาได้ หลังจากทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลองแล้ว

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก (Logistic Regression) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สมการถดถอยเพื่ออธิบายผลของตัวแปรต่าง ๆ ที่มีต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งในการวิเคราะห์ครั้งนี้ จะใช้สถิติวาลด์ (Wald Statistic) และค่าอัตราส่วนความน่าจะเป็น (Antilog of the Odds Ratio : $\text{Exp}(B)$) สรุปผลได้ดังตาราง 24 - 25

ตาราง 24 ผลการวิเคราะห์การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก

ตัวแปร (Variable)	สัมประสิทธิ์การถดถอย (b: Logistic Coefficients)	Wald	p-value	Exp(B)
Constant	-7.298	17.791	0.000	0.001
SEX	0.567	2.242	0.134	1.763
PRO				
PRO1	1.846	13.060	0.000	6.335
PRO2	0.735	1.200	0.273	2.085
PRO3	0.779	1.288	0.256	2.178
AVG	0.473	2.636	0.104	1.605
OCF				
OCF1	0.630	1.210	0.271	1.877
OCF2	-0.582	0.263	0.608	0.559
OCF3	0.096	0.014	0.905	1.100
OCF4	0.426	0.349	0.555	1.531
OCF5	2.354	2.468	0.116	10.528
OCM				
OCM1	0.195	0.125	0.723	1.215
OCM2	1.267	1.684	0.194	3.550
OCM3	-0.953	0.749	0.387	0.386
OCM4	0.415	0.378	0.539	1.515
OCM5	-0.397	0.252	0.616	0.673
INC	0.071	1.273	0.259	1.074

ตาราง 24 (ต่อ)

ตัวแปร (Variable)	สัมประสิทธิ์การถดถอย (b: Logistic Coefficients)	Wald	p-value	Exp(B)
INF				
INF1	1.062	0.861	0.353	2.892
INF2	1.473	1.120	0.290	4.362
INF3	1.261	0.973	0.324	3.528
INF4	2.878	3.505	0.061	17.783
INF5	0.644	0.282	0.595	1.904
INF6	1.115	0.764	0.382	3.051
EXP				
EXP1	0.166	0.508	0.476	1.180
EXP2	0.452	4.284	0.038	1.571
EXP3	0.558	5.505	0.019	1.746
EXP4	0.054	0.066	0.797	1.055

$\alpha = .05$, $\alpha = .10$, $df = 26$

ตาราง 24 แสดงผลการวิเคราะห์การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก โดยมีสมการการถดถอยดังนี้

$$\begin{aligned}
 YTi = & a + b_1SEX_j + b_2PRO1_j + b_3PRO2_j + b_4PRO3_j + b_5AVG_j + b_7OCF1_j + \\
 & b_7OCF2_j + b_8OCF3_j + b_9OCF4_j + b_{10}OCF5_j + b_{11}OCM1_j + b_{12}OCM2_j + \\
 & b_{13}OCM3_j + b_{14}OCM4_j + b_{15}OCM5_j + b_{16}INC_j + b_{17}INF1_j + b_{18}INF2_j + \\
 & b_{19}INF3_j + b_{20}INF3_j + b_{21}INF4_j + b_{22}INF5_j + b_{23}INF6_j + b_{24}EXP1_j + \\
 & b_{25}EXP2_j + b_{26}EXP3_j + b_{27}EXP3_j + e
 \end{aligned}$$

จากตาราง 24 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก ซึ่งจะได้สมการถดถอยแบบโลจิสติก ดังนี้

$$\begin{aligned} Y_{Tn} = & -7.298^{**} + 0.567SEX + 1.846PRO1^{**} + 0.735PRO2 + 0.779PRO3 + \\ & 0.473AVG + 0.63FOC1 - 0.582FOC2 + 0.096FOC3 + 0.426FOC4 + \\ & 2.354FOC5 + 0.195MOC1 + 1.267MOC2 - 0.953MOC3 + 0.415MOC4 - \\ & 0.397MOC5 + 0.071INC + 1.062INF1 + 1.473INF2 + 1.261INF3 + \\ & 2.878INF4^{*} + 0.644INF5 + 1.115INF6 + 0.166EXP1 + 0.452EXP2^{**} + \\ & 0.558EXP3^{**} + 0.54EXP4 \end{aligned}$$

จากตาราง 24 แสดงสมการถดถอยแบบโลจิสติกเกี่ยวกับความต้องการเรียนกวดวิชาของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา 4 ซึ่งมีปัจจัยที่ใช้ในแบบจำลอง ได้แก่ เพศ (SEX) แผนการเรียน (PRO) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (AVG) อาชีพบิดา (FOC) อาชีพมารดา (MOC) รายได้รวมของบิดามารดา (INC) แหล่งข้อมูล (INF) ความคาดหวัง (EXP) ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา ได้แก่ แผนการเรียน แหล่งข้อมูล และความคาดหวัง ซึ่งนำมาเขียนสมการถดถอยได้ดังนี้

$$\begin{aligned} Y_{Tn} = & -7.298 + 1.846PRO1 + 2.878INF4 + 0.452EXP2 + 0.558EXP3 \\ (Exp(B)) & (0.001)^{**} (6.335)^{**} (17.78)^{*} (1.571)^{**} (1.746)^{**} \\ (Wald) & (17.791) (13.06) (3.505) (4.284) (5.505) \end{aligned}$$

จากตาราง 24 แสดงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งจากสมการจะเห็นได้ว่า แผนการเรียนวิทย์-คณิต (PRO1) แหล่งข้อมูลจากอาจารย์ (INF4) ความคาดหวังด้านการมีคะแนนสะสมเฉลี่ยสูงขึ้น (EXP2) และความคาดหวังด้านความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น (EXP3) มีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

จากสมการถดถอย ปัจจัยส่วนบุคคลสำหรับนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต (PRO1) ส่งผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.846 และมีค่าอัตราส่วนความน่าจะเป็น (Antilog of the Odds Ratio : Exp(B)) เท่ากับ 6.335 ส่วนปัจจัยด้าน

เศรษฐกิจและสังคมในด้านแหล่งข้อมูลจากอาจารย์ (INF4) และปัจจัยด้านความคาดหวังด้านการมีคะแนนสะสมเฉลี่ยสูงขึ้น (EXP2) และความคาดหวังด้านความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น (EXP3) มีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 2.878, 0.452, 0.558 ตามลำดับ และมีค่าอัตราส่วนความน่าจะเป็นเท่ากับ 17.78, 1.571, 1.746 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติวาลด์ (Wald Statistic) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนที่มีค่าสถิติวาลด์สูงสุด คือ ปัจจัยด้านแผนการเรียนวิทย์-คณิต (PRO1) โดยมีค่าสถิติวาลด์เท่ากับ 13.06 รองลงมาคือ ปัจจัยความคาดหวังด้านความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น (EXP3) ปัจจัยความคาดหวังด้านการมีคะแนนสะสมเฉลี่ยสูงขึ้น (EXP2) และปัจจัยแหล่งข้อมูลจากอาจารย์ (INF4) มีค่าสถิติวาลด์เท่ากับ 5.505, 4.284 และ 3.505 ตามลำดับ

จากค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในแบบจำลอง สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

สำหรับนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.846 นั้นหมายถึง ถ้านักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต เพิ่มขึ้น 1 คน จะส่งผลให้ความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนเพิ่มขึ้น 1.846 คน หรือถ้านักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1 จะส่งผลให้นักเรียนมีความต้องการเรียนกวดวิชาเพิ่มขึ้นร้อยละ 84.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 เมื่อปัจจัยอื่น ๆ คงที่

2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมที่ส่งผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลจากอาจารย์ (INF4) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมีค่าเท่ากับ 2.878 นั่นคือ ถ้านักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชาจากอาจารย์เพิ่มขึ้น 1 คน จะส่งผลให้ความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนเพิ่มขึ้น 2.878 คน หรือถ้านักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชาจากอาจารย์เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1 จะส่งผลให้นักเรียนมีความต้องการเรียนกวดวิชาเพิ่มขึ้นร้อยละ 187 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .10 เมื่อปัจจัยอื่น ๆ คงที่ เห็นได้ว่าการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกวดวิชาจากแหล่งอื่น ๆ ไม่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียน

3. ปัจจัยด้านความคาดหวัง

จากการวิเคราะห์ปัจจัยด้านความคาดหวังของนักเรียนในการเรียนกวดวิชา พบว่า ความคาดหวังด้านการมีคะแนนสะสมเฉลี่ยสูงขึ้น (EXP2) และความคาดหวังด้านความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น (EXP3) มีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.452 และ 0.558 ตามลำดับ หมายความว่า ถ้านักเรียนที่มีความคาดหวังที่จะได้รับคะแนนสะสมเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากการเรียนกวดวิชา (6 ระดับ) มีจำนวนเพิ่มขึ้น 1 ระดับจากระดับเดิม จะส่งผลให้ความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนเพิ่มขึ้น 0.452 คน หรือถ้านักเรียนที่มีความคาดหวังที่จะได้รับคะแนนสะสมเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากการเรียนกวดวิชา (6 ระดับ) มีจำนวนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 1 ระดับจากระดับเดิม จะส่งผลให้ความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนรวมทั้งหมดเพิ่มขึ้นร้อยละ 45.2 และถ้านักเรียนที่มีความคาดหวังที่จะเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้นจากการเรียน (6 ระดับ) มีจำนวนเพิ่มขึ้น 1 ระดับจากระดับเดิม จะส่งผลให้ความต้องการเรียนกวดวิชาเพิ่มขึ้น 0.558 คน หรือถ้านักเรียนที่มีความคาดหวังที่จะเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้นจากการเรียน (6 ระดับ) มีจำนวนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 1 จากระดับเดิม จะส่งผลให้ความต้องการเรียนกวดวิชาเพิ่มขึ้นร้อยละ 55.8

โดยสรุปแล้ว ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ในประเด็นแหล่งข้อมูลจากอาจารย์ รองลงมา คือ ปัจจัยส่วนบุคคลในด้านแผนการเรียนวิทย์-คณิต และปัจจัยความคาดหวังในด้านการมีคะแนนสะสมเฉลี่ยสูงขึ้น และความคาดหวังด้านความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น ซึ่งสรุปผลได้ดังตาราง 25

ตาราง 25 สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา

ตัวแปร (Variable)	สัญลักษณ์ (Symbol)	ผลการศึกษา (Result)	ทิศทาง (Direction)
ค่าคงที่	A	-	-
เพศ	SEX	ไม่มีผล	-
แผนการเรียน	PRO		-
วิทย์-คณิต	PRO1	มีผล	บวก (Positive)
ศิลป์-คำนวณ	PRO2	ไม่มีผล	-
ศิลป์-ภาษา	PRO3	ไม่มีผล	-
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	AVG	ไม่มีผล	-
อาชีพบิดา	OCF		
รับราชการ	OCF1	ไม่มีผล	-
ค้าขาย	OCF2	ไม่มีผล	-
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	OCF3	ไม่มีผล	-
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	OCF4	ไม่มีผล	-
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	OCF5	ไม่มีผล	-
อาชีพมารดา	OCM		
รับราชการ	OCM1	ไม่มีผล	-
ค้าขาย	OCM2	ไม่มีผล	-
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	OCM3	ไม่มีผล	-
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	OCM4	ไม่มีผล	-
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	OCM5	ไม่มีผล	-

ตาราง 25 (ต่อ)

ตัวแปร (Variable)	สัญลักษณ์ (Symbol)	ผลการศึกษา (Result)	ทิศทาง (Direction)
รายได้รวมของบิดามารดาต่อเดือน	INC	ไม่มีผล	-
แหล่งข้อมูลข่าวสาร	INF		
เพื่อน	INF1	ไม่มีผล	-
รุ่นพี่	INF2	ไม่มีผล	-
พ่อแม่	INF3	ไม่มีผล	-
อาจารย์	INF4	มีผล	บวก (Positive)
แผ่นพับ	INF5	ไม่มีผล	-
ป้ายโฆษณา	INF6	ไม่มีผล	-
ความคาดหวัง	EXP		
ด้านความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย	EXP1	ไม่มีผล	-
ด้านการมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น	EXP2	มีผล	บวก (Positive)
ด้านความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น	EXP3	มีผล	บวก (Positive)
ด้านโอกาสในการประกอบอาชีพที่คาดหวัง	EXP4	ไม่มีผล	-

จากตาราง 25 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งจะเห็นว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียน ได้แก่ ปัจจัยแผนการเรียนของนักเรียนสายวิทย์ - คณิต ปัจจัยแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชาจากอาจารย์ ปัจจัยความคาดหวังด้านการมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น และปัจจัยความคาดหวังด้านความเข้าใจในเนื้อหาเพิ่มขึ้น โดยทุกปัจจัยส่งผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในทิศทางบวก

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา

จากการวิเคราะห์ทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา ได้ผลตามตาราง 26

ตาราง 26 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่ส่งผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ อิทธิพล
1. ด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา			
- สถิติการสอบเข้ามหาวิทยาลัย	3.70	0.84	มาก
- อาจารย์สอนกวดวิชาเป็นอาจารย์ประจำ จากโรงเรียนประจำจังหวัด	3.53	0.77	มาก
- อาจารย์สอนกวดวิชาเป็นอาจารย์ประจำ จากมหาวิทยาลัย	3.66	0.93	มาก
- อาจารย์สอนสนุก ไม่น่าเบื่อ	3.86	0.94	มาก
- การถ่ายทอดเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่าย	3.95	0.92	มาก
รวม	3.74	0.60	มาก
2. ด้านรูปแบบการสอน			
- รูปแบบการสอนของโรงเรียนกวดวิชาที่เน้นการ ทำข้อสอบ	3.72	0.87	มาก
- รูปแบบการสอนของโรงเรียนกวดวิชาที่เน้น เทคนิคคิดลัด	3.68	0.93	มาก
- รูปแบบการสอนของโรงเรียนกวดวิชาที่เน้น เทคนิคในการเชื่อมโยงเนื้อหา	3.68	0.91	มาก
รวม	3.61	0.64	มาก

ตาราง 26 (ต่อ)

ปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับอิทธิพล
3. ด้านค่ากวดวิชา			
- อัตราค่ากวดวิชาที่เหมาะสม	3.64	0.96	มาก
- การปรับลดอัตราค่ากวดวิชา	3.66	0.88	มาก
- วิธีการชำระค่ากวดวิชาแบบชำระเป็นงวด	3.47	0.90	มาก
- วิธีการชำระค่ากวดวิชาผ่านทางธนาคาร	3.15	1.02	ปานกลาง
- วิธีการชำระค่ากวดวิชาแบบชำระด้วยตนเอง	3.32	0.99	ปานกลาง
รวม	3.46	0.67	มาก
4. ด้านทำเลที่ตั้ง			
- โรงเรียนกวดวิชาที่มีตั้งอยู่ใกล้แหล่งชุมชน	3.61	0.98	มาก
- โรงเรียนกวดวิชาที่มีตั้งอยู่ในบริเวณศูนย์การค้า	3.34	1.11	มาก
- โรงเรียนกวดวิชาที่มีตั้งอยู่ใกล้แหล่งบันเทิง	3.25	1.15	ปานกลาง
- โรงเรียนกวดวิชาที่มีตั้งอยู่ใกล้บ้าน	3.67	0.88	มาก
- โรงเรียนกวดวิชาที่มีรถประจำทางผ่านหลายสาย	3.63	1.01	มาก
- โรงเรียนกวดวิชาที่มีจอดรถสะดวก	3.55	1.01	มาก
- โรงเรียนกวดวิชาที่ติดตั้งเครื่องปรับอากาศในห้องเรียน	3.63	0.95	มาก
- โรงเรียนกวดวิชาที่มีอุปกรณ์การสอนที่ครบและทันสมัย	3.79	0.98	มาก
รวม	3.56	0.63	มาก

เกณฑ์ในการประเมินผลระดับอิทธิพล ด้านทัศนะของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.16 - 5.00 หมายถึง มีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.33 - 4.15 หมายถึง มีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.32 หมายถึง มีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.67 - 2.49 หมายถึง มีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 0.84 - 1.66 หมายถึง มีผลหรืออิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 0.00 - 0.83 หมายถึง ไม่มีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา

ตาราง 26 แสดงผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่ส่งผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการศึกษาทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาซึ่งศึกษาในด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา ด้านรูปแบบการสอน ด้านค่ากวดวิชา และด้านทำเลที่ตั้ง และจากการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา พบว่า มีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.74 และทัศนคติของนักเรียนด้านค่ากวดวิชาของโรงเรียนกวดวิชา พบว่ามีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับต่ำที่สุด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.46

จากการพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่าง ๆ เป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านค่ากวดวิชามีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด คือ 0.67 รองลงมาคือปัจจัยด้านรูปแบบการสอน ด้านทำเลที่ตั้ง และด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64 0.63 0.60 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ทัศนคติเกี่ยวกับปัจจัยด้านค่ากวดวิชาของนักเรียนมีความแตกต่างกันของระดับอิทธิพลมากที่สุด ส่วนทัศนคติเกี่ยวกับปัจจัยด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนมีความแตกต่างกันในระดับอิทธิพลน้อยที่สุด นั่นคือ นักเรียนส่วนใหญ่จะมีความคิดเห็นหรือทัศนคติเกี่ยวกับปัจจัยด้านค่ากวดวิชาที่ส่งผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาแตกต่างกันมาก และในทางตรงกันข้ามทัศนคติเกี่ยวกับปัจจัยด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนที่ส่งผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมีความแตกต่างกันน้อยที่สุด

ความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา จากการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา พบว่าการถ่ายทอดเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่าย มีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับมากที่สุด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยรวม และทัศนคติของนักเรียนด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับต่ำที่สุด คือด้านอาจารย์สอนกวดวิชาเป็นอาจารย์ประจำจากโรงเรียนประจำจังหวัด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยรวม

รูปแบบการสอน จากการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนด้านรูปแบบการสอนของโรงเรียนกวดวิชา พบว่ารูปแบบการสอนที่เน้นการทำข้อสอบ มีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับมากที่สุด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.72 ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าค่า

คะแนนเฉลี่ยรวม และทักษะของนักเรียนด้านรูปแบบการสอนของโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับต่ำสุด คือรูปแบบการสอนของโรงเรียนกวดวิชาที่เน้นการทำแบบฝึกหัด มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยรวม

อัตราค่ากวดวิชา จากการศึกษาเกี่ยวกับทักษะของนักเรียนด้านอัตราค่ากวดวิชาของโรงเรียนกวดวิชา พบว่าการปรับลดอัตราค่ากวดวิชา มีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยรวม และทักษะของนักเรียนด้านค่ากวดวิชาของโรงเรียนกวดวิชา ที่มีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาน้อยที่สุด คือวิธีการชำระค่ากวดวิชาผ่านทางธนาคาร มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยรวม

ทำเลที่ตั้ง จากการศึกษาเกี่ยวกับทักษะของนักเรียนด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา พบว่าโรงเรียนกวดวิชาที่มีอุปกรณ์การสอนที่ครบและทันสมัยมีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.79 ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยรวม และทักษะของนักเรียนด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาน้อยที่สุด คือโรงเรียนกวดวิชาที่มีที่ตั้งอยู่ใกล้แหล่งบันเทิง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยรวม

เมื่อพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละข้อในด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน พบว่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละข้อมีค่าใกล้เคียงกันมาก นั้นแสดงให้เห็นว่า ทักษะของนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันค่อนข้างน้อย ตัวอย่างเช่น ในด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละข้อมีค่าเท่ากับ 0.84 0.77 0.93 0.94 0.92 0.60 ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีค่าใกล้เคียงกันมาก นั่นคือ ทักษะของนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันค่อนข้างน้อย โดยข้อที่นักเรียนมีทักษะใกล้เคียงกันมากที่สุด ได้แก่ ทักษะที่ว่า การถ่ายทอดเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่าย มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 ซึ่งมีค่าน้อยที่สุด และทักษะที่ว่า อาจารย์สอนสนุก ไม่น่าเบื่อ นักเรียนแต่ละคนมีทักษะเกี่ยวกับข้อนี้แตกต่างกันมากที่สุด โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุดเท่ากับ 0.94

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาครั้งนี้ ต้องการทราบสภาพความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ว่าสภาพความต้องการเรียนกวดวิชาเป็นอย่างไร และปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา รวมถึงการทราบถึงทัศนะของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาอย่างไร

ความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
3. เพื่อศึกษาทัศนะของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

ความสำคัญของการวิจัย

สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาได้อย่างคุ้มค่า ทั้งในโรงเรียนปกติและโรงเรียนกวดวิชา และใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการลงทุนในธุรกิจการกวดวิชาในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานีได้ และธุรกิจการกวดวิชาในเขตอำเภอเมือง จ.อุบลราชธานี ที่ดำเนินกิจการอยู่แล้วก็สามารถนำผลจากการวิจัยไปปรับปรุง พัฒนา ธุรกิจการกวดวิชาให้สามารถตอบสนองความต้องการของการของกลุ่มเป้าหมายได้ และสำหรับโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามปกติ หรือโรงเรียนเดิมสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน เนื้อหาวิชา และหลักสูตรการเรียนการสอน

สมมติฐานในการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม และปัจจัยด้านความคาดหวังของผู้เรียนมีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2545 เป็นจำนวน 2,537 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดกรมสามัญศึกษาและสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2545 เป็นจำนวน 346 คน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 14 โรงเรียน ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบใช้ความน่าจะเป็นแบบแบ่งชั้นภูมิ ได้ดังนี้

1. โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช
2. โรงเรียนนารีนุกูล
3. โรงเรียนปทุมพิทยาคม
4. โรงเรียนศรีปทุมพิทยาคาร
5. โรงเรียนหนองบ่อสามัคคีวิทยา
6. โรงเรียนหนองขอนวิทยา
7. โรงเรียนพระวอพระตาวิทยานุสรณ์
8. โรงเรียนนารีนุกูล
9. โรงเรียนประทุมวรรณวิทยา
10. โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 32
11. โรงเรียนสมเด็จ
12. โรงเรียนอาเวมารีอา

13. โรงเรียนอุบลวิทยากร

14. โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี

ขั้นที่ 2 เมื่อแบ่งจำนวนเป็นกลุ่มต่าง ๆ แล้ว ก็ทำการสุ่มนักเรียนแต่ละกลุ่มโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) คือการจับสลากเลขประจำตัวนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของแต่ละโรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปลายเปิด แบบตัวเลือก และแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ แผนการเรียน ผลการเรียนเฉลี่ย อาชีพบิดา อาชีพมารดา รายได้ต่อเดือนของบิดาและมารดา รวมกัน เป็นแบบสอบถามปลายปิดจำนวน 5 ข้อ และปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการกวดวิชา ประกอบด้วยแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ แบบสอบถามปลายปิด จำนวน 8 ข้อ และแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามข้อมูลด้านทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ

เพื่อให้ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีคุณภาพ ผู้วิจัยได้นำไปทดสอบหาความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าเท่ากับ 0.89

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างวันที่ 8 – 30 มีนาคม 2546 ตามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามจากนั้นจึงทำการแปลงข้อมูลและเข้ารหัส เพื่อดำเนินการประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS โดยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีหาค่าร้อยละ

พบ จำนวน 62 คน (ร้อยละ 17.9) และได้รับข้อมูลการกวดวิชาจากอาจารย์ จำนวน 40 คน (คิดเป็นร้อยละ 11.6) ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์สภาพความต้องการเรียนกวดวิชา

พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการเรียนกวดวิชา จำนวน 296 คน (ร้อยละ 85.5) และเพศหญิงมีความต้องการเรียนกวดวิชามากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงมีความต้องการเรียนกวดวิชา จำนวน 190 คน (คิดเป็นร้อยละ 54.9) ส่วนเพศชายมีความต้องการเรียนกวดวิชา จำนวน 106 คน (คิดเป็นร้อยละ 30.6) นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิตมีความต้องการเรียนมากที่สุด โดยนักเรียนที่เรียนแผนวิทย์-คณิตมีความต้องการเรียนกวดวิชา จำนวน 212 คน (ร้อยละ 61.3) และนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนอื่น ๆ มีความต้องการเรียนกวดวิชาน้อยที่สุด จำนวน 19 คน (คิดเป็นร้อยละ 5.5) และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.01-3.00 มีความต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด จำนวน 154 คน (ร้อยละ 44.5) และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 1.01-2.00 มีความต้องการเรียนกวดวิชาน้อยที่สุด จำนวน 58 คน (คิดเป็นร้อยละ 16.8) นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการเรียนกวดวิชาในรายวิชาคณิตศาสตร์มากที่สุด จำนวน 176 คน (ร้อยละ 59.5) รองลงมาต้องการเรียนวิชาฟิสิกส์ จำนวน 64 คน (ร้อยละ 21.6) และต้องการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 24 คน (คิดเป็นร้อยละ 8.1) ตามลำดับ และด้านรูปแบบการสอนที่ต้องการพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการรูปแบบการสอนแบบเทคนิคคิดลัดมากที่สุด จำนวน 79 คน (ร้อยละ 26.7) และรูปแบบการสอนที่นักเรียนต้องการน้อยที่สุดคือการสอนแบบเน้นการทำแบบฝึกหัด จำนวน 68 คน (คิดเป็นร้อยละ 23) ส่วนนักเรียนที่ไม่ต้องการเรียนกวดวิชามีเหตุผลส่วนใหญ่คิดว่าสิ้นเปลือง จำนวน 15 คน (ร้อยละ 30) รองลงมาคิดว่าเรียนในโรงเรียนเพียงพอแล้ว จำนวน 12 คน (ร้อยละ 24)

ด้านประสบการณ์ในการเรียนกวดวิชา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เคยเรียนกวดวิชา จำนวน 284 คน (ร้อยละ 82.1) โดยส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีความต้องการเรียนกวดวิชาและเคยมีประสบการณ์ในการเรียนกวดวิชา จำนวน 260 คน (คิดเป็นร้อยละ 87.8) ส่วนนักเรียนที่มีความต้องการเรียนกวดวิชาแต่ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนกวดวิชาจำนวน 36 คน (คิดเป็นร้อยละ 12.2) รายวิชาที่นักเรียนเคยเรียนกวดวิชามากที่สุดคือวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 262 คน (คิดเป็นร้อยละ 77.5) รองลงมาเคยเรียนวิชาฟิสิกส์ จำนวน 190 คน (ร้อยละ 54.9) โดยส่วนใหญ่ นักเรียนที่เคยเรียนกวดวิชาจะเคยเรียนกวดวิชาเมื่อเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุด จำนวน 121 คน (คิดเป็นร้อยละ 42.6) รองลงมาเคยเรียนกวดวิชาเมื่อเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 62 คน (คิดเป็นร้อยละ 21.8) โดยนักเรียนที่ต้องการเรียนกวดวิชาและมีประสบการณ์ในการเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่เรียนกวดวิชาว่าเพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากที่สุด จำนวน 105

2. การวิเคราะห์ความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีหาค่าร้อยละ
3. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก (Logistic Regression)
4. การวิเคราะห์ทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่ส่งผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา โดยวิธีหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการเรียนกวดวิชา ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา และทักษะเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี สรุปได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 346 คน โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 213 คน (ร้อยละ 61.6) และเป็นเพศชาย จำนวน 133 คน (ร้อยละ 38.4) โดยนักเรียนส่วนใหญ่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต จำนวน 233 คน (ร้อยละ 67.3) รองลงมาเรียนแผนการเรียนศิลป์-คำนวณ จำนวน 40 คน (ร้อยละ 11.6) และเรียนแผนการเรียนศิลป์-ภาษา จำนวน 39 คน (คิดเป็นร้อยละ 11.3) ตามลำดับ โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.01-3.00 จำนวน 176 คน (ร้อยละ 50.9) รองลงมา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 3.01-4.00 จำนวน 95 คน (ร้อยละ 27.5) และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 1.01-2.00 จำนวน 75 คน (คิดเป็นร้อยละ 21.7) ตามลำดับ ส่วนอาชีพของบิดา นักเรียนโดยส่วนใหญ่บิดาประกอบอาชีพรับราชการมากที่สุด จำนวน 182 คน (ร้อยละ 52.6) และบิดา นักเรียนประกอบอาชีพพนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชนน้อยที่สุด จำนวน 14 คน (คิดเป็นร้อยละ 4) ด้านอาชีพมารดาของนักเรียน พบว่ามารดานักเรียนประกอบอาชีพรับราชการมากที่สุดจำนวน 129 คน (คิดเป็นร้อยละ 37.3) และมารดานักเรียนประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจน้อยที่สุด จำนวน 8 คน (คิดเป็นร้อยละ 2.3) โดยรายได้รวมของบิดามารดาต่อเดือนของนักเรียนส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 20,001-25,000 บาท มากที่สุด จำนวน 67 คน (ร้อยละ 19.4) รองลงมา มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท จำนวน 63 คน (ร้อยละ 18.2) และมีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท จำนวน 37 คน (คิดเป็นร้อยละ 10.7) ตามลำดับ และนักเรียนส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลการกวดวิชาจากเพื่อนมากที่สุด จำนวน 157 คน (ร้อยละ 45.4) รองลง ได้รับข้อมูลจากแผ่น

คน (ร้อยละ 40.4) รองลงมาให้เหตุผลว่าเพื่อทบทวนเนื้อหาวิชา จำนวน 80 คน (ร้อยละ 30.8) และให้เหตุผลว่าเพื่อเพิ่มเกรดเฉลี่ย จำนวน 60 คน (คิดเป็นร้อยละ 23.1) ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

จากปัจจัยที่ใช้ในแบบจำลอง ได้แก่ เพศ (SEX) แผนการเรียน (PRO) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (AVG) อาชีพบิดา (FOC) อาชีพมารดา (MOC) รายได้รวมของบิดามารดาต่อเดือน (INC) แหล่งข้อมูล (INF) ความคาดหวัง (EXP) ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา ได้แก่ แผนการเรียน แหล่งข้อมูล และความคาดหวัง

ด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาคือปัจจัยด้านเรียนแผนการเรียนโดยเป็นแผนการเรียนวิทย์-คณิต (PRO1) ส่งผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.846 และมีค่าอัตราส่วนความน่าจะเป็น (Antilog of the Odds Ratio : EXP(B)) เท่ากับ 6.335 ส่วนปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาคือปัจจัยในด้านแหล่งข้อมูลโดยเป็นแหล่งข้อมูลจากอาจารย์ (INF4) และปัจจัยด้านความคาดหวังด้านที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาคือปัจจัยด้านความคาดหวังการมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น (EXP2) และปัจจัยความคาดหวังด้านความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น (EXP3) มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 , 0.05 และ 0.05 ตามลำดับ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 2.878 , 0.452 และ 0.558 ตามลำดับ และมีค่าอัตราส่วนความน่าจะเป็นเท่ากับ 17.783 , 1.571 และ 1.746 ตามลำดับ

4. การวิเคราะห์ทัศนะของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่ส่งผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

พบว่า ทัศนะของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาโดยรวมแล้วมีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทัศนะของนักเรียนด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชาที่ส่งผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด คือโรงเรียนกวดวิชาสามารถถ่ายทอดเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่าย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 และทัศนะของนักเรียนด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชาที่ส่งผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาน้อยที่สุด คือด้านอาจารย์สอนกวดวิชาเป็นอาจารย์ประจำจากโรงเรียนประจำจังหวัด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 และทัศนะของนักเรียนด้านรูปแบบการสอน พบว่า ทัศนะของนักเรียนด้านรูปแบบการสอนที่ส่งผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด คือรูปแบบการสอนที่เน้นการทำข้อสอบ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 และทัศนะของนักเรียนด้านรูปแบบการสอนที่ส่งผลต่อความต้องการเรียน

กวดวิชาน้อยที่สุด คือวิธีการสอนของโรงเรียนเดิมไม่สร้างความเข้าใจในการสอบ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 ส่วนทักษะของนักเรียนด้านคำกวดวิชาที่ส่งผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา มากที่สุด คือการปรับลดอัตราค่ากวดวิชา โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ส่วนทักษะของนักเรียนด้านคำกวดวิชาที่ส่งผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาน้อยที่สุด คือวิธีการชำระค่ากวดวิชา ผ่านทางธนาคาร โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 และทักษะของนักเรียนด้านทำเลที่ตั้งที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา มากที่สุด คือโรงเรียนกวดวิชาที่มีอุปกรณ์การสอนที่ครบและทันสมัย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 และทักษะของนักเรียนด้านทำเลที่ตั้งที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาน้อยที่สุด คือโรงเรียนกวดวิชาที่มีตั้งอยู่ใกล้แหล่งบันเทิง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.25

การอภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น ทำให้ทราบถึงสภาพความต้องการเรียนกวดวิชา ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา และการทราบทักษะของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา โดยผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ มีบางส่วนที่ตรงตามสมมติฐานที่วางไว้ และ บางส่วนที่ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการเรียนกวดวิชา เนื่องมาจากระบบการศึกษาของไทยเป็นระบบการแข่งขัน จึงทำให้นักเรียนต้องการเรียนกวดวิชามากเพื่อที่จะทำให้ตนเองเรียนทันผู้อื่นหรือเรียนมากกว่าผู้อื่นและเป็นการเตรียมความพร้อมในการสอบแข่งขัน และค่านิยมของสังคมไทยต่อชื่อเสียงของสถาบันและค่านิยมที่ยกย่องคนเก่งโดยเชื่อว่าการมีการศึกษาที่สูงขึ้นจะทำให้มีโอกาสในการประกอบอาชีพที่ดี มีชื่อเสียง รวมถึงผลตอบแทนที่สูง และเป็นแพ้นการเรียนแบบในกลุ่มวัยรุ่นคือการเรียนกวดวิชาตามเพื่อน รวมถึงความสามารถในการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีจำกัด และการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาจะพิจารณาผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จึงทำให้นักเรียนมีความต้องการเรียนกวดวิชาค่อนข้างมากเพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดม จึงทำให้นักเรียนต้องการเรียนกวดวิชามากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับบทความของกาญจนา ชูครุวงศ์ และ ช่อม มงคล (2526 : 65) ได้กล่าวว่า นักเรียนและผู้ปกครองมีค่านิยมต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะการศึกษาในระดับอุดมศึกษานี้มีโอกาสที่จะได้ประกอบอาชีพที่มีศักดิ์ศรี และเป็นที่ยกย่องและยอมรับของสังคม ทำให้นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ

ส่วนใหญ่ มุ่งหวังที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา แต่เนื่องจากความสามารถของรัฐบาลในการให้การศึกษาในระดับอุดมศึกษามีการจำกัดจำนวนในการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อได้จำกัด ทำให้เกิดการเรียนกวดวิชาขึ้น และสอดคล้องกับผลการสำรวจของศูนย์วิจัยกสิกรไทยเกี่ยวกับกิจกรรมในช่วงปิดเทอม ปี 2541 ของเด็กอายุ 7-15 ปี พบว่า กิจกรรมที่ได้รับความนิยมมากเป็นอันดับที่ 1 ก็คือการเรียนพิเศษ และการเรียนกวดวิชา เพื่อที่จะเตรียมความพร้อมในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดของอภิชัย พันธเสน (2530 : 14) กล่าวว่านักเรียนที่เรียนกวดวิชาล้วนหวังผลจากการกวดวิชาคือใช้เตรียมความพร้อมในการสอบแข่งขัน และจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า เพศหญิงมีความต้องการเรียนกวดวิชามากกว่าเพศชาย โดยนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต มีความต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.01-3.00 มีความต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด ซึ่งนักเรียนที่มีความต้องการเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่เคยเรียนกวดวิชามาก่อนจากจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการเรียนกวดวิชาทั้งสิ้น 296 คน (คิดเป็นร้อยละ 85.5) ซึ่งเป็นนักเรียนที่เคยเรียนกวดวิชามาก่อน จำนวน 260 คน (คิดเป็นร้อยละ 87.8) และวิชาที่นักเรียนเคยเรียนกวดวิชามากที่สุดคือ วิชาคณิตศาสตร์ รองลงมาเคยเรียนวิชาฟิสิกส์ และเคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (คิดเป็นร้อยละ 77.5, 54.9, 42.5) ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาที่ได้ คือนักเรียนส่วนใหญ่ต้องการเรียนวิชาคณิตศาสตร์มากที่สุด รองลงมาต้องการเรียนวิชาฟิสิกส์ และต้องการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (คิดเป็นร้อยละ 59.5, 21.6, 8.1) ตามลำดับและยังเป็นนักเรียนที่เรียนแผนวิทย์-คณิตที่มีความต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุดอาจเป็นเพราะว่าวิชาคณิตศาสตร์เป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนในวิชาต่าง ๆ ในระดับที่สูงขึ้นไปและเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากต้องใช้การคำนวณและมีการพลิกแพลงโจทย์มากกว่าวิชาอื่น ส่วนด้านรูปแบบการสอนที่นักเรียนต้องการมากที่สุดคือรูปแบบการสอนแบบเทคนิคคิดลัด อาจเนื่องมาจากการจำกัดในเรื่องของเวลาจึงทำให้นักเรียนต้องการรูปแบบการสอนที่กระชับและเข้าใจได้รวดเร็วถึงแม้จะเป็นวิธีที่ไม่ได้ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ในเนื้อหามากนักแต่ก็เป็นประโยชน์ต่อผู้กวดวิชาโดยตรง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของรัชชัย บุญมี (2542 : 93) พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปลายในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ และอำเภอใกล้เคียงมีความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับมาก สำหรับรายวิชาที่ต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด ได้แก่ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และฟิสิกส์ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของกองสถิติและวิเคราะห์การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2526 : 10) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอมรรัตน์ ถาวรานุรักษ์ (2534 : A-B) ได้ศึกษาเรื่องการใช้สารนิเทศเพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า เพศหญิงมีผู้ปกครองที่จัดหาหนังสือคู่มือเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยและเรียนกวดวิชาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่าเพศชาย และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมควร

นาวิระ (2543 : 64) ศึกษาการกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิจิตร พบว่าเพศหญิงเรียนกวดวิชามากกว่าเพศชาย และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุภาภรณ์ พลนิกร และคณะ (2540 : 83-85) ได้ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมของนักเรียนในการเรียนกวดวิชาเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย พบว่านักเรียนที่เรียนกวดวิชาส่วนใหญ่จะเรียนแผนวิทย์-คณิต สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมหวัง นุชเอี่ยม (2543 : 71) และผลงานวิจัยของศศิธร คำผล (2543 : 78) และสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2544 : 25) ศึกษาการกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย พบว่า รายวิชาที่นักเรียนเรียนกวดวิชามากที่สุดคือ วิชาคณิตศาสตร์ เคมี และฟิสิกส์ ตามลำดับ และนักเรียนที่เรียนกวดวิชามากที่สุด คือนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต

2. ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีสมมติฐานคือ “ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม และปัจจัยด้านความคาดหวังของผู้เรียนมีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี”

จากผลการวิจัยและสมมติฐานดังกล่าว สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

2.1.1 เพศ (SEX) ของนักเรียนพบว่าไม่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน อาจเนื่องมาจากการเรียนกวดวิชาเป็นการศึกษานอกระบบไม่มีข้อจำกัดด้านเพศ และปัจจุบันสิทธิทางการศึกษาของเพศชายและเพศหญิงเท่าเทียมกันจึงทำให้เพศชายและเพศหญิงต่างมีความสนใจเรียนกวดวิชาและมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนเช่นเดียวกันจึงทำให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความต้องการทางการศึกษาเท่าเทียมกัน และเห็นได้ว่าตัวแปรเพศไม่สามารถเป็นตัวแปรที่อธิบายความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับความต้องการเรียนกวดวิชาหรือไม่ต้องการเรียนกวดวิชาได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของธวัชชัย บุญมี (2542 : 93) ได้ศึกษาความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษาเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่และอำเภอใกล้เคียง พบว่า เพศเป็นปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนกวดวิชาและสอดคล้องกับผลงานวิจัยของณัฏฐา ประกฤติพงษ์ (2545:59) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับชั้นที่สูงขึ้น กรณีศึกษา ณ สถาบันภาษาเขตกรุงเทพฯ พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับชั้นที่สูงขึ้น อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของจุพาลย์ ธนะวัฒน์ (2543 : 88) ได้ศึกษาการกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า เพศมีความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุการกวดวิชา

โดยเหตุที่นักเรียนหญิงกวตวิชามากกว่าเพศชายอาจเป็นเพราะว่า นักเรียนมีความวิตกกังวลมาก และเป็นผู้ที่สนใจเรียนมากกว่านักเรียนชาย และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของสมหวัง นุชเอี่ยม (2543 : 71) ศึกษาการกวตวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุโขทัย พบว่า จำนวนนักเรียนหญิงมีจำนวนมากกว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนสูงกว่านักเรียนชาย ทำให้มีความตั้งใจและสนใจในการเรียนมากกว่านักเรียนชาย

สรุปจากการศึกษาตัวแปรเพศซึ่งผลที่ได้จากการศึกษารั้งนี้ส่วนใหญ่แล้วสอดคล้องกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1.2 แผนการเรียน (PRO) พบว่ามีผลต่อความต้องการเรียนกวตวิชาของนักเรียน คือแผนการเรียนวิทย์-คณิต (PRO1) โดยมีผลต่อความต้องการเรียนกวตวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน เนื่องจากแผนการเรียนวิทย์-คณิตเป็นแผนการเรียนที่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการศึกษาต่อในแผนการศึกษานี้ค่อนข้างมากและนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนนี้ส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนที่มีความขยันและตั้งใจเรียน ซึ่งโดยรวมแล้วรายวิชาต่าง ๆ ในแผนการเรียนวิทย์-คณิตจะเน้นหนักทางการคำนวณและวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากและต้องมีการแก้โจทย์ปัญหาที่มีการพลิกแพลง จึงทำให้นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิตนี้ต้องการเรียนกวตวิชาเพื่อที่จะมีเทคนิคในการแก้โจทย์ปัญหาที่มีการพลิกแพลง โดยแผนการเรียนศิลปศาสตร์ และแผนการเรียนอื่น ๆ จะประกอบด้วยรายวิชาที่ไม่เน้นหนักไปทางการคำนวณมากนัก ส่วนใหญ่จะเป็นการเรียนที่ต้องจำและนักเรียนสามารถเรียนหรือทบทวนได้ด้วยตนเอง แผนการเรียนวิทย์-คณิตยังเป็นแผนการเรียนที่นักเรียนเรียนกวตวิชามากที่สุดเพราะแผนการเรียนวิทย์-คณิตมีการแข่งขันทางการศึกษากันสูง โดยนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิตคาดหวังที่จะได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในคณะที่มีชื่อเสียง เช่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ เป็นต้น และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของรัชชัย บุญมี (2542 : 93) ศึกษาพบว่า ปัจจัยแผนการเรียนมีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนกวตวิชา และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมหวัง นุชเอี่ยม (2543 : 71) และผลงานวิจัยของศศิธร คำผล (2543 : 78) และผลงานวิจัยของสมควร นาวิระ (2543 : 80) พบว่า แผนการเรียนมีความสัมพันธ์กับสาเหตุการเรียนกวตวิชาและนักเรียนแผนวิทย์-คณิตเรียนกวตวิชามากที่สุดเพราะเป็นแผนการเรียนที่นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนมากที่สุด และเป็นแผนการเรียนที่มีวิชาที่เน้นหนักทางการคำนวณ ซึ่งมีการพลิกแพลงโจทย์ได้มากกว่า เพราะฉะนั้นจึงต้องการคำแนะนำในเรื่องแนวคำตอบ การทบทวนสูตร และข้อเสนอแนะใหม่ ๆ ในการแก้โจทย์

สรุปจากการศึกษาตัวแปรแผนการเรียนซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ส่วนใหญ่แล้ว สอดคล้องกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (AVG) ของนักเรียนพบว่าไม่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เนื่องจากจากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลาง หรือสูง ต่างมีความต้องการเรียนกวดวิชาทุกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อีกทั้งสังคมการศึกษาของไทยเป็นแบบแข่งขันทางการศึกษา ทำให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง ต่ำ ล้วนมีความต้องการเรียนกวดวิชา ซึ่งนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำก็มีความต้องการเรียนกวดวิชาเพื่อเพิ่มคะแนนเฉลี่ยสะสม ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง ผลการเรียนสูง ก็มีความต้องการเรียนกวดวิชาเช่นเดียวกัน เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยและต้องการเพิ่มคะแนนเฉลี่ยสะสมให้สูงขึ้นกว่าเดิม รวมถึงระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (Entrance) จะพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตั้งชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จนถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งสอดคล้องกับบทความของไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2530 : 70) กล่าวว่าสาเหตุการเรียนกวดวิชาเพื่อให้ตนเองมีความรู้มากขึ้นเพื่อที่ตนเองจะได้เป็นผู้ชนะในการเรียนหรือการสอบแข่งขัน จึงทำให้นักเรียนที่มีผลการเรียนแตกต่างกันต้องการเรียนกวดวิชา และสอดคล้องกับบทความของสุพรรณ สุขมลสันต์ (2530 : 39) กล่าวถึงการกวดวิชาว่าไม่มีข้อจำกัดในการเรียนกวดวิชา ซึ่งใครก็สามารถเรียนได้ ได้แก่ ผู้เรียนมีผลการเรียนต่ำ ผลการเรียนปานกลาง หรือผลการเรียนสูงก็สามารถเรียนกวดวิชาได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของธวัชชัย บุญมี (2542 : 93) พบว่า ปัจจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนกวดวิชา และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของเสาวลักษณ์ ลิ้มปีชาติ (2544 : 85) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพที่เป็นและไม่เป็นวัฒนธรรมทางอาชีพตามเพศ ศึกษากรณีนักศึกษาหญิงระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพฯ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพที่เป็นและไม่เป็นวัฒนธรรมทางอาชีพตามเพศ และไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสถิติและวิเคราะห์การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2526 : 13) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนเข้าศึกษาต่อ พบว่าผลการเรียนเดิมของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการเข้าศึกษาในโรงเรียนที่มีความนิยมมากหรือปานกลาง นักเรียนที่มีผลอยู่ในระดับร้อยละ 76 ขึ้นไปเข้าศึกษาในโรงเรียนที่มีความนิยมได้สูง ในขณะที่นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับร้อยละ 54-70 เข้าศึกษาในโรงเรียนที่มีความนิยมปานกลางได้มาก และพบว่าผลการเรียนเดิมในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์กับการเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งไม่สอดคล้องกับของผลงานวิจัยของวัชร าคำชัย (2543 : 84) ผลงานวิจัยของชัตติ

ยา อุชชิน (2543 : 69) ผลงานวิจัยของจุฬาลักษณ์ ฐนะวัฒน์ (2543 : 89) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับสาเหตุการกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของจิตติมา อัจฉริยุล (2544 : 88) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพฯ พบว่า ปัจจัยผลการเรียนมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของศรารณ ศิริพันธ์ (2544 : 106) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโทด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศของบัณฑิตด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ สถาบันอุดมของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพฯ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโทด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ นักศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ระหว่าง 2.00-2.50 นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงมีความต้องการศึกษาต่อในระดับสูง

สรุปจากการศึกษาตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ส่วนใหญ่แล้วไม่สอดคล้องกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สรุปปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่ แผนการเรียน (PRO) ด้านแผนการเรียนวิทย์-คณิต (PRO1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

2.2.1 อาชีพบิดา (FOC) ของนักเรียนพบว่าไม่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา

ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เนื่องจากจากการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพต่างกัน ไม่ส่งผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา และนักเรียนส่วนใหญ่สามารถตัดสินใจเรียนกวดวิชาได้โดยอิสระ และบิดาของนักเรียนส่วนใหญ่ต้องการให้บุตรหลานของตนได้ประกอบอาชีพเช่นเดียวกับบิดา หรือดีกว่าบิดา จึงสนับสนุนให้บุตรหลานของตนเรียนกวดวิชา ไม่ว่าบิดาของนักเรียนจะประกอบอาชีพที่มีรายได้สูง หรือบิดาของนักเรียนจะประกอบอาชีพที่มีรายได้ต่ำถึงรายได้ปานกลาง ล้วนต้องการให้บุตรหลานของตนเองได้ประกอบอาชีพที่มีผลตอบแทนสูง และมีชื่อเสียงกว่าบิดาจึงสนับสนุนให้บุตรหลานของตนเรียนกวดวิชา สะท้อนให้เห็นว่าอาชีพบิดาไม่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวุฒิวงศ์ เอียดศรีชัย (2543 : 89) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจระดับปวส. พบว่า อาชีพของผู้ปกครองนักศึกษาไม่ได้เป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจิตติมา อัจฉริยุ

กุล (2544 : 89) ศึกษาพบว่า อาชีพบิดาไม่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของเสาวลักษณ์ ลิ้มปิตาติ (2544 : 87) ศึกษาด้านอิทธิพลของบิดาต่อการเลือกอาชีพที่เป็นและไม่เป็นวัฒนธรรมตามเพศ พบว่าบิดาไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพที่เป็นและไม่เป็นวัฒนธรรมทางอาชีพตามเพศ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของณัชชา ประกฤติพงษ์ (2545:60) ศึกษาสถานภาพเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับชั้นที่สูงขึ้น ณ สถาบันภาษา เขตกรุงเทพฯ พบว่า อาชีพบิดาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับที่สูงเนื่องจากเป็นการศึกษาเฉพาะพื้นที่กรุงเทพฯ บิดามารดาของผู้เรียนส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจส่วนตัวขนาดเล็กและเมื่อพิจารณาควบคู่กับระดับการศึกษาของบิดามารดาซึ่งส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา จึงทำให้เห็นว่าอาชีพบิดาและมารดาของผู้เรียนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนต่อภาษาญี่ปุ่น ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของธวัชชัย บุญมี (2542 : 93) ศึกษาพบว่าอาชีพของบิดามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับต่ำ และไม่สอดคล้องกับทฤษฎีอุปสงค์การศึกษาของสุปรียา ควรเดชะคุปต์ (2529 : 78-82) กล่าวถึงปัจจัยอาชีพบิดาซึ่งเป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการศึกษา

สรุปจากการศึกษาตัวแปรอาชีพบิดาซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ส่วนใหญ่แล้วสอดคล้องกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.2 อาชีพมารดา (MOC) ของนักเรียนพบว่าไม่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่สามารถตัดสินใจเรียนกวดวิชาได้โดยอิสระ และจากการศึกษาพบว่ามารดาของนักเรียนที่มีอาชีพที่มีผลตอบแทนสูง และมีชื่อเสียง หรือมารดาที่ประกอบอาชีพที่มีรายได้ต่ำ รายได้ปานกลาง ล้วนต้องการให้บุตรหลานของตนได้ประกอบอาชีพเช่นเดียวกันกับบิดาหรือมารดา หรือดีกว่า จึงสนับสนุนให้บุตรหลานของตนเรียนกวดวิชา มารดาจึงสนับสนุนให้บุตรหลานของตนเรียนกวดวิชา สะท้อนให้เห็นว่าอาชีพมารดาไม่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของธวัชชัย บุญมี (2542 : 93) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าอาชีพมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งสอดคล้องกับจิตติมา อัจฉริยกุล (2544 : 89) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าอาชีพมารดาไม่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของศรารณ ศิริพันธ์ (2544 : 113) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโทด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า อาชีพของผู้ปกครองเป็น

ปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของณัฏฐา ประกฤติพงษ์ (2545 : 60) พบว่าอาชีพมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของเสาวลักษณ์ ลิ้มปิติ (2544 : 89) ศึกษาด้านอิทธิพลของมารดาต่อการเลือกอาชีพที่เป็นและไม่เป็นวัฒนธรรมทางอาชีพตามเพศ พบว่าอิทธิพลมารดาที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพที่เป็นและไม่เป็นวัฒนธรรมทางอาชีพตามเพศ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และไม่สอดคล้องกับทฤษฎีอุปสงค์การศึกษาของสุปรียา ควรเดชะคุปต์ (2529 : 78-82) กล่าวถึงปัจจัยอาชีพมารดาซึ่งเป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการศึกษา

สรุปจากการศึกษาตัวแปรอาชีพมารดาซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ส่วนใหญ่แล้วสอดคล้องกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.3 รายได้รวมของบิดามารดาต่อเดือน (INC) ของนักเรียนพบว่าไม่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน อาจเนื่องมาจากจากการศึกษาพบว่ารายได้รวมของบิดามารดาต่อเดือนของนักเรียนทุกระดับได้แก่รายได้รวมระดับสูง ระดับรายได้รวมปานกลางหรือระดับรายได้รวมต่ำ มีความต้องการเรียนกวดวิชาไม่แตกต่างกัน เนื่องจากความสามารถในการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามีจำกัด และสืบเนื่องมาจากวิกฤติเศรษฐกิจ ส่งผลให้ผู้ปกครองสนับสนุนให้บุตรหลานของตนไปเรียนกวดวิชามากขึ้นเนื่องจากต้องการให้บุตรหลานของตนได้ศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาของรัฐบาล เพราะสามารถทำให้ผู้ปกครองประหยัดค่าใช้จ่ายในการศึกษาได้เป็นจำนวนมากกว่าที่จะให้บุตรหลานเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของธวัชชัย บุญมี (2542 : 93) พบว่า รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนกวดวิชา และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของณัฏฐา ประกฤติพงษ์ (2545 : 60) พบว่า รายได้ต่อเดือนของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับที่สูง เนื่องจากบิดาและมารดาของผู้เรียนมีอายุมากและไม่ได้ประกอบอาชีพแล้ว ในส่วนที่ประกอบอาชีพค้าขายในครัวเรือนจึงไม่มีส่วนสนับสนุนให้บุตรหลานเรียนต่อ ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของกองสถิติและวิเคราะห์การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2526 : 11) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้รวมของครอบครัวของนักเรียนกับประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนเข้าศึกษาต่อ พบว่ารายได้รวมของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนเข้าศึกษาต่อ โดยที่นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้สูงจะมีแนวโน้มเข้าศึกษาในโรงเรียนที่มีความนิยมมาก ส่วนนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำจะมีแนวโน้มเข้าในโรงเรียนที่มีความนิยมปานกลาง และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้รวมของครอบครัวของนักศึกษากับประเภทของอุดมศึกษาที่นักศึกษา

เข้าศึกษาต่อ พบว่ารายได้รวมของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับประเภทอุดมศึกษา โดยที่นักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้สูง มีแนวโน้มเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยจำกัดรับได้มาก ส่วนนักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำจะมีแนวโน้มเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยจำกัดรับได้น้อย และไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของชาญวิทย์ กลิ่นเลขา (2539 : 148) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า การตัดสินใจของนักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพมีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้ปกครอง ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของจิตติมา อัจฉริยกุล (2544: 89) พบว่า รายได้ต่อเดือนของครอบครัวมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และขัดแย้งกับผลงานวิจัยของจุฬารัตน์ ปิ่นทำนุก (2545 : 88) ศึกษาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ต่อการเข้าศึกษาโรงเรียนภาษาอังกฤษและโรงเรียนคอมพิวเตอร์ พบว่า ปัจจัยด้านรายได้มีผลต่อการกำหนดอุปสงค์ต่อการศึกษาโรงเรียนภาษาอังกฤษและโรงเรียนคอมพิวเตอร์ และไม่สอดคล้องกับทฤษฎีอุปสงค์การศึกษาของสุปรียา ควระเดชะคุปต์ (2529 : 78-82) กล่าวถึงปัจจัยรายได้ของบิดาและมารดาซึ่งเป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการศึกษา

สรุปจากการศึกษาตัวแปรรายได้รวมของบิดามารดาต่อเดือนซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ส่วนใหญ่แล้วไม่สอดคล้องกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.4 แหล่งข้อมูล (INF) การกวดวิชาที่นักเรียนได้รับเกี่ยวกับการกวดวิชาพบว่า มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ด้านแหล่งข้อมูลที่ได้รับจากอาจารย์ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน เนื่องจากนักเรียนจะให้ความเคารพเชื่อฟังและมีความสนิทสนมกับอาจารย์ที่สอนค่อนข้างมากดังนั้นการแนะนำหรือบอกกล่าวเกี่ยวกับการกวดวิชาจากอาจารย์จึงมีความน่าเชื่อถือค่อนข้างมาก และอาจารย์ที่สอนกวดวิชาส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ที่สอนในชั้นเรียนปกติ จึงทำให้การแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชาจากอาจารย์จึงเป็นที่น่าสนใจและน่าเชื่อถือมากกว่าแหล่งข้อมูลจากแหล่งอื่น ๆ และอาจารย์แนะนำส่วนใหญ่จะแนะนำให้นักเรียนกวดวิชาเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยและได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ส่วนแหล่งข้อมูลการกวดวิชาที่ทราบจากแหล่งอื่น ๆ ภายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี เช่นจากแผ่นพับจากป้ายโฆษณา จากหนังสือพิมพ์ หรือจากวิทยุ มีการประชาสัมพันธ์ไม่เพียงพอทำให้นักเรียนไม่ทราบข้อมูลการกวดวิชาอย่างเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของบรรชกร กล้าหาญ (2541 : 63-65) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนของนักศึกษาโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในสถานศึกษารวมถึงลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนของนักศึกษาโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต และไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของณัฏฐา ประกฤติพงษ์ (2545 : 62) ศึกษาพบว่าประเภทสื่อหรือโฆษณา

ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับสูงขึ้นเนื่องจากสถาบันไม่ค่อยมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรและสถานที่เรียนทำให้ผู้เรียนไม่ได้รับทราบข้อมูลอย่างเพียงพอในการตัดสินใจเรียน

สรุปจากการศึกษาตัวแปรแหล่งข้อมูลซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ส่วนใหญ่แล้วสอดคล้องกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สรุปปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่ ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูล (INF) ด้านแหล่งข้อมูลจากอาจารย์ (INF4)

2.3 ปัจจัยด้านความคาดหวัง

2.3.1 ความคาดหวังด้านความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย (EXP1)

พบว่า ไม่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน อาจเนื่องมาจากการศึกษาครั้งนี้ศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จึงทำให้นักเรียนคิดว่ายังมีเวลาในการเตรียมความพร้อมในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยค่อนข้างนานจึงยังทำให้มีความคาดหวังด้านนี้ไม่สูง จะคาดหวังด้านอื่นที่ให้ผลประโยชน์ในระยะเวลาอันใกล้มากกว่า คือต้องการเพิ่มเติมความรู้ และต้องการเพิ่มคะแนนเฉลี่ยสะสม ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชิตชนก เชิงชาวี สุวิมล เขียวแก้ว และเจริญพร แก้วละเอียต (2542 :299) ศึกษาเชิงคุณภาพเรื่อง ค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ปัจจัยจากตัวนักเรียนเองทำให้นักเรียนเรียนกวดวิชา โดยเชื่อว่าการเรียนกวดวิชาจะช่วยให้ตนเองมีความพร้อมมากขึ้นสำหรับการสอบแข่งขัน รวมถึงการเลือกคณะ/สาขาวิชา ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยการเลือกคณะที่มีความนิยมสูงจึงจำเป็นต้องเรียนกวดวิชา ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของรัชชัช บุญมี (2542: 99) พบว่าปัจจัยด้านจิตวิทยามีความสัมพันธ์ในระดับต่ำกับความต้องการเรียนกวดวิชา เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านคือด้านความเชื่อที่ว่า การเรียนกวดวิชาจะทำให้มีโอกาสสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้มากขึ้น และไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของปริญญา แก้วไทรนันท์ (2544 : 88) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนกวดวิชา : ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย กรุงเทพฯ พบว่า เหตุผลในการเรียนกวดวิชาอันดับหนึ่งคือเพื่อเตรียมตัวในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

สรุปจากการศึกษาตัวแปรความคาดหวังด้านความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ส่วนใหญ่แล้วไม่สอดคล้องกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.2 ความคาดหวังด้านการมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น (EXP2) พบว่ามีผลต่อความ

ต้องการเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จึงทำให้นักเรียนคาดหวังที่จะมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น เนื่องจากการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (Entrance) จะพิจารณาผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 จึงทำให้นักเรียนต้องการเรียนกวดวิชาเพื่อเพิ่มคะแนนเฉลี่ยสะสม เนื่องจากระบบการศึกษาของไทยเป็นแบบแข่งขันระหว่างตนเอง และการแข่งขันกับผู้อื่น นักเรียนจึงเห็นว่าการเรียนกวดวิชาจะสามารถตอบสนองตนได้เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการแข่งขัน และค่านิยมสังคมไทยยกย่องและชื่นชมคนเก่ง โดยเฉพาะคนที่เรียนเก่ง จึงทำให้ความคาดหวังของนักเรียนด้านการมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้นมีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และสอดคล้องกับบทความของสุพัฒน์ สุขมลสันต์ (2530 : 39-42) เหตุผลที่ทำให้นักเรียนต้องการเรียนกวดวิชาเกิดจากเหตุผลทางวิชาการเพื่อต้องการแก้ไขข้อบกพร่อง ข้อผิดพลาด หรือขาดเชยความรู้ที่ขาดหายไปเพื่อที่จะเรียนให้ทันเพื่อนร่วมชั้น และสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow. 1970 : 35-46) ในขั้นที่ 4 คือ ความต้องการที่จะได้รับความยกย่องนับถือจากผู้อื่น (The Esteem Needs) ซึ่งมนุษย์เราทุกคนในสังคมล้วนแล้วแต่มีความต้องการขั้นนี้ ต้องการได้รับความยกย่อง นับถือจากบุคคลอื่น ต้องการที่จะมีชื่อเสียงเมื่อทำงานประสบความสำเร็จ และสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการทางการศึกษาของโนลล์ (Knowles. 1970 : 85-86) กล่าวว่า ความต้องการทางการศึกษา (Education Needs) คือสิ่งที่บุคคลควรที่จะได้เรียนรู้ เพื่อที่จะส่งผลดีสำหรับตัวเอง หรือองค์กร ดังนั้น ความต้องการทางการศึกษาคือช่องว่างระหว่างระดับสมรรถนะของตนในปัจจุบันกับระดับสมรรถนะที่สูงกว่าเพื่อที่จะให้ตนเองสามารถกระทำการใด ๆ ได้สำเร็จ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของวัชร าคำชัย (2543 : 84) ศึกษาสาเหตุการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ต้องการให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น สอดคล้องกับไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2544 : 78) ศึกษาจุดมุ่งหมายในการกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่านักเรียนมีความมุ่งหมายเพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้นร้อยละ 69

สรุปจากการศึกษาตัวแปรความคาดหวังด้านการมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้นซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ส่วนใหญ่แล้วสอดคล้องกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.2 ความคาดหวังด้านความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เพิ่มขึ้น (EXP3) พบว่ามีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เท่านั้น ซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีแรกเริ่มศึกษาที่ไม่เคยเรียนมาก่อนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอาจจะไม่มีความไม่เข้าใจในเนื้อหาบทเรียนเพราะเป็นเรื่องใหม่และการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอน

ปลายค่อนข้างยากทำให้เรียนแล้วไม่เข้าใจ หรือเรียนไม่ทันเพื่อน เนื่องจากคนเราไม่สามารถเรียนรู้ได้เท่ากันในเวลาเท่ากัน อาจารย์อาจจะสอนเร็วเกินไปและดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึงเนื่องจากจำนวนนักเรียนในชั้นค่อนข้างมาก และเมื่อเกิดข้อสงสัยแล้วไม่กล้าถามอาจารย์ จึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น ดังนั้นความคาดหวังด้านความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้นจึงมีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และสอดคล้องกับทฤษฎีอุปสงค์การศึกษาของบุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531 : 158-160) กล่าวถึงการศึกษาว่าเป็นการบริโภค นั่นคือเพื่อตอบสนองความต้องการในสิ่งที่ตนสนใจ หรืออยากรู้หรือต้องการหาคำตอบ โดยสอดคล้องกับผลงานวิจัยของกองสถิติและวิเคราะห์การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2526 : 7) ศึกษาเหตุผลของการเรียนกวดวิชาและความคิดเห็นในเรื่องการกวดวิชาในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนที่เรียนกวดวิชาให้เหตุผลของการกวดวิชาให้เหตุผลของการกวดวิชาคือช่วยทบทวนวิชาที่เรียนมาส่วนกลุ่มระดับอุดมศึกษาก็เช่นกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของยุพา วีระไวฑูระ และคณะ (2532 : 143) ผลงานวิจัยของอมรรัตน์ ถาวรานุรักษ์ (2534 : A-C) ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2544 : 79) ศึกษาพบว่านักเรียนที่เรียนกวดวิชาอยู่ในปัจจุบันจะมีความคาดหวังว่าการกวดวิชาจะช่วยให้ได้เทคนิคในการทำข้อสอบมากขึ้น ช่วยให้เข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนมากขึ้น และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของธวัชชัย บุญมี (2542 : 99) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนกวดวิชาพบว่า ปัจจัยด้านจิตวิทยามีความสัมพันธ์ในระดับต่ำพิจารณาเป็นรายด้านด้านความเชื่อที่ว่าเรียนกวดวิชาจะทำให้มีความรู้มากกว่าการเรียนตามปกติ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวัชรระ ตาคำชัย (2543 : 84) และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจุฬารัตน์ ปิ่นทำนุก (2545 : 89) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอุปสงค์ต่อการเข้าศึกษาในโรงเรียนภาษาอังกฤษและโรงเรียนคอมพิวเตอร์เอกชนในกรุงเทพฯ พบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์ที่เหมือนกันคือความต้องการมีทักษะ

สรุปจากการศึกษาตัวแปรความคาดหวังด้านเข้าใจในเนื้อหาวิชามากขึ้นซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ส่วนใหญ่แล้วสอดคล้องกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.4 ความคาดหวังด้านโอกาสในการประกอบอาชีพตามที่คาดหวัง (EXP4) พบว่าไม่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพราะนักเรียนในระดับชั้นนี้ยังไม่มีคาดหวังต่อโอกาสในการประกอบอาชีพตามที่ตนคาดหวังไว้เพราะคิดว่าการประกอบอาชีพในวัยนี้ยังเป็นความคาดหวังที่ค่อนข้างไกลตัว ซึ่งนักเรียนจะคำนึงถึงหรือคาดหวังในเรื่องใกล้ตัวค่อนข้างมากเช่นคาดหวังด้านการมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น การเข้าใจในเนื้อหา

หาวิชาเพิ่มขึ้น ซึ่งความคาดหวังในการประกอบอาชีพตามที่คาดหวังเป็นผลพลอยได้จากการมีผลคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นและการเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้นซึ่งอาจจะส่งผลในอนาคตของการประกอบอาชีพ จึงทำให้ความคาดหวังด้านโอกาสในการประกอบอาชีพตามที่คาดหวัง ไม่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของณัชชา ประกฤติพงษ์ (2545 : 62) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับที่สูงขึ้น กรณีศึกษา ณ สถาบันภาษาเซตกรุงเทพฯ ผลที่ได้คือความคาดหวังต่อการมีงานทำในภาคเอกชน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับที่สูงขึ้น และไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของจุฬารัตน์ ปิ่นทำนึก (2545 : 81) พบว่าปัจจัยความชำนาญและเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์

สรุปจากการศึกษาตัวแปรด้านความคาดหวังในการประกอบอาชีพตามที่คาดหวังได้ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ส่วนใหญ่แล้วไม่สอดคล้องกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สรุปปัจจัยด้านความคาดหวัง ที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่ความคาดหวังด้านการมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น และความคาดหวังด้านความเข้าใจเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น

3 . การวิเคราะห์ทัศนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่ส่งผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา พบว่า

3.1 จากการศึกษาเกี่ยวกับทัศนะของนักเรียนด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา พบว่ามีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับมาก และพบว่าการถ่ายทอดเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่าย อาจารย์สอนสนุกไม่น่าเบื่อ สถิติการสอบเข้ามหาวิทยาลัย อาจารย์สอนกวดวิชาเป็นอาจารย์ประจำจากมหาวิทยาลัย และอาจารย์สอนกวดวิชาเป็นอาจารย์ประจำจากโรงเรียนประจำจังหวัด มีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับสูงสุดตามลำดับ เนื่องจากความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชาเป็นสิ่งดึงดูดใจทำให้นักเรียนมีความต้องการเรียนวิชามากที่สุด เพราะนักเรียนคิดว่าถ้าได้เรียนกวดวิชาในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงจะทำให้ตนเองมีความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย มีผลการเรียนดีขึ้น เข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนเพิ่มขึ้น เนื่องจากได้เรียนกวดวิชากับอาจารย์ที่เก่งมีชื่อเสียงเป็นอาจารย์ประจำจากมหาวิทยาลัยหรือเป็นอาจารย์ประจำจากโรงเรียนประจำจังหวัด การเรียนกวดวิชาที่สนุกสนานเนื่องจากอาจารย์จะสอดแทรกเรื่องต่าง ๆ และสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนน่าเรียน และให้ความเป็นกันเองและเอาใจใส่นักเรียนเป็นอย่างดี สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุภาภรณ์ พลนิกรและคณะ (2540 : 83-85) ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมของนักเรียนในการเรียนกวดวิชาเพื่อเข้ามหาวิทยาลัยพบว่า ปัจจัยสำคัญที่นักเรียนใช้ในการตัดสินใจ

ใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาคือเลือกเพราะว่าอาจารย์มีชื่อเสียง สอนเก่ง และเข้าใจง่าย มีนักเรียนสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้จำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของขัตติยา อุซชิน (2453 : 67) ผลงานวิจัยของสมควร นาวิระ (2543 : 65) ผลงานวิจัยของกนกพร นิลแพทย์ (2543 : 74) ผลงานวิจัยของสมหวัง นุชเอี่ยม (2543 : 72) ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุที่นักเรียนเรียนกวดวิชาคือ ผู้สอนใช้เทคนิคในการสอนให้เข้าใจง่ายแสดงให้เห็นว่าเทคนิคและวิธีการสอนระหว่างการเรียนการสอนในโรงเรียนกับการเรียนการสอนที่เรียนกวดวิชามีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เทคนิคและวิธีการสอนในโรงเรียน ครูผู้สอนจะต้องเตรียมการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ยึดวัตถุประสงค์ หรือความมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนดให้ ซึ่งมีความแตกต่างกับการเรียนกวดวิชาที่มุ่งเน้นเพื่อให้ นักเรียนได้เรียนตามความต้องการของนักเรียน และยังมุ่งเน้นเพื่อให้ นักเรียนสามารถสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อให้มากที่สุดโดยไม่ได้คำนึงถึงหลักสูตรเท่าใดนัก นักเรียนจะเรียนกวดวิชาเฉพาะวิชาที่ใช้ในการสอบแข่งขันได้ เพราะการสอบแข่งขันยังเป็นข้อสอบแบบปรนัย

ตาราง 27 ทักษะของนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการสอนของโรงเรียนเดิม

	$\bar{X}$	S.D.	ระดับอิทธิพล
- วิธีการสอนของโรงเรียนเดิมน่าสนใจ	3.54	0.97	มาก
- วิธีการสอนของโรงเรียนเดิมไม่สามารถทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ	3.52	0.98	มาก
- วิธีการสอนของโรงเรียนเดิมไม่สร้างความมั่นใจในการสอบ	3.45	0.94	มาก

3.2 จากการศึกษาเกี่ยวกับทักษะของนักเรียนด้านรูปแบบการสอนของโรงเรียนกวดวิชาพบว่า มีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับมาก และพบว่ารูปแบบการสอนที่เน้นการทำข้อสอบ รูปแบบการสอนของโรงเรียนกวดวิชาที่เน้นเทคนิคคิดลัด รูปแบบการสอนของโรงเรียนกวดวิชาที่เน้นเทคนิคในการเชื่อมโยงเนื้อหา และรูปแบบการสอนของโรงเรียนกวดวิชาที่เน้นการทำแบบฝึกหัด มีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับสูงสุดตามลำดับ เนื่องจากข้อจำกัดทางเวลาทำให้รูปแบบการสอนที่เน้นเทคนิคในการคิดลัด ในการเชื่อมโยงเนื้อหา การสอนที่เน้นการแก่งข้อสอบ การสอนทำแบบฝึกหัด ส่งผลให้นักเรียนต้องการเรียนกวดวิชาเนื่องจากการเป็นการสอนที่เข้าใจง่าย กระชับ และสอดคล้องกับข้อมูลตาราง 27 โดยนักเรียนให้ความคิดเห็นว่าวิธีการสอนของโรงเรียนเดิมน่าสนใจ วิธีการสอนของโรงเรียนเดิมไม่สามารถทำให้นักเรียนเกิด

ความเข้าใจ และวิธีการสอนของโรงเรียนเดิมไม่สร้างความมั่นใจในการสอบ แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอนของโรงเรียนกวดวิชามีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา เนื่องจากนักเรียนเห็นว่ารูปแบบการสอนของโรงเรียนเดิมไม่สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้จึงเป็นเหตุผลที่นักเรียนต้องการเรียนกวดวิชา ซึ่งผลการศึกษารั้วนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสายจิตลิลิต (2537 : 71) ศึกษาปัจจัยที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ใช้ในการตัดสินใจเลือกเรียนในโรงเรียนกวดวิชาพบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับรูปแบบการสอนแบบแนะนำเทคนิควิธีการแก้ปัญหาโจทย์ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของชิตชนก เชิงเชาว์ สุวิมล เขียวแก้ว และเจริญพร แก้วละเอียต (2542 : 279-299) ศึกษาเชิงคุณภาพเรื่องค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า ด้านเทคนิคในการสอนในโรงเรียนกวดวิชาจะสอนให้แก่งข้อสอบอย่างมีหลักการแม้ว่าจะไม่ได้ทำให้ได้รับความรู้ในเนื้อหามากนักแต่อย่างน้อยก็เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนโดยตรง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมควร นาวิระ (2543 : 65) พบว่าด้านเทคนิคการสอนและวิธีสอนให้เข้าใจง่ายเป็นสาเหตุของการเรียนกวดวิชา

3.3 จากการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนด้านอัตราค่ากวดวิชาของโรงเรียนกวดวิชาพบว่า มีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับมาก โดยการปรับลดอัตราค่ากวดวิชา อัตราค่ากวดวิชาที่เหมาะสม วิธีการชำระค่ากวดวิชาแบบชำระเป็นงวด วิธีการชำระค่ากวดวิชาแบบชำระด้วยตนเอง และวิธีการชำระค่ากวดวิชาผ่านทางธนาคาร มีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับสูงสุดตามลำดับ โดยนักเรียนจะให้ความสำคัญกับการปรับอัตราค่ากวดวิชามากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามกฎของอุปสงค์นั่นคือเมื่อราคาสินค้าลดลงอุปสงค์ก็จะเพิ่มขึ้น และให้ความสำคัญกับวิธีการชำระค่ากวดวิชาแบบชำระเป็นงวด ซึ่งจะทำให้นักเรียนที่มีปัญหาทางการเงินสามารถผ่อนชำระเป็นงวด และสามารถเรียนกวดวิชาได้ และสอดคล้องกับทฤษฎีอุปสงค์การศึกษาของบุญพุ่ม เสนารักษ์ (2530 : 163) กล่าวถึงปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์สำหรับการศึกษารับขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายปัจจัยได้แก่ ระดับรายได้ อัตราค่าเล่าเรียน ราคาสินค้าอื่นที่เกี่ยวข้อง จำนวนประชากร เป็นต้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสายจิต ลิลิต (2537 : 78) ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การตลาดของโรงเรียนกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ด้านค่าเล่าเรียนกวดวิชาเป็นปัจจัยที่ทำให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้ในการตัดสินใจเลือกเรียนในโรงเรียนกวดวิชาคือจะทำการเปรียบเทียบกับโรงเรียนกวดวิชาอื่น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของวิริยะ ฤาชัยพาณิชย์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ปัจจัยด้านค่าเล่าเรียนมีผลต่อการตัดสินใจในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจุฬารัตน์ ปิ่นทำนุก (2545 : 89) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอุปสงค์ต่อการเข้าศึกษาในโรงเรียนภาษาอังกฤษและโรงเรียน

คอมพิวเตอร์เอกชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ค่าเล่าเรียนมีผลต่อการกำหนดอุปสงค์ในทางตรงกันข้ามคือถ้าค่าเล่าเรียนลดลงอุปสงค์ต่อการเข้าศึกษาจะมากขึ้น และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของณัชชา ประกฤติพงษ์ (2545 : 62)

3.4 จากการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา พบว่า มีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับมาก และพบว่าโรงเรียนกวดวิชาที่มีอุปกรณ์การสอนครบและทันสมัย โรงเรียนกวดวิชาที่มีที่ตั้งอยู่ใกล้บ้าน โรงเรียนกวดวิชาที่มีรถประจำทางผ่านหลายสาย โรงเรียนกวดวิชาที่ติดตั้งเครื่องปรับอากาศในห้องเรียน โรงเรียนกวดวิชาที่มีที่ตั้งอยู่ใกล้แหล่งชุมชน โรงเรียนกวดวิชาที่มีที่จอดรถสะดวก โรงเรียนกวดวิชาที่มีที่ตั้งอยู่ในบริเวณศูนย์การค้า และโรงเรียนกวดวิชาที่มีที่ตั้งอยู่ใกล้แหล่งบันเทิง มีผลหรือมีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับสูงสุดตามลำดับ โดยนักเรียนให้ความสำคัญด้านโรงเรียนกวดวิชาที่มีอุปกรณ์การสอนครบและทันสมัยมากที่สุดเนื่องจากการเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและรวดเร็วมีเอกสารประกอบการับ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสายจิต ลิลิต (2537 : 72) ศึกษาปัจจัยที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ใช้ในการตัดสินใจเลือกเรียนในโรงเรียนกวดวิชาพบว่า ด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียนโดยให้ความสำคัญอยู่ในแหล่งชุมชน เดินทางไปมาสะดวก การจราจรไม่ติดขัด และมีที่จอดรถสะดวก

สรุปทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่ส่งผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา ทุกด้านมีผลต่อความต้องการเรียนในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. จากผลการศึกษา พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานีส่วนใหญ่ มีความต้องการเรียนกวดวิชา และนักเรียนที่ต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุดคือนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต และรูปแบบการสอนที่นักเรียนต้องการมากที่สุดคือรูปแบบการสอนแบบเทคนิคคิดลัด ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ น่าจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจลงทุนในธุรกิจโรงเรียนกวดวิชา หรือโรงเรียนกวดวิชาที่เปิดดำเนินการอยู่แล้ว นำผลการศึกษาที่ได้เป็นแนวทางในการตัดสินใจลงทุน หรือปรับปรุงพัฒนาธุรกิจการกวดวิชาให้สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้ เพื่อลดการสูญเปล่าในการลงทุน เช่นควรจัดการเรียนการ

สอนในรายวิชาให้ตรงกับกลุ่มที่มีความต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด นั่นคือการจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับแผนการเรียนวิทย์-คณิตให้มากที่สุด

2. ผลการศึกษาด้านทักษะของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับมากทุก ๆ ด้าน ประกอบด้วยด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา ด้านรูปแบบการสอน ด้านค่ากวดวิชา ด้านทำเลที่ตั้งรวมถึงการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของโรงเรียนกวดวิชา การทราบความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนเปรียบเสมือนการศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคเพื่อที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคให้ได้รับความพึงพอใจจากการเรียนกวดวิชา ดังนั้นผลที่ได้จากการศึกษาผู้สนใจลงทุนในธุรกิจการกวดวิชา หรือธุรกิจการกวดวิชาที่เปิดดำเนินการอยู่แล้วสามารถใช้ในการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคได้ดังนี้คือ 6Ws และ 1H นั่นคือ

Who? - ลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

What?- สิ่งที่ต้องการ คือ รายวิชาที่ต้องการเรียน และรูปแบบการสอนที่ต้องการ

Why? -ทำไมจึงซื้อ คือ เพื่อทบทวนเนื้อหาวิชา เพื่อเพิ่มคะแนนเฉลี่ย เพื่อสร้างความมั่นใจในการสอบ

Who?- ใครมีส่วนเกี่ยวข้องในการตัดสินใจ คือแหล่งข้อมูลการกวดวิชา

Where?- จะซื้อได้ที่ไหน คือสถานที่ตั้ง รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

When?- จะซื้อเมื่อใด คือ จะการเรียนกวดวิชาช่วงเวลาและวันใด

How?- จะซื้อได้อย่างไร คือ อัตราค่ากวดวิชา รวมถึงรูปแบบการชำระเงิน

3. จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในด้านความคาดหวังของผู้เรียนที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้แก่ ความคาดหวังด้านการมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น และความคาดหวังด้านการเข้าใจเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น ผลที่ได้เห็นได้ว่านักเรียนเรียนในชั้นเรียนปกติไม่เข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนเท่าที่ควร อาจเนื่องมาจากจำนวนนักเรียนมีมาก ทำให้การดูแลจากอาจารย์ไม่ทั่วถึง ดังนั้นผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี สามารถนำผลที่ได้ไปปรับปรุงการเรียนการสอน และกำหนดหลักสูตรโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถในการรับรู้ จัดการเรียนการสอนให้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน มีวิธีการนำเสนอที่น่าสนใจสามารถทำให้นักเรียนคล้อยตามได้ และจัดการเรียนการสอนตามความถนัดของนักเรียนโดยจัดตามลักษณะสภาพของนักเรียนโดยแยกเป็นกลุ่มนักเรียนที่เรียนเก่ง และนักเรียนที่เรียนอ่อน ออกจากกันเพื่อเด็กที่เรียนอ่อนจะได้เรียนได้ทันเพื่อนและเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนมากขึ้น ควรจะจัดการสอนเสริมให้กับนักเรียนโดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนแผนการวิทย์-คณิต เนื่องจากนักเรียนที่เรียนแผน

การเรียนนี้มีความต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด ซึ่งอาจจะจัดสอนวันละรายวิชาโดยมีอาจารย์ประจำวิชาและนักเรียนที่เรียนเก่งคอยให้คำแนะนำทำให้นักเรียนทุกคนได้ทบทวนเนื้อหาวิชาเท่าเทียมกัน และปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้มีจำนวนนักเรียนพอเหมาะกับความสามารถในการดูแลนักเรียนของอาจารย์ผู้สอน จะสามารถลดจำนวนนักเรียนเรียนกวดวิชาลงได้ เพื่อลดความสูญเปล่าทางการศึกษาและความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยในอำเภออื่น เช่น อำเภวารินชำราบ อำเภอพิบูลมังสาหาร อำเภอเดชอุดม เพื่อจะได้ทราบถึงความต้องการเรียนกวดวิชาว่าแต่ละอำเภอมีความต้องการเรียนกวดวิชาอย่างไร และนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการลงทุน
2. ควรจะทำการศึกษาวิจัยกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 เพื่อจะได้ทราบถึงความต้องการเรียนกวดวิชาและของนักเรียนในแต่ละระดับชั้นจะมีความต้องการเรียนกวดวิชาเหมือนหรือต่างกันอย่างไร
3. ควรจะศึกษาวิจัยปัจจัยอื่นที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเรียนกวดวิชาเพิ่มเติม เช่น ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ปัจจัยด้านจิตวิทยา หรือปัจจัยด้านสังคม
4. ควรจะทำการศึกษาวิจัยในทำนองเดียวกัน แต่ควรเปลี่ยนเทคนิคในการวิจัยเช่น การใช้เทคนิค Multinomial Logistic

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกพร นิลแพทย์. (2543). การศึกษาการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- กมล สุดประเสริฐ. "กวดวิชาคุ้มค่าจริงหรือ," (2526, มีนาคม). สารพัฒนาหลักสูตร. (18) : 1
- กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2545). ...
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- "กวดวิชากับระบบแพ็คต้ออก," (2542, เมษายน). สานปฏิรูป. 2 (14) : 4.
- ก้านทิพย์ ชาติวงศ์. (2539, สิงหาคม). "โรงเรียนกวดวิชา," กองทุนส่งเสริมการศึกษาเอกชน 7. (64) : 13-16
- กาญจนา ชูครองศรี และ ช่อม มงคล. (2526, กุมภาพันธ์-มีนาคม). "ความสัมพันธ์ระหว่างการกวดวิชากับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ," การศึกษาแห่งชาติ. 17 (3) : 65
- ขัตติยา อุชชิน. (2543). การศึกษาการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร
- จิตติมา อัมฉริยกุล. (2544). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนสังคม). กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- จุฬารัตน์ ปิ่นทำนบก. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอุปสงค์ต่อการเข้าศึกษาโรงเรียนภาษาอังกฤษและโรงเรียนคอมพิวเตอร์เอกชนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. ถ่ายเอกสาร.
- จุฬาลักษณ์ ณะวัฒน์. (2543). การศึกษาการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- จำเนียร สุขสง. (2543). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาส : ศึกษากรณีอำเภอเมือง จังหวัดสตูล. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนสังคม). กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชิตชนก เชิงเขาว์ สุวิมล เขี้ยวแก้ว และ เจริญพร แก้วละเอียด. (2544, กันยายน-ธันวาคม).

- ชิดชนก เชิงเชาว์ สุวิมล เขี้ยวแก้ว และ เจริญพร แก้วละเอียด. (2544, กันยายน-ธันวาคม).
 “ค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย,” *สงขลาครินทร์*.
 7 (3) : 276-299.
- ชัยสิทธิ์ มีประเสริฐ. (มปป.) *สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล*. กรุงเทพฯ : คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา. (2539). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม*. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. (การบริหารอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.
- ณัชชา ประกฤตพงศ์. (2545). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับชั้นที่สูงขึ้น : กรณีศึกษา ณ สถาบันภาษา เขตกรุงเทพ*. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ณัฐภูมิ เนาวประดิษฐ์. (2528). *การตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพประมงหลังจากจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (สังคมวิทยา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2545, 24 กุมภาพันธ์-2 มีนาคม). *จดหมายข่าวรายสัปดาห์*. 14(602) : 3
- เทอดศักดิ์ เดชคง. (2543, สิงหาคม). “กวดวิชาชีวิต,” *สารปฏิรูป*. 3(29) : 70.
- ทวีชัย วิริยะโกศล. (2541). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคาดหวังทางการศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 1*. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (ประชากรศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2535). *พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนา.
- ธรรมรงค์ อุดมไพจิตรกุล. (2544). *เอกสารประกอบคำสอนเศรษฐศาสตร์การศึกษา*. ม.ป.พ.
- ธีระวุฒิ เอกะกุล. (2544). *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. อุบลราชธานี : วิทยาการพิมพ์.
- ธวัชชัย งามสันติวงศ์. (2542). *หลักการและวิธีใช้คอมพิวเตอร์ในงานสถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ 21 เซ็นจูรี่.
- ธวัชชัย บุญมี. (2542). *ความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย : กรณีศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่และอำเภอใกล้เคียง*. วิทยานิพนธ์ บธ.ม (การตลาด) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

- นวลทิพย์ ควกุล. (2527). *เศรษฐศาสตร์การศึกษา*. กรุงเทพฯ : คณะเศรษฐศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปริญญ์ แก้วไทรนันท์. (2544). *ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนกวดวิชา : ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม)*. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- บรรชกร กล้าหาญ. (2541). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนของนักศึกษาโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต*. เชียงใหม่ : วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเชียงใหม่.
- ประยูร ศรีประสาธน์. (2530, มกราคม). "องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดการกวดวิชา," *การศึกษาแห่งชาติ*. 21(2) : 70.
- ประยูร ศรีประสาธน์ และวิไล ศิริชุมแสง. (2526, กุมภาพันธ์-มีนาคม). "การกวดวิชากับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ," *การศึกษาแห่งชาติ*. 17(3) : 60.
- พอดู สุวรรณทัต. (2530, มกราคม). "โรงเรียนเอกชนประเภทกวดวิชา," *การศึกษาแห่งชาติ*. 21(2) : 52-53.
- ไพบุลย์ จันทยศ. (2530, สิงหาคม). "โรงเรียนกวดวิชากับช่องโศก," *สารพัฒนาหลักสูตร*. : 21
- ไพฑูรย์ โพธิ์สาร. (2527). *ความต้องการทางการศึกษาของหัวหน้าฝ่ายของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัด*, กรุงเทพฯ : กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2530, มกราคม). "กวดวิชาภาพสะท้อนตัวใครตัวมันในระบบการศึกษาไทย," *การศึกษาแห่งชาติ*. 21(2) : 70.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2544). *การกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- มานะ ตีรยาภิวัฒน์. (2542, เมษายน) "โรงเรียนกวดวิชาปรัชญาคือการเอาชนะ," *สานปฏิรูป*. 2(14) : 10.
- ยุพา วีระไวทยะ และคณะ. (2532). *รายงานผลการวิจัย เรื่องการประสานสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษากับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฯ.
- ยุทธนา ธรรมเจริญ. (2530). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ : ศรีบุญอุตสาหกรรมการพิมพ์.
- ล้วน และอังคณา สายยศ. (2536). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

- วัชรระ ตาคำชัย. (2543). การศึกษาการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดตาก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) พิษณุโลก
: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- วุฒิมวงค์ เอียดศรีชาย. (2543). ปัจจัยที่เกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มสถาน
ศึกษาภายใต้กรมอาชีวฯ. วิทยานิพนธ์. ค.ม. (วิทยาศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. ถ่ายเอกสาร.
- ศุภกร เสรีรัตน์. (2544). พฤติกรรมผู้บริโภค. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : เอ อาร์ บีซิเนสเพรส.
- ศรารวรรณ์ ศิริพันธ์. (2544). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้าน
คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศของบัณฑิตด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสาร
สนเทศสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์
ค.ม. (คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริ ศรีนวลฟูตะ. (2535). ตัวแปรที่จำแนกความสำเร็จของนักเรียนในเขตภาคเหนือในการสอบเข้า
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ประเภทโครงการพิเศษ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา)
กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2538). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : วิสิทธิ์พัฒนา.
- ศศิธร คำผล. (2543). การศึกษาการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัด
กรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) พิษณุโลก :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- สมถรร นาวิระ. (2543). การศึกษาการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิจิตร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว)
พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- สมหวัง นุชเอี่ยม. (2543). การศึกษาการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว)
พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- สุภาภรณ์ พลนิกร และคณะ. (2540, มีนาคม). "ทัศนคติและพฤติกรรมของนักเรียนในการเรียน
กวดวิชาเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย," คู่แข่ง. 17(232) : 83-85.
- สุพัฒน์ สุขมลสันต์. (2530, มกราคม). "เรียนกวดวิชาแล้วได้อะไร," การศึกษาแห่งชาติ.
21(2) : 39-42.

- สุปรียา ควระเดชะคุปต์. (2529). เอกสารคำสอนเศรษฐศาสตร์การศึกษา. กรุงเทพฯ :
คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สายจิต ลิลิต. (2537). กลยุทธ์การตลาดของโรงเรียนกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขต
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2542). การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : ซีระฟิล์ม และ ไชเท็กซ์.
สำนักงานศึกษาธิการอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี. (2537?). ...
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. กองสถิติและวิเคราะห์การศึกษา. (2526). รายงาน
การวิจัยการกวดวิชากับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและ
อุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : กองสถิติและวิเคราะห์ สำนักงานฯ.
- สำนักงานกฤษฎีกา. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). การศึกษาของคนไทย
ปี 2542 กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักฯ.
- เสาวลักษณ์ ลิ้มปิชาติ. (2544). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพที่เป็นและไม่เป็นวัฒนธรรมทาง
อาชีพตามเพศศึกษากรณีนักศึกษาหญิงระดับอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
วศ.ม.(จิตวิทยาการให้คำปรึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย รามคำแหงมหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2543). พฤติกรรมผู้บริโภค. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อภิชัย พันธเสน. (2530, มกราคม). "กวดวิชาเหตุและผลที่จะเกิดขึ้น," การศึกษาแห่งชาติ.
21(2) : 14-18.
- อภิชาติ เสรณ์วิชัยกิจการ. (2544, มิถุนายน). "โรงเรียนกวดวิชาปรัชญาคือการเอาชน," สานปฏิรูป.
2(14) : 10.
- อมรรัตน์ ถาวรานุรักษ์. (2534). การใช้สารนิเทศเพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่
จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัมพร วิจิตรพันธ์. (2520). เศรษฐศาสตร์การศึกษาและการวางแผนกำลังคน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
รามคำแหง.

Regression : ทางเลือกของการวิเคราะห์ความเสี่ยง," วิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
23(2) : 21-34.

Allison, Paul D. (1999). *Multiple Regression*. Thousand Oaks : Pine Forge Press.

Clayton , Alderfer P. (1972). *Existence, relatedness, and growth Human Needs in Organizational Setting*. New York : The Free Press.

Coombs, P.H, and M. Ahmed. (1974). *Attacking Rural Poverty : How nonformal Education can help*. A reasearch Report for World Bandk Development, the John Hopking University Press.

Cronbach, Lee J. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. 3 rd ed. New York : Haper & Row Publishers.

Darlington, Richard B. (1990). *Regression and Linear Models*. New York : Mc.Graw.Hill.

Franken. (1998). *Human Motivtion*. 4 th ed. Brooks : Cole Publishing.

Greene, William H. (1990). *Econometric Analysis*. 2 nd ed. New York : Macmillan.

Gujarati, Demodar N. (2000). *Basic Econometrics*. 4 th ed. New York : Mc.Graw. Hill.

Gujarati, Demodar N. (1999). *Essentials of Econometrics*. 2 nd ed. New York : Mc.Graw. Hill.

Gujarati, Demodar N. (1995). *Basic Econometrics*. 3 rd ed. New York : Mc.Graw. Hill.

Hair, Joseph F. and others. (1998). *Multivariate Data Analysis*. Newjercy : Prentice Hall.

Henry and Haynes. (1978). *Managerial Economics*. New York: *Analysis and Cases*. Business Publication, Inc.

Knowles , Malcomlm S. *The Modem Practice of Adult Education andragogr versus Pedagogy*. Chicago : Follett Publishing.

Maslow, Abraham H. Z(1970). *Motivation and Personality*. 2 nd ed. New York : Haper & Row Publishers.

Pindyck, Robert S. and Rubinfeld, Daniel L. *Microeconomics*. 5 th ed. London : Prentice Hall International.

Snijiders, Tom A.B., and Bosker, Roel J. (1999). *Multilevel Analysis*. London : Sage.

Yamane, Taro. (1973). *Statistics : An Introductory Analysis*. 2 nd ed. New York : Haper & Row Publishers.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

จดหมายขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/๙๕๓๙

วันที่ 12 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวจิตกัญจน์นันท์ ชันติวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่มีผล ต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี" โดยมี รองศาสตราจารย์พิสมัย จารุจิตติพันธ์ และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการ ควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์รวิพรรณ สาลีผล เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แบบสอบถาม ให้ นางสาวจิตกัญจน์นันท์ ชันติวงศ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ ทะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/ ๔๕๓๖

วันที่ / ๔ มีนาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร

เนื่องด้วย นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ขันติวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่มีผล ต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี" โดยมี รองศาสตราจารย์พิสมัย จารุจิตติพันธ์ และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการ ควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม ให้ นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ขันติวงศ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/1438

วันที่ 12 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ฝ่ายมัธยม)

เนื่องด้วย นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ นิติระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี" โดยมี รองศาสตราจารย์พิศมัย จารุจิตติพันธ์ และ อาจารย์ไฉนตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์พลศักดิ์ เทศนิยม รองผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนและพัฒนา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แบบสอบถาม ให้ นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

จดหมายขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

ที่ ทม 1012/ ๕๔๔๔

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/๒ มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนลือคำหาญวารินชำราบ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี" โดยมี รองศาสตราจารย์พิศมัย จารุจิตติพันธ์ และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-6979324

ที่ ทม 1012/3639

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

31 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลวิทยากร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี" โดยมี รองศาสตราจารย์พิสมัย จารุจิตติพันธ์ และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 2 คน คอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พิสมัย จารุจิตติพันธ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-6979324

ที่ ทม 1012/ 3630

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

31 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี" โดยมี รองศาสตราจารย์พิศมัย จารุจิตติพันธ์ และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการ ควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 21 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-6979324

ที่ ทม 1012/ 3 6 3 1

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

31 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีปทุมพิทยาคาร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี" โดยมี รองศาสตราจารย์พิศมัย จารุจิตติพันธ์ และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-6979324

ที่ ทม 1012/3631

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

31 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนปทุมพิทยาคาร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี" โดยมี รองศาสตราจารย์พิศมัย จารุจิตติพันธ์ และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒน์มนตรี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 35 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-6979324

ที่ ทม 1012/ 3633

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

31 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนารีนุกูล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี" โดยมี รองศาสตราจารย์พิศมัย จารุจิตติพันธ์ และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 87 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-6979324

ที่ ทม 1012/3632

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

31 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนารีนุกูล 2

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันดวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี" โดยมี รองศาสตราจารย์พิศมัย จารุจิตติพันธ์ และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันดวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ภรณ์ ะหวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-6979324

ที่ ทม 1012/3634

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

31 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองบ่อสามัคคีวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี" โดยมี รองศาสตราจารย์พิศมัย จารุจิตติพันธ์ และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภกรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัทพ์ มือถือ 01-6979324

ที่ ทม 1012/ 3636

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

31 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอวามาริอา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจิตกานจน์นันท์ ชันติวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่มีผล ต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี" โดยมี รองศาสตราจารย์พิศมัย จารุจิตติพันธ์ และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการ ควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิตกานจน์นันท์ ชันติวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-6979324

ที่ ทม 1012/3639

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

31 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 32

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี" โดยมี รองศาสตราจารย์พิศมัย จารุจิตติพันธ์ และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 12 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-6979324

ที่ ทม 1012/3640

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

31 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนประทุมราชพิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่มีผล ต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี" โดยมี รองศาสตราจารย์พิศมัย จารุจิตติพันธ์ และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการ ควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 2 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-6979324

ที่ ทม 1012/3638

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

31 มีนาคม 2546

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเบญจมมหาราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่มีผล ต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี" โดยมี รองศาสตราจารย์พิสมัย จารุจิตติพันธ์ และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการ ควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 104 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตเคราะห้ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภกรม์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-6979324

ที่ ทม 1012/ 3637

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

31 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสมเด็จพระ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยที่มีผล ต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี" โดยมี รองศาสตราจารย์พิศมัย จารุจิตติพันธ์ และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการ ควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-6979324

ที่ ทม 1012/3641

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

31 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองขอนวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี" โดยมี รองศาสตราจารย์พิศมัย จารุจิตติพันธ์ และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการ ควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-6979324

ที่ ทม 1012/ 3622

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

31 มีนาคม 2546

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพร วิทยานุสรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่มีผล ต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี" โดยมี รองศาสตราจารย์พิสมัย จารุจิตติพันธ์ และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นคณะกรรมการ ควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 12 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตเคราะห้ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร ณะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-6979324

ภาคผนวก ค

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

ผู้วิจัย : นางสาวจิตกัญจน์นันท์ ชันติวงศ์

นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้
คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้มี 9 หน้า มีคำถามทั้งหมด 44 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการกวดวิชา
ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา
2. โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง
3. ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลเหล่านี้ไว้เป็นความลับ
4. แบบสอบถามนี้ใช้เวลาในการตอบประมาณ 5 นาที

ตอนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดตอบข้อความต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมคำลงในช่องว่างหน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. แผนการเรียน
() วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ () เกษตรกรรม
() อังกฤษ-ฝรั่งเศส () ช่างอุตสาหกรรม
() อังกฤษ-คณิตศาสตร์ () คหกรรม
() อังกฤษ-สังคม () ศิลปกรรม
() พาณิชยกรรม () อื่น ๆ โปรดระบุ.....
3. ผลการเรียน (เกรดเฉลี่ย) ภาคเรียนที่ 1.....
ผลการเรียน (เกรดเฉลี่ย) ภาคเรียนที่ 2

4. อาชีพของบิดา (ในกรณีที่ไม่มีบิดาให้ตอบอาชีพของผู้ปกครอง)

- () รับราชการ
- () พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- () พนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน
- () เจ้าของหรือผู้ประกอบการกิจส่วนตัว
- () เกษตร (กลีกรรรม ปศุสัตว์ ประมง)
- () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

5. อาชีพของมารดา (ในกรณีที่ไม่มีมารดาให้ตอบอาชีพของผู้ปกครอง)

- () รับราชการ
- () พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- () พนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน
- () เจ้าของหรือผู้ประกอบการกิจส่วนตัว
- () เกษตร (กลีกรรรม ปศุสัตว์ ประมง)
- () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

6. รายได้ต่อเดือนของบิดาและมารดาารวมกัน (ในกรณีที่ไม่มีบิดามารดาให้ใช้รายได้ของผู้ปกครอง)

- () ต่ำกว่า 10,000 บาท () 40,001-45,000 บาท
- () 10,001-15,000 บาท () 45,001-50,000 บาท
- () 15,001-20,000 บาท () 50,001-55,000 บาท
- () 20,001-25,000 บาท () 55,001-60,000 บาท
- () 25,001-30,000 บาท () 60,001-65,000 บาท
- () 30,001-35,000 บาท () 65,001-70,000 บาท
- () 35,001-40,000 บาท () อื่น ๆ โปรดระบุ.....บาท

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการกวดวิชา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. ท่านเคยเรียนกวดวิชาหรือไม่ (ถ้าไม่เคยให้ข้ามไปตอบข้อที่ 4)

() เคยเรียน

() ไม่เคยเรียน

2. วิชาท่านเคยเรียนกวดวิชา

() คณิตศาสตร์

() ฟิสิกส์

() เคมี

() ชีววิทยา

() ภาษาไทย

() ภาษาอังกฤษ

() สังคม

() ภาษาฝรั่งเศส

() ภาษาญี่ปุ่น

3. ท่านเคยเรียนกวดวิชาเมื่อใด.....

4. ขณะนี้ท่านมีความต้องการเรียนกวดวิชาหรือไม่ (ถ้าไม่ต้องการเรียนกวดวิชาให้ข้ามไปตอบข้อที่ 8)

() ต้องการเรียนกวดวิชา () ไม่ต้องการเรียนกวดวิชา

5. เหตุผลที่ทำให้ท่านต้องการเรียนกวดวิชา (กรุณาเลือกตอบโดยระบุลำดับของเหตุผลความต้องการเรียนโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย โดยกำหนดให้ 1 = มากที่สุด)

ลำดับเหตุผลความต้องการเรียน	รายวิชา
ลำดับที่.....	เพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย
ลำดับที่.....	เพื่อทบทวนเนื้อหาวิชา
ลำดับที่.....	เพื่อเพิ่มเกรดเฉลี่ย
ลำดับที่.....	ติดตามardaให้เรียน
ลำดับที่.....	เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
ลำดับที่.....	เพื่อต้องการพบเพื่อนต่างสถาบัน
ลำดับที่.....	เพื่อต้องการออกไปเที่ยวนอกบ้าน

6. วิชาที่ท่านต้องการเรียนกวดวิชา (กรุณาเลือกตอบโดยระบุลำดับของความต้องการเรียนโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย โดยกำหนดให้ 1 = มากที่สุด)

ลำดับความต้องการเรียน	รายวิชา
ลำดับที่.....	คณิตศาสตร์
ลำดับที่.....	ฟิสิกส์
ลำดับที่.....	เคมี
ลำดับที่.....	ชีววิทยา
ลำดับที่.....	ภาษาอังกฤษ
ลำดับที่.....	ภาษาไทย
ลำดับที่.....	สังคม
ลำดับที่.....	ภาษาฝรั่งเศส
ลำดับที่.....	ภาษาญี่ปุ่น

7. รูปแบบการสอนกวดวิชาที่ท่านต้องการ (กรุณาเลือกตอบโดยระบุลำดับของความต้องการเรียนโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย โดยกำหนดให้ 1 = มากที่สุด)

ลำดับความต้องการเรียน	รูปแบบการสอน
ลำดับที่.....	การสอนแบบเน้นการทำแบบฝึกหัด
ลำดับที่.....	การสอนแบบเน้นการทำข้อสอบ
ลำดับที่.....	การสอนเทคนิคคิดลัด
ลำดับที่.....	การสอนเทคนิคในการเชื่อมโยงเนื้อหาในแต่ละบทเรียน

8. เหตุผลที่ทำให้ท่านไม่ต้องการเรียนกวดวิชา (กรุณาเลือกตอบโดยระบุลำดับของเหตุผลที่ไม่ต้องการเรียนโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย โดยกำหนดให้ 1 = มากที่สุด)

ลำดับเหตุผลที่ไม่ต้องการเรียน	รูปแบบการสอน
ลำดับที่.....	เพราะผู้ปกครองไม่สนับสนุน
ลำดับที่.....	เพราะมั่นใจว่าตนเองมีความรู้ความสามารถเพียงพอแล้ว
ลำดับที่.....	เพราะทำให้สิ้นเปลือง
ลำดับที่.....	เพราะทำให้เสียเวลาทำกิจกรรมอื่น
ลำดับที่.....	เพราะเรียนในโรงเรียนปกติก็เพียงพอแล้ว

9. ท่านทราบข้อมูลการเรียนกวดวิชาจากแหล่งใด (กรุณาเลือกตอบโดยระบุลำดับของแหล่งข้อมูลที่ท่านทราบมากที่สุดโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย โดยกำหนดให้ 1 = มากที่สุด)

ลำดับแหล่งข้อมูลที่ทราบ	แหล่งข้อมูล
ลำดับที่.....	เพื่อน
ลำดับที่.....	พ่อแม่
ลำดับที่.....	รุ่นพี่
ลำดับที่.....	อาจารย์
ลำดับที่.....	ป้ายโฆษณา
ลำดับที่.....	แผ่นพับ/ใบปลิว
ลำดับที่.....	วิทยุ
ลำดับที่.....	หนังสือพิมพ์

10. ท่านคิดว่าการเรียนกวดวิชาจะทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้หรือไม่ในระดับใด

() ไม่มีผล

() มีผลในระดับ () มากที่สุด () มาก () ปานกลาง () น้อย () น้อยที่สุด

11. ท่านคิดว่าการเรียนกวดวิชาจะทำให้ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้นหรือไม่ในระดับใด

() ไม่มีผล

() มีผลในระดับ () มากที่สุด () มาก () ปานกลาง () น้อย () น้อยที่สุด

12. ท่านคิดว่าการเรียนกวดวิชาจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้นหรือไม่ในระดับใด

() ไม่มีผล

() มีผลในระดับ () มากที่สุด () มาก () ปานกลาง () น้อย () น้อยที่สุด

13. ท่านคิดว่าการเรียนกวดวิชาจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสมากขึ้นหรือไม่ในการประกอบอาชีพที่ผู้เรียนคาดหวังและในระดับใด

() ไม่มีผล

() มีผลในระดับ () มากที่สุด () มาก () ปานกลาง () น้อย () น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านทัศนะของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา

คำถาม โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในด้านต่าง ๆ ว่าเป็นสิ่งจูงใจหรือมีผลในระดับใดต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของท่านในระดับใด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

รายการ	ผลต่อความต้องการเรียน					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีผล
ด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา						
1 ท่านคิดว่าสถิติการสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้สูงของนักเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลในระดับใดต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของท่าน						
2 ท่านคิดว่าการที่อาจารย์สอนกวดวิชาเป็นอาจารย์ประจำจากโรงเรียนประจำจังหวัดมีผลในระดับใดต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของท่าน						
3 ท่านคิดว่าการที่อาจารย์สอนกวดวิชาที่เป็นอาจารย์ประจำจากมหาวิทยาลัยมีผลในระดับใดต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของท่าน						
4 ท่านคิดว่าการที่อาจารย์สอนกวดวิชาที่สอนได้อย่างสนุก ไม่น่าเบื่อ มีผลในระดับใดต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของท่าน						
5 ท่านคิดว่าการที่อาจารย์สอนกวดวิชาสามารถถ่ายทอดเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่ายมีผลในระดับใดต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของท่าน						

รายการ	ผลต่อความต้องการเรียน					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีผล
ด้านรูปแบบการสอน						
1 ท่านคิดว่ารูปแบบ/วิธีการสอนของโรงเรียนเดิมที่น่าเบื่อไม่น่าสนใจ มีผลในระดับใดต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของท่าน						
2 ท่านคิดว่ารูปแบบ/วิธีการสอนของโรงเรียนเดิมที่น่าเบื่อไม่น่าสนใจ มีผลในระดับใดต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของท่าน						
3 ท่านคิดว่ารูปแบบ/วิธีการสอนของโรงเรียนเดิมที่ไม่สามารถทำให้เกิดความเข้าใจ มีผลในระดับใดต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของท่าน						
4 ท่านคิดว่ารูปแบบ/วิธีการสอนของโรงเรียนเดิมที่ไม่ก่อให้เกิดความมั่นใจในการสอบ มีผลในระดับใดต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของท่าน						
5 ท่านคิดว่ารูปแบบการสอนของโรงเรียนกวดวิชาที่เน้นการทำแบบฝึกหัดมีผลในระดับใดต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของท่าน						
6 ท่านคิดว่ารูปแบบการสอนของโรงเรียนกวดวิชาที่เน้นการทำข้อสอบมีผลในระดับใดต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของท่าน						
7 ท่านคิดว่ารูปแบบการสอนของโรงเรียนกวดวิชาที่เน้นเทคนิคคิดลัดมีผลในระดับใดต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของท่าน						

รายการ		ผลต่อความต้องการเรียน					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีผล
ด้านค่ากวดวิชา							
1	ท่านคิดว่าอัตราค่ากวดวิชาที่เหมาะสม(ไม่สูงเกินไป)มีผลในระดับใดต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของท่าน						
2	ท่านคิดว่าการปรับลดอัตราค่ากวดวิชา มีผลในระดับใดต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของท่าน						
3	ท่านคิดว่ารูปแบบ/วิธีการชำระค่ากวดวิชาแบบชำระเป็นงวด มีผลในระดับใดต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของท่าน						
4	ท่านคิดว่ารูปแบบ/วิธีการชำระค่ากวดวิชาผ่านธนาคารมีผลในระดับใดต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของท่าน						
5	ท่านคิดว่ารูปแบบ/วิธีการชำระค่ากวดวิชาชำระเป็นด้วยตนเอง (เงินสด) มีผลในระดับใดต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของท่าน						
ด้านทำเลที่ตั้ง							
1	ท่านคิดว่าโรงเรียนกวดวิชาที่มีที่ตั้งอยู่ใกล้แหล่งชุมชน มีผลในระดับใดต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของท่าน						
2	ท่านคิดว่าโรงเรียนกวดวิชาที่มีที่ตั้งอยู่ในบริเวณศูนย์การค้า มีผลในระดับใดต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของท่าน						
3	ท่านคิดว่าโรงเรียนกวดวิชาที่มีที่ตั้งอยู่ใกล้แหล่งบันเทิง มีผลในระดับใดต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของท่าน						

ภาคผนวก ง

ตารางผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากโปรแกรม SPSS

Omnibus Tests of Model Coefficients

		Chi-square	df	Sig.
Step 1	Step	74.086	26	.000
	Block	74.086	26	.000
	Model	74.086	26	.000

Model Summary

Step	-2 Log likelihood	Cox & Snell R Square	Nagelkerke R Square
1	211.755	.193	.343

Variables in the equation

Step 1 ^a	SEX	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)
PRO1	1.846	.567	.379	2.242	1	.134	1.763
PRO2	.735	.611	.671	1.200	1	.273	2.085
PRO3	.779	.686	.686	1.288	1	.256	2.178
AVGPA	.473	.292	.292	2.636	1	.104	1.603
FOC1	.630	.512	.512	1.210	1	.271	1.877
FOC2	-.582	1.133	.263	.263	1	.608	.559
FOC3	.096	.798	.014	.014	1	.905	1.100
FOC4	.436	.721	.349	.349	1	.555	1.531
FOC5	2.354	1.498	2.468	2.468	1	.116	10.528
MOG1	.195	.550	.125	.125	1	.723	1.215
MOG2	1.367	.976	1.684	1.684	1	.194	3.550
MOG3	-.933	1.101	.749	.749	1	.387	.386
MOG4	.415	.676	.378	.378	1	.539	1.515
MOG5	-.397	.799	.352	.352	1	.516	.673
INC	.071	.063	1.273	1.273	1	.259	1.071
INF1	1.062	1.143	.861	.861	1	.353	2.892
INF2	1.473	1.392	1.120	1.120	1	.290	4.362
INF3	1.361	1.278	.973	.973	1	.324	3.528
INF4	2.878	1.537	3.505	3.505	1	.061	17.783
INF5	.614	1.212	.282	.282	1	.595	1.901
INF6	1.115	1.276	.764	.764	1	.182	3.051
EXP1	.166	.232	.508	.508	1	.476	1.180
EXP2	.432	.213	4.284	4.284	1	.038	1.571
EXP3	.558	.235	5.505	5.505	1	.019	1.746
EXP4	.054	.208	.066	.066	1	.797	1.055
Constant		-7.298	1.730	17.791	1	.000	.061

a. Variable(s) entered on step 1: SEX, PRO1, PRO2, PRO3, AVGPA, FOC1, FOC2, FOC3, FOC4, FOC5, MOG1, MOG2, MOG3, MOG4, MOG5, INC, INF1, INF2, INF3, INF4, INF5, INF6, EXP1, EXP2, EXP3, EXP4.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาว จิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์
วันเดือนปีเกิด	21 เมษายน 2521
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	41 หมู่ 8 ต.คำน้ำแซบ อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี 34190
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2542	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จาก สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ
พ.ศ. 2544	บธ.บ. (การบัญชี) จาก ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
พ.ศ. 2546	ศ.ม (เศรษฐศาสตร์การศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร